

ZAKON O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

NN 167/2003, 22.10.2003.	(stupio na snagu 30.10.2003.)
NN 79/2007, 30.07.2007.	(stupio na snagu 07.08.2007.)
NN 80/2011, 13.07.2011.	(stupio na snagu 01.07.2013.)
NN 125/2011 - Kazneni zakon, 07.11.2011.	(stupio na snagu 01.01.2013.)
NN 141/2013, 27.11.2013.	(stupio na snagu 05.12.2013.)
NN 127/2014, 29.10.2014.	(stupio na snagu 06.11.2014.)
NN 62/2017, 30.06.2017.	(stupio na snagu 08.07.2017.)
NN 96/2018, 31.10.2018.	(stupio na snagu 08.11.2018.)

ZAKON

O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

(NN br. 167/2003, 79/2007, 80/2011, 125/2011 – Kazneni zakon, 141/2013, 127/2014, 62/2017 i 96/2018)

(NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST)

I. UVODNE ODREDBE

PREDMET ZAKONA

Članak 1.

Ovaj Zakon uređuje:

1. autorsko pravo – pravo autora na njihovim djelima iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja,
2. srodna prava:
 - a) prava umjetnika izvođača na njihovim izvedbama,
 - b) prava proizvođača fonograma na njihovim fonogramima,
 - c) prava filmskih producenata (proizvođača videograma) na njihovim videogramima,
 - d) prava organizacija za radiodifuziju na njihovim emitiranjima,
 - e) prava nakladnika na njihovim izdanjima,
 - f) prava proizvođača baza podataka na njihovim bazama podataka,
3. ostvarivanje (individualno i kolektivno) autorskog prava i srodnih prava,
4. zaštitu autorskog prava i srodnih prava u slučaju povrede,
5. područje primjene Zakona.

PRIJENOS PRAVNE STEČEVINE EUROPSKE UNIJE

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6. 10. 1993.),
- Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 77, 27. 3. 1996.),
- Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22. 6. 2001.),

- Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13. 10. 2001.),
- Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30. 4. 2004.),
- Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.),
- Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27. 12. 2006.),
- Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27. 12. 2006.),
- Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (SL L 111, 5. 5. 2009.),
- Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (SL L 265, 11. 10. 2011.),
- Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27. 10. 2012.),
- Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20.3.2014.),
- Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 242, 20.9.2017.).

RODNA NEUTRALNOST IZRAZA

Članak 1.b

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a koji imaju rodno značenje, koriste se neutralno i odnose se jednako na muški i ženski spol.

AUTORSKO PRAVO I SRODNA PRAVA

Članak 2.

- (1) Autorsko pravo pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja stvori autorsko djelo.
- (2) Pravo umjetnika izvođača pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja izvede djelo iz

književnog ili umjetničkog područja ili izražaje folklora.

(3) Nositeljem drugih srodnih prava može biti svaka fizička i pravna osoba, ako zakonom nije drukčije određeno.

(4) Autorsko pravo i srodna prava mogu se protiv volje njihovih nositelja ograničiti samo pod pretpostavkama i na način određen zakonom.

OBJAVLJIVANJE, IZDAVANJE, JAVNOST I JAVNO KORIŠTENJE

Članak 3.

(1) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatra se objavljenim ako je učinjeno pristupačnim javnosti uz pristanak nositelja prava.

(2) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatra se izdanim ako su uz pristanak nositelja prava primjerci toga autorskoga djela odnosno predmeta srodnog prava ponuđeni javnosti ili stavljeni u promet u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti.

(3) Javnost, po ovom Zakonu, označava veći broj osoba koje su izvan uobičajenoga užeg kruga osoba usko povezanih rodbinskim ili drugim osobnim vezama.

(4) Javnim korištenjem autorskog djela smatra se svako korištenje autorskog djela i predmeta zaštite srodnih prava koje je pristupačno javnosti ili korištenje u prostoru koji je pristupačan pripadnicima javnosti, kao i omogućavanje pripadnicima javnosti pristupa autorskom djelu i predmetima srodnih prava u vrijeme i na mjestu koje sami odaberu.

ODNOS IZMEĐU AUTORSKOG PRAVA I SRODNIH PRAVA

Članak 4.

(1) Zaštita srodnih prava, po ovom Zakonu, ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava. Ni jedna odredba ovoga Zakona o zaštiti srodnih prava ne smije se tumačiti tako da šteti zaštiti autorskog prava. Ostvarivanje prava umjetnika izvođača na priopćavanje javnosti fiksiranih izvedbi iz članka 125. točke 4. podstavka 2. ovoga Zakona ne može štetiti ostvarivanju autorskog prava.

(2) Odredbe iz ovoga Zakona o definicijama pojedinih autorskih imovinskih prava, o pravu na naknadu za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje, o pravu na naknadu za javnu posudbu, kao i o iscrpljenju prava distribucije, iznimkama i ograničenjima autorskih prava, djelima siročadi i pažljivoj potrazi, početku tijeka i učincima isteka rokova trajanja autorskog prava, autorskom pravu u pravnom prometu te o odnosu autorskog prava i prava vlasništva primjenjuju se na odgovarajući način i za srodna prava, ako za njih nije što posebno određeno ili ne proizlazi iz njihove pravne naravi.

II. AUTORSKO PRAVO

Poglavlje 1. PREDMETI

AUTORSKO DJELO

Članak 5.

(1) Autorsko djelo je originalna intelektualna tvorevina iz književnoga, znanstvenog i umjetničkog područja koja ima individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Autorska djela jesu osobito:

- jezična djela (pisana djela, govorna djela, računalni programi),
- glazbena djela, s riječima ili bez riječi,
- dramska i dramsko-glazbena djela,
- koreografska i pantomimska djela,
- djela likovne umjetnosti (s područja slikarstva, kiparstva i grafike), bez obzira na materijal od kojega su načinjena, te ostala djela likovnih umjetnosti,
- djela arhitekture,
- djela primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna,
- fotografska djela i djela proizvedena postupkom sličnim fotografskom,
- audiovizualna djela (kinematografska djela i djela stvorena na način sličan kinematografskom stvaranju),
- kartografska djela,
- prikazi znanstvene ili tehničke prirode kao što su crteži, planovi skice, tablice i dr.

(3) Predmet autorskog prava može biti svako autorsko djelo osim onoga koje to ne može biti po svojoj naravi kao i onog za koje je odredbama ovoga Zakona određeno da ne može biti predmetom autorskog prava.

(4) Predmet autorskog prava je autorsko djelo u cjelini, uključujući i nedovršeno autorsko djelo, naslov te dijelovi autorskog djela koji udovoljavaju pretpostavkama iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Naslov autorskog djela koji ne udovoljava pretpostavkama da bi bio predmet autorskog prava, a koji je već korišten za neko autorsko djelo, ne može se koristiti za djelo iste vrste ako bi mogao izazvati zabunu o autoru.

PRERADE

Članak 6.

(1) Prijevodi, prilagodbe, glazbene obrade i druge prerade autorskog djela, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićene su kao samostalna autorska djela.

(2) Prijevodi službenih tekstova iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva zaštićeni su osim ako su učinjeni radi službenog informiranja javnosti i kao takvi objavljeni.

(3) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka ne utječu na prava autora djela koja su prerađena.

ZBIRKE I BAZE PODATAKA

Članak 7.

(1) Zbirke samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe kao što su enciklopedije, zbornici, antologije, baze podataka i sl., koje prema izboru ili rasporedu sastavnih elemenata čine vlastite intelektualne tvorevine njihovih autora, zaštićene su kao takve.

(2) Zaštita koju uživa zbirka iz stavka 1. ovoga članka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu zbirku.

(3) Baze podataka, po ovom Zakonu, jesu zbirke uređene po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima.

(4) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za baze podataka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za izradu ili rad baza podataka pristupačnih elektroničkim sredstvima.

NEZAŠTIĆENE TVOREVINE

Članak 8.

(1) Predmetom autorskog prava su izražaji, a ne ideje, postupci, metode rada ili matematički koncepti kao takvi.

(2) Nisu predmetom autorskog prava:

1. otkrića, službeni tekstovi iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva (zakoni, uredbe, odluke, izvješća, zapisnici, sudske odluke i sl.) i druga službena djela, kao i njihove zbirke, koja su objavljena radi službenog informiranja javnosti,

2. dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija.

(3) Narodne književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmetom autorskog prava, ali se za njihovo priopćavanje javnosti plaća naknada kao za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela. Naknada se koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području sukladno članku 167.a stavku 1. ovoga Zakona.

Poglavlje 2. AUTORI

AUTOR

Članak 9.

(1) Autor djela je fizička osoba koja je autorsko djelo stvorila.

(2) Autoru pripada autorsko pravo na njegovu autorskom djelu činom samog stvaranja autorskog djela.

AUTORI SASTAVLJENIH DJELA

Članak 10.

(1) Ako dva ili više autora sastavi svoja stvorena autorska djela radi njihova zajedničkog korištenja, svaki od autora zadržava autorsko pravo na svojem autorskom djelu.

(2) Međusobni odnosi autora sastavljenih djela uređuju se ugovorom. Ako ugovorom ili pravilima iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona nije drukčije određeno smatra se da svi autori sastavljenog djela imaju pravo na jednaki udio u naknadi za korištenje toga sastavljenog djela.

KOAUTORI

Članak 11.

(1) Koautori djela su osobe koje su zajedničkim radom stvorile autorsko djelo, a čijim se doprinosima ne može samostalno koristiti.

(2) Koautorima pripada zajedničko autorsko pravo na stvorenom autorskom djelu, tako da svakome pripada dio toga autorskog prava računski određen razmjerno prema cijelom autorskom pravu (koautorski dio).

(3) U sumnji koliki su koautorski dijelovi smatra se da su jednaki.

(4) Za objavljivanje, korištenje te za izmjenu njihovoga djela potreban je pristanak svih koautora. Pojedini koautor ne može uskratiti svoj pristanak iz razloga koji je protivan načelu savjesnosti i poštenja, ni poduzimati bilo koju radnju koja neopravdano šteti ili bi mogla štetiti zakonitim interesima ostalih koautora. Ako se ne postigne suglasnost svih koautora o objavljivanju, korištenju ili izmjeni njihovoga djela odluku o tome će donijeti sud na zahtjev bilo kojeg od koautora.

(5) Udio pojedinog koautora u koristima ostvarenim korištenjem njihovoga djela određuje se razmjerno njegovom koautorskom dijelu, ako ugovorom kojim se uređuju njihovi međusobni odnosi nije drukčije određeno.

PRESUMPCIJA AUTORSTVA I OSTVARIVANJE AUTORSKOG PRAVA KAD AUTOR NIJE POZNAT

Članak 12.

(1) Autorom se smatra osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima autorskog djela ili pri objavi autorskog djela, dok se ne dokaže suprotno.

(2) Ako autor nije poznat, niti se može odrediti po odredbi stavka 1. ovoga članka, smatra se da je autorsko pravo ovlašten ostvarivati:

1. za izdano djelo – nakladnik koji je autorsko djelo zakonito izdao,

2. za objavljeno, ali neizdano djelo – osoba koja je autorsko djelo zakonito objavila.

(3) Otkrivanjem identiteta autora prestaju se primjenjivati odredbe iz stavka 2. ovoga članka, a nakladnik, odnosno osoba koja je autorsko djelo objavila dužna je autoru predati imovinske koristi stečene ostvarivanjem njegova prava prema pravilima o pravnom položaju poštenog posjednika koji mora stvar predati njenom vlasniku, ako ugovorom nije drukčije određeno.

DJELA SIROČAD

Članak 12.a

(1) Ako nakon provedbe potrage i evidencije iz članka 12.b ovoga Zakona nije identificiran autor ili nijedan od koautora nekog djela ili, čak i ako je identificiran autor ili jedan ili više koautora nekog djela, ali nijedan od njih nije pronađen, to se djelo smatra djelom siročetom.

(2) Ako nakon provedbe i evidencije potrage iz članka 12.b ovoga Zakona nisu identificirani svi koautori nekog djela ili, čak i ako su identificirani, nisu pronađeni, na njih će se primjenjivati članak 84.a ovoga Zakona, ali samo ako su svi identificirani i pronađeni koautori dali dopuštenje za reproduciranje i stavljanje na raspolaganje javnosti tog djela na način koji je opisan u članku 84.a ovoga Zakona. Prava koautora koji su identificirani i pronađeni ostaju netaknuta.

(3) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se na:

– djela izdana u obliku knjiga, časopisa, novina, revija ili drugih tiskovina koja čine sastavni dio zbirke u javno dostupnim knjižnicama, obrazovnim ustanovama ili muzejima i drugim pravnim osobama koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i zbirke arhiva ili ustanova za filmsku i audiobaštinu;

– kinematografska ili druga audiovizualna djela koja čine sastavni dio zbirke u javno dostupnim knjižnicama, obrazovnim ustanovama ili muzejima i drugim pravnim osobama koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i zbirke arhiva ili ustanova za filmsku ili audio baštinu i

– kinematografska ili druga audiovizualna djela koje su proizvele (producirale) javne organizacije za radiodifuziju do zaključno 31. prosinca 2002. i koja se nalaze u njihovim arhivima;

koja su zaštićena autorskim pravom i prvi put izdana u Republici Hrvatskoj ili, ako nisu izdana, prvi put emitirana u Republici Hrvatskoj.

(4) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na djela iz stavka 3. ovoga članka koja nikada nisu bila izdana ili emitirana, ali su ih na drugi način uz pristanak autora prvi put javno objavile javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za radiodifuziju osnovane u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da se opravdano može predmijevati da se autori tih djela ne bi protivili korištenjima opisanim u članku 84.a ovoga Zakona.

(5) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na djela koja su ugrađena ili uključena u djela ili čine sastavni dio djela iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.

(6) Autor ili koautor djela koje se prema stavcima 1. do 5. ovoga članka smatra djelom siročetom može u bilo kojem trenutku prekinuti primjenu navedenih odredbi u odnosu na vlastita prava.

(7) Djelo koje se prema pravu druge države članice Europske unije smatra djelom siročetom, smatra se djelom siročetom i u Republici Hrvatskoj, bez potrebe provedbe postupka potrage iz članka 12.b ovoga Zakona, te se na njega primjenjuju odredbe iz članka 84.a ovoga Zakona. Isto se na odgovarajući način primjenjuje i na koautorska djela u odnosu na koja je u drugoj državi članici Europske unije utvrđeno da im pripada status djela siročadi jer nisu identificirani ili pronađeni svi koautori, ali samo u odnosu na njihov koautorski dio.

(8) Članak 12. ovoga Zakona kojim se uređuju presumpcija autorstva i ostvarivanje autorskog prava kad autor nije poznat (uključujući autorska prava na anonimnim djelima i djelima objavljenim pod pseudonimom) primjenjuje se u mjeri u kojoj nije u suprotnosti s ovim člankom.

PAŽLJIVA POTRAGA ZA UTVRĐIVANJE STATUSA DJELA SIROČADI I EVIDENCIJA PODATAKA

Članak 12.b

(1) Javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za radiodifuziju osnovane u Republici Hrvatskoj dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalazjenja autora ili koautora, odnosno u svrhu utvrđenja statusa djela siročeta u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.

(2) Odgovarajući izvori iz stavka 1. ovoga članka su:

1. za objavljene knjige:

a. zbirke obaveznih primjeraka, osobito nacionalne bibliografije, knjižnični katalozi, biografski priručnici, normativne i bibliografske baze podataka knjižnica i ostalih ustanova,

b. baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora u Republici Hrvatskoj,

c. postojeće baze podataka i registri, WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) i baze podataka o knjigama u tisku,

d. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava reproduciranja,

e. izvori koji objedinjuju više baza podataka i upisnika, uključujući VIAF (Virtual International Authority Files) i ARROW (Accesible Registers of Rights Information and Orphan Works);

2. za novine, časopise, dnevne listove i periodične publikacije:

a. ISSN (International Standard Serial Number) za periodične publikacije,

- b. kazala i kataloge iz knjižnica i zbirki,
- c. zbirke obveznih primjeraka, osobito nacionalne i specijalne bibliografije,
- d. baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora i novinara u Republici Hrvatskoj,
- e. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava reproduciranja,
- f. biografski priručnici;

3. za vizualna djela, uključujući likovna djela, fotografije, ilustracije, nacрте, arhitekturu, skice kasnijih djela i druga slična djela koja se nalaze u knjigama, časopisima, novinama, dnevnim listovima te u drugim djelima:

- a. izvori navedeni pod točkama 1. i 2. ovoga stavka,
- b. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za vizualne umjetnosti, uključujući i udruge za ostvarivanje prava reproduciranja,
- c. prema potrebi, baze podataka agencija za arhiviranje slika;

4. za audiovizualna djela, umjetničke izvedbe, fonograme i videograme:

- a. zbirke obveznih primjeraka,
- b. baze podataka i dokumentacija udruženja producenata u Republici Hrvatskoj,
- c. baze podataka i dokumentacija institucija za filmsku i audiobaštinu te nacionalnih knjižnica,
- d. baze podataka s relevantnim normama i oznakama kao što su ISAN (International Standard Audiovisual Number) za audiovizualnu građu, ISWC (International standard Music Work Code) za glazbena djela i ISRC (International Standard Recording Code) za fonograme,
- e. baze podataka i dokumentacija odgovarajućih udruga za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za autore, izvođače, proizvođače fonograma i proizvođače videograma (filmske producente),
- f. popisi suradnika i drugi podaci koji se pojavljuju na omotu djela ili predmeta srodnog prava,
- g. baze podataka i dokumentacija drugih udruženja koje predstavljaju određenu kategoriju nositelja prava.

(3) Pažljiva potraga provest će se ako je djelo prvi put izdano ili, ako nije izdano, prvi put emitirano u Republici Hrvatskoj. Za kinematografska i druga audiovizualna djela pažljiva potraga provest će se ako filmski producent ima u Republici Hrvatskoj svoje sjedište ili uobičajeno boravište. Za djela iz članka 12.a stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona pažljiva

potraga provest će se ako organizacija za radiodifuziju koja ih je objavila javnosti uz odobrenje autora ili drugog nositelja prava ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj.

(4) Institucije iz stavka 1. ovoga članka dužne su voditi evidenciju o provedenim pažljivim potragama. Podatke iz tih evidencija dostavljat će Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo koji je dužan bez odgode proslijediti ih Uredu za harmonizaciju na unutarnjem tržištu radi njihove pohrane u jedinstvenu javno dostupnu bazu podataka koju na internetu uspostavlja i kojom upravlja taj Ured u skladu s Uredbom (EU) broj 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva.

(5) Evidencije iz stavka 4. ovoga članka obuhvaćaju najmanje sljedeće podatke:

a. rezultate pažljivih potraga koje su te institucije provele i na temelju kojih su izvele zaključak da se djela ili predmeti srodnih prava smatraju djelima odnosno predmetima srodnih prava siročadi,

b. korištenje djela ili predmeta srodnih prava siročadi koje u skladu s člankom 84.a ovoga Zakona poduzimaju te institucije,

c. sve promjene o prestanku statusa djela siročadi odnosno predmeta srodnog prava siročadi koje koriste te institucije,

d. važeće kontakt podatke institucije.

Poglavlje 3. SADRŽAJ AUTORSKOG PRAVA

SADRŽAJ PRAVA

Članak 13.

(1) Autorsko pravo sadržava moralna prava autora, imovinska prava autora i druga prava autora.

(2) Autorskim pravom štite se osobne i duhovne veze autora s njegovim autorskim djelom (moralna prava autora), imovinski interesi autora u pogledu njegovoga autorskog djela (imovinska prava autora) i ostali interesi autora u pogledu njegovoga autorskog djela (druga prava autora).

(3) Za svako korištenje autorskog djela autoru pripada naknada, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno. Naknada se određuje kao cijena korištenja u privatnopravnom odnosu.

3.1. Moralna prava autora

PRAVO PRVE OBJAVE

Članak 14.

(1) Autor ima pravo odrediti hoće li, kada, gdje, kako i pod kojim uvjetima njegovo autorsko djelo biti prvi put objavljeno.

(2) Do objave autorskoga djela autor ima pravo na otkrivanje javnosti sadržaja ili opisa svojega autorskog djela.

PRAVO NA PRIZNANJE AUTORSTVA

Članak 15.

(1) Autor ima pravo biti priznat i označen kao autor djela.

(2) Osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna je pri svakom korištenju naznačiti autora, osim ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinoga javnog korištenja autorskog djela onemogućava navođenje autora.

PRAVO NA POŠTIVANJE AUTORSKOG DJELA I ČAST ILI UGLED AUTORA

Članak 16.

Autor ima pravo usprotiviti se deformiranju, sakaćenju i sličnoj izmjeni svojega autorskog djela, te uništenju kao i svakom korištenju autorskog djela na način koji ugrožava njegovu čast ili ugled.

PRAVO POKAJANJA

Članak 17.

(1) Autor ima pravo opozvati pravo na iskorištavanje njegovoga autorskog djela, i njegovo daljnje korištenje, uz popravljavanje štete korisniku toga prava, ako bi daljnje korištenje štetilo njegovoj časti ili ugledu. To pravo imaju i autorovi nasljednici ako je to autor odredio oporukom, ili dokažu da je autor za života ovlašteno pokušao ostvariti to pravo ali je bio spriječen.

(2) Opoziv iz stavka 1. ovoga članka ima učinak od dana kad autor položi osiguranje za naknadu štete iz stavka 3. ovoga članka.

(3) Korisnik prava na iskorištavanje autorskog djela dužan je, u roku od tri mjeseca od dana primitka izjave o opozivu iz stavka 1. ovoga članka, priopćiti autoru iznos nepokrivenih troškova koje je imao pripremajući korištenje njegova autorskog djela do dana primitka te izjave. Ako korisnik prava na iskorištavanje autorskog djela to ne učini, izjava o opozivu ima učinak istekom roka iz ovog stavka.

(4) Ako autor u roku od deset godina od ostvarenja prava pokajanja odluči da se autorsko djelo u pogledu kojega je ostvario pravo pokajanja može ponovno koristiti, dužan je pravo iskorištavanja najprije ponuditi onomu čije je pravo opozvao pod prvotnim uvjetima.

(5) Autor se ne može odreći prava pokajanja.

(6) Odredbe iz ovoga članka ne primjenjuju se na elektroničke baze podataka i računalne programe.

3.2. Imovinska prava autora

OPĆENITO

Članak 18.

Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja, te svakoga drugog od toga isključiti, ako zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća, osobito:

- pravo reproduciranja (pravo umnožavanja),
- pravo distribucije (pravo stavljanja u promet),
- pravo priopćavanja autorskog djela javnosti,
- pravo prerade.

REPRODUCIRANJE

Članak 19.

(1) Pravo reproduciranja je isključivo pravo izrade autorskog djela u jednom ili više primjeraka, u cijelosti ili u dijelovima, izravno ili neizravno, privremeno ili trajno, bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku. Pravo reproduciranja uključuje i fiksiranje kojim se pojmom označava utvrđivanje autorskog djela na materijalnu ili drugu odgovarajuću podlogu.

(2) Autorsko djelo se reproducira i fiksira, osobito, grafičkim postupcima, fotokopiranjem i drugim fotografskim postupcima kojima se postiže isti učinak, zvučnim ili vizualnim snimanjem, građenjem odnosno izvedbom djela arhitekture, pohranom autorskog djela u elektroničkom obliku, fiksiranjem autorskog djela prenošenog kompjutorskom mrežom na materijalnu podlogu.

DISTRIBUCIJA I IZNAJMLJIVANJE

Članak 20.

(1) Pravo distribucije je isključivo pravo stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela prodajom ili na koji drugi način te njihova nuđenja javnosti u tu svrhu.

(2) S prvom prodajom ili drugim prijenosom vlasništva nad izvornikom ili primjercima autorskog djela na području neke od država članica Europske unije, odnosno države stranke ugovornice Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak, iscrpljuje se pravo distribucije u pogledu tog izvornika odnosno tih primjeraka autorskog djela za područje Republike Hrvatske. Iscrpljenjem prava distribucije ne prestaje pravo iznajmljivanja autorskog djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornika ili primjeraka djela u treću državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu djela prema članku 33. ovoga Zakona. U pogledu zbirki iscrpljenje prava distribucije se odnosi samo na daljnju prodaju.

(3) Iznajmljivanje, po ovom Zakonu, označava davanje na korištenje izvornika ili primjeraka djela u ograničenom razdoblju, radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi.

(4) Pravo iznajmljivanja autorskog djela, po ovom Zakonu, ne odnosi se na izgrađena djela arhitekture i djela primijenjenih umjetnosti.

(5) Autor koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili filmskom producentu zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svojega autorskog djela. Autor se ne može odreći prava na tu primjerenu naknadu. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje autorsko djelo.

PRIOPĆAVANJE AUTORSKOG DJELA JAVNOSTI

Članak 21.

Autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti. To pravo obuhvaća, osobito:

- pravo javnog izvođenja,
- pravo javnog prikazivanja scenskih djela,
- pravo javnog prenošenja,
- pravo javnog priopćavanja fiksiranog djela,
- pravo javnog prikazivanja,
- pravo radiodifuzijskog emitiranja,
- pravo radiodifuzijskog reemitiranja,
- pravo javnog priopćavanja radiodifuzijskog emitiranja,
- pravo stavljanja na raspolaganje javnosti.

JAVNO IZVOĐENJE

Članak 22.

Pravo javnog izvođenja je isključivo pravo priopćavanja javnosti:

1. djela iz područja književnosti ili znanosti njegovim čitanjem ili recitiranjem uživo (pravo javnog recitiranja),
2. glazbenog djela njegovim izvođenjem uživo (pravo javne glazbene izvedbe).

JAVNO PRIKAZIVANJE SCENSKIH DJELA

Članak 23.

Pravo javnoga scenskog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti dramskoga, dramsko-glazbenoga, koreografskog ili pantomimskog djela njegovim scenskim prikazivanjem uživo.

JAVNO PRENOŠENJE

Članak 24.

Pravo javnog prenošenja je isključivo pravo da se recitacija, glazbena izvedba ili scensko prikazivanje autorskog djela priopći javnosti koja se nalazi izvan prostora u kojemu se autorsko djelo uživo recitira, izvodi ili scenski prikazuje, putem zvučnika, ekrana ili bilo

kojega drugoga tehničkog uređaja.

JAVNO PRIOPĆAVANJE FIKSIRANOG DJELA

Članak 25.

Pravo javnog priopćavanja fiksiranoga autorskog djela isključivo je pravo priopćavanja javnosti zvučno ili vizualno snimljenog autorskog djela s podloge na koju je fiksirano.

JAVNO PRIKAZIVANJE

Članak 26.

Pravo javnog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskog ili audiovizualnog djela, te kartografskog djela ili prikaza znanstvene ili tehničke prirode, pomoću tehničkih uređaja.

RADIODIFUZIJSKO EMITIRANJE

Članak 27.

(1) Pravo radiodifuzijskog emitiranja isključivo je pravo priopćavanja autorskog djela javnosti pomoću radijskih ili televizijskih programskih signala koji su namijenjeni prijamu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica (uključujući kabel i mikrovalni sustav).

(2) Satelit, za potrebe ovoga Zakona, je svaki satelit koji radi na frekvencijskim područjima rezerviranim za radiodifuzijsko emitiranje signala namijenjenih prijamu javnosti ili zatvorenoj osobnoj komunikaciji. Ako se radi o zatvorenoj osobnoj komunikaciji uvjeti za osobni prijam signala moraju biti usporedivi s onima za prijam signala za javnost.

(3) Priopćavanje javnosti preko satelita iz stavka 1. ovoga članka postoji kada se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za radiodifuziju, programski signali namijenjeni prijamu za javnost odašilju u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi prema satelitu i od satelita prema zemlji.

(4) Kada su programski signali iz stavka 2. ovoga članka kodirani, priopćavanje se smatra obavljenim ako je od strane organizacije za radiodifuziju ili uz njezin pristanak javnosti pružena mogućnost opskrbe sredstvima za dekodiranje tih signala.

RADIODIFUZIJSKO REEMITIRANJE

Članak 28.

Pravo radiodifuzijskog reemitiranja isključivo je pravo da se autorsko djelo emitirano radiodifuzijom istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopći javnosti:

1. kada to priopćavanje obavlja druga organizacija za radiodifuziju, a ne ona koja je autorsko djelo izvorno emitirala,

2. kada se priopćavanje obavlja kabelskim ili mikrovalnim sustavom (kabelska retransmisija).

JAVNO PRIOPĆAVANJE RADIODIFUZIJSKOG EMITIRANJA

Članak 29.

Pravo javnog priopćavanja radiodifuzijskog emitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti autorskog djela koje se emitira radiodifuzijom, pomoću zvučnika, ekrana ili sličnoga tehničkog uređaja.

STAVLJANJE NA RASPOLAGANJE JAVNOSTI

Članak 30.

Pravo stavljanja na raspolaganje javnosti isključivo je pravo da se autorsko djelo priopći javnosti, bežično ili putem žica, na način koji pripadnicima javnosti omogućava pristup autorskom djelu s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

PRERADE AUTORSKOG DJELA

Članak 31.

Pravo prerade isključivo je pravo na prevođenje, prilagođavanje, glazbenu obradu ili koju drugu preinaku autorskog djela.

3.3. Druga prava autora

3.3.1. Prava na naknadu

PRAVO NA NAKNADU ZA REPRODUCIRANJE AUTORSKOG DJELA ZA PRIVATNO ILI DRUGO VLASTITO KORIŠTENJE

Članak 32.

(1) Kad se autorsko djelo može reproducirati bez autorovog odobrenja u skladu s odredbama članka 82. ovoga Zakona, autor djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivati da će bez njihova odobrenja biti reproducirana fotokopiranjem ili snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta za privatno ili drugo vlastito korištenje, ima pravo na odgovarajuću naknadu od prodaje tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta.

(2) Autori imaju, osim prava iz stavka 1. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja.

(3) S fotokopiranjem su izjednačene sve druge tehnike reproduciranja, a s uređajima za zvučno i vizualno snimanje izjednačeni su drugi uređaji koji omogućavaju isti učinak.

(4) Naknadu iz stavka 1. ovoga članka plaćaju proizvođači uređaja za tonsko i vizualno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje, proizvođači praznih nosača zvuka, slike ili teksta te solidarno s njima uvoznici uređaja za tonsko i vizualno snimanje, uređaja za fotokopiranje, praznih nosača zvuka, slike ili teksta, osim ako se radi o uvozu malih količina namijenjenih za privatno i nekomercijalno korištenje kao dio osobne prtljage. Ako se navedeni uređaji i predmeti ne proizvode u Republici Hrvatskoj, naknadu plaća uvoznik.

(5) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade iz stavka 1. nastaje:

1. pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih uređaja za tonsko i vizualno snimanje,

2. pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih praznih nosača zvuka, slike ili teksta.

3. pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih naprava za fotokopiranje.

(6) Obveza plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka nastaje i onda kad su uređaji i nosači iz stavka 5. ovoga članka uneseni u Republiku Hrvatsku iz druge države članice Europske unije.

(7) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade ne nastaje ako se novi uređaji za tonsko i vizualno snimanje, novi prazni nosači zvuka, slike ili teksta te novi uređaji za fotokopiranje iznose ili izvoze iz Republike Hrvatske.

(8) Naknada iz stavka 2. ovoga članka plaća se prema podacima o broju učinjenih fotokopija.

(9) Autori se ne mogu odreći prava na naknadu iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(10) Odgovarajuća naknada iz ovog članka je pravična naknada, pri čemu se prilikom određivanja iznosa odgovarajuće naknade, osim načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, uzima u obzir vjerojatna šteta koja autoru nastaje kada se njegovo djelo bez njegova odobrenja reproducira za privatno ili drugo vlastito korištenje, primjena tehničkih mjera zaštite pristupa korištenju djela ili drugog predmeta zaštite te druge okolnosti koje mogu biti od utjecaja na pravilno odmjerenje oblika i iznosa odgovarajuće naknade. Odgovarajuća naknada ne smije nerazumno opteretiti poslovanje proizvođača i uvoznika iz stavka 4. ovoga članka te se pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade u obzir mora uzeti cijena tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta, kao i druge relevantne tržišne okolnosti. Prije pokretanja postupka donošenja cjenika iz članka 162. ovog Zakona za nove tehničke uređaje i prazne nosače zvuka, slike ili teksta, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je provesti istraživanje stvarnog korištenja tih tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike ili teksta za reproduciranje predmeta zaštite, a rezultati kojeg će se uzeti u obzir pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade. Rezultati takvog istraživanja bit će javno objavljeni na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(11) Sve organizacije za kolektivno ostvarivanje koje ostvaruju prava na naknadu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužne su pisanim ugovorom ovlastiti jednu od njih da poslove ostvarivanja prava na naknadu na istovrsnim tehničkim uređajima i nosačima zvuka, slike ili teksta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obavlja u ime i za račun drugih koje sudjeluju u tom ugovoru ili u svoje ime, a za račun tih drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ako se nakon sklapanja pisanog ugovora između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pojavi neka nova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava na naknadu na istovrsne tehničke uređaje i nosače zvuka, slike ili teksta, ona je dužna pod istim uvjetima pristupiti postojećem ugovoru između organizacija. Obveza na dostavu podataka iz članka 161. ovoga Zakona postoji samo u odnosu na onu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja obavlja poslove ostvarivanja prava za druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Obveza iz ovoga stavka o zaključenju ugovora kojim organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imenuju jednu organizaciju za ostvarivanje njihovih prava, kao i o dostavi podataka samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, ne primjenjuje se ako za odbijanje sklapanja takvog ugovora postoje opravdani razlozi koji moraju biti odgovarajuće obrazloženi.

(12) Do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika o iznosima naknade iz stavka 1. ovoga članka po odredbama iz članka 162. ovoga Zakona, naknada se plaća prema postojećem

cjeniku. Iznimno od članka 162. stavka 7. ovoga Zakona, ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedini tehnički uređaj ili nosač zvuka, slike ili teksta, do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika po odredbama iz članka 162. ovoga Zakona, korisnik plaća nesporni iznos naknade iz prijedloga cjenika a za sporni iznos organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može od korisnika zatražiti da dade odgovarajuće kvalitetno osiguranje plaćanja, koje je korisnik dužan dati u roku koji odredi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ako korisnik na zahtjev organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dade traženo kvalitetno osiguranje plaćanja spornog iznosa naknade u ostavljenom roku, korisnik je dužan platiti akontaciju prema prijedlogu cjenika.

PRAVO NA NAKNADU ZA JAVNU POSUDBU

Članak 33.

(1) Autor ima pravo na primjerenu naknadu, ako se izvornik ili primjerci njegova djela u pogledu kojih je dopuštena daljnja distribucija, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica.

(2) Posuđivanje, po ovom Zakonu, označava davanje na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi.

(3) Odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se:

1. na građevine i djela primijenjenih umjetnosti,
2. na autorska djela koja međusobno posuđuju ustanove iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Autor se ne može odreći prava iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka, autori baza podataka imaju isključivo pravo javne posudbe izvornika ili primjeraka svojih baza podataka.

3.3.2. Pravo slijeđenja

OPĆENITO

Članak 34.

(1) Ako se izvornik likovnog djela preprodaje, autor ima pravo na odgovarajući udio od prodajne cijene ostvarene svakom preprodajom toga izvornika koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na sve radnje preprodaje u koje su uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetninama kao što su javne aukcije, umjetničke galerije ili drugi trgovci umjetninama.

(3) Iznimno, odredba iz stavka 1. ovoga članka se ne primjenjuje, ako je prodavatelj umjetnička galerija koja je stekla djelo izravno od autora u razdoblju kraćem od tri godine prije njegove preprodaje i ako cijena po kojoj se djelo preprodaje ne prelazi kunsku protuvrijednost od 10.000,00 eura.

IZVORNIK LIKOVNOG DJELA

Članak 35.

(1) Izvornik likovnog djela, iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona, označava djelo likovne umjetnosti, kao što je slika, kolaž, bojana slika, crtež, gravura, otisak, litografija, kip,

tapiserija, keramika, staklovina ili fotografija, ako ga je izradio sam autor.

(2) Izvornikom likovnog djela iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i umnoženi primjerci toga djela, ako ih je u ograničenom broju izradio sam autor ili su izrađeni pod njegovim nadzorom. Takvi primjerci moraju biti na uobičajeni način numerirani, potpisani ili označeni od autora.

IZNOS KOJI PRIPADA AUTORU

Članak 36.

(1) Prodavatelj koji preprodaje djelo iz članka 35. ovoga Zakona po cijeni većoj od protuvrijednosti u kunama od 500,00 eura dužan je autoru isplatiti kunsku protuvrijednost od:

1. 5% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 500,00 eura do 50.000,00 eura,
2. 3% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 50.000,01 eura do 200.000,00 eura,
3. 1% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 200.000,01 eura do 350.000,00 eura,
4. 0,5% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 350.000,01 eura do 500.000,00 eura,
5. 0,25% od dijela cijene ostvarene u iznosu većem od 500.000,00 eura.

(2) Ukupni iznos koji na temelju odredbe iz stavka 1. ovoga članka pripada autoru ne može biti veći od kunske protuvrijednosti od 12.500,00 eura. Osnovicu za izračun toga iznosa čini prodajna cijena bez poreza.

(3) Ako je preprodaja izvornika likovnog djela izvršena na javnoj aukciji ili u umjetničkoj galeriji ili posredovanjem bilo kojega drugog trgovca umjetninama, organizator javne aukcije, vlasnik galerije odnosno trgovac umjetninama solidarno je odgovoran s prodavateljem za isplatu iznosa koji pripada autoru.

ODRICANJE OD PRAVA, PRENOSIVOST I OVRŠNOST PRAVA SLIJEĐENJA

Članak 37.

(1) Autor se ne može odreći prava slijeđenja.

(2) Pravo slijeđenja ne može se prenositi pravnim poslovima za života autora. Nakon smrti autora pravo slijeđenja prelazi na njegove nasljednike i naknada treba biti plaćana njima.

(3) Pravo slijeđenja ne može biti predmet ovrhe.

PRAVO NA DOBIVANJE INFORMACIJA

Članak 38.

Autor ima pravo, tijekom razdoblja od tri godine od izvršene preprodaje njegova djela, zahtijevati od svake osobe iz članka 34. stavka 2. ovoga Zakona bilo koju informaciju koja mu je potrebna za osiguranje naplate iznosa koji mu pripada od te preprodaje.

3.3.3. Ostala druga prava

PRAVO PRISTUPA AUTORSKOM DJELU

Članak 39.

(1) Autor ima pravo zahtijevati od vlasnika ili neposrednog posjednika izvornika ili primjerka autorskog djela da mu omogući pristup njegovom djelu, ako je to neophodno radi izrade primjeraka autorskog djela ili prerade autorskog djela po odredbi iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona, i ne protivi se bilo kojem zakonitom interesu vlasnika, odnosno posjednika.

(2) Odredbe iz ovoga članka ne obvezuju vlasnika i neposrednog posjednika da autoru preda izvornik, odnosno primjerak autorskog djela.

PRAVO ZABRANE JAVNOG IZLAGANJA AUTORSKOG DJELA

Članak 40.

(1) Autor neobjavljenog djela likovnih umjetnosti, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna te neobjavljenog fotografskog djela ima pravo, prilikom otuđenja izvornika ili primjeraka toga djela, zabraniti vlasniku njegovo izlaganje javnosti.

(2) Zabranu javnog izlaganja iz stavka 1. ovoga članka autor mora dati u pisanom obliku.

(3) Pravo iz stavka 1. ovoga članka autor nema ako djelo pripada muzeju, galeriji ili drugoj sličnoj javnoj ustanovi.

Poglavlje 4. AUTORSKO PRAVO U PRAVNOM PROMETU

4.1. Osnovne odredbe

NASLJEĐIVANJE AUTORSKOG PRAVA

Članak 41.

(1) Autorsko pravo je nasljeđivo.

(2) Nasljednicima autora pripadaju sva prava koja bi pripadala autoru, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Na sva druga pitanja u svezi s nasljeđivanjem autorskog prava, koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se opći propisi o nasljeđivanju.

PRENOSIVOST AUTORSKOG PRAVA

Članak 42.

(1) Autorsko pravo je neprenosivo osim kod nasljeđivanja i prenošenja u korist sunasljednika kod razvrgnuća nasljedničke zajednice.

(2) Druga raspolaganja autorskim pravom su dopuštena, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

OVRHA

Članak 43.

(1) Autorsko pravo ne može biti predmet ovrhe. Predmet ovrhe mogu biti samo imovinske koristi stečene korištenjem autorskog djela, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako je autor nedovršenjem autorskog djela ili neobjavlivanjem rukopisa povrijedio ugovornu obvezu, ne može ga se prisiliti na njezino ispunjenje, ali odgovara za štetu nastalu neispunjenjem obveze.

RASPOLAGANJE AUTORSKIM PRAVOM OSNIVANJEM PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 44.

(1) Autor može za drugoga osnovati pravo iskorištavanja autorskog djela ili mu prepustiti ostvarivanje autorskog prava ugovorom, davanjem odobrenja (dozvole) za korištenje ili drugim pravnim poslom.

(2) Autor može za drugoga osnovati pravo na temelju kojega će drugi moći autorsko djelo koristiti na svaki ili na određen način (pravo iskorištavanja autorskog djela). Pravo iskorištavanja može biti osnovano kao isključivo ili neisključivo pravo, ograničeno sadržajno, vremenski ili prostorno.

(3) Nositelj isključivog prava iskorištavanja može autorsko djelo koristiti na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava te svakoga drugog, uključujući autora, isključiti od takvog korištenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Pri osnivanju isključivog prava iskorištavanja može se odrediti da autor pridržava za sebe pravo korištenja autorskog djela.

(4) Neisključivo pravo iskorištavanja ovlašćuje svojeg nositelja da autorsko djelo koristi na način koji je u skladu sa sadržajem njegovog prava, ali ga ne ovlašćuje da druge spriječi u bilo kojem korištenju tog djela.

(5) Ako pri osnivanju prava iskorištavanja autorskog djela nije izričito naveden način korištenja autorskog djela, smatra se da je stjecatelj stekao pravo koristiti autorsko djelo samo na način potreban za ispunjenje svrhe pravnog posla na temelju kojeg se stječe pravo. Ako se iz svrhe pravnog posla ne može utvrditi je li pravo osnovano kao isključivo ili neisključivo, odnosno prostorno ograničeno, smatra se da je osnovano kao neisključivo pravo za područje Republike Hrvatske. U slučaju sumnje, u drugim slučajevima pravni posao kojim se raspolaže autorskim pravom treba tumačiti u korist autora.

(6) Autor je dužan suzdržavati se postupaka koji bi ometali nositelja prava iskorištavanja u izvršavanju njegovog prava.

NEIZVRŠAVANJE ISKLJUČIVOG PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 45.

Ne izvršava li nositelj isključivog prava iskorištavanja svoje pravo ili ga izvršava u nedovoljnoj mjeri tako da su zakoniti interesi autora povrijeđeni, autor može zahtijevati ukinuće isključivog prava iskorištavanja. Autor nema to pravo ako nositelj isključivog prava iskorištavanja dokaže da nije kriv za nastanak razloga za neizvršavanje.

KASNIJE OSNIVANJE PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 46.

Kasnije osnivanje prava iskorištavanja, pa makar i isključivo, ne djeluje štetno po ranije osnovano pravo iskorištavanja kako isključivo tako i neisključivo, osim ako ugovorom o osnivanju ranijeg prava nije drukčije određeno.

PRENOŠENJE PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 47.

(1) Pravo iskorištavanja može se prenositi bez odobrenja autora u sklopu prijenosa cjelokupnog poslovanja, ili dijela poslovanja koje čini cjelinu, s jedne osobe na drugu.

(2) Kad se pravo iskorištavanja može prenositi bez suglasnosti autora, stjecatelj prava iskorištavanja odgovara solidarno za ispunjenje obveza koje prenositelj tog prava ima prema autoru.

OSNIVANJE DALJNJIH PRAVA ISKORIŠTAVANJA

Članak 48.

Nositelj isključivog prava iskorištavanja može na temelju svojeg prava za drugoga osnovati daljnje pravo iskorištavanja samo uz pisanu suglasnost autora. Autor ne može uskratiti svoju suglasnost ako bi to bilo protivno savjestnosti i poštenju. Suglasnost nije potrebna ako je pravo iskorištavanja osnovano jedino radi ostvarivanja u korist autora.

RASPOLAGANJE AUTORSKIM PRAVOM POVJERAVANJEM OSTVARIVANJA

Članak 49.

(1) Autor može ovlastiti drugoga da ostvaruje autorsko pravo za njegov račun. Ostvarivati autorsko pravo za račun autora može se na temelju pravnog posla kojim autor povjerava ostvarivanje svojeg prava ili neposredno na temelju zakona ispunjenjem zakonom predviđenih pretpostavki za to.

(2) Smatra se da je autor povjerio ostvarivanje svojega pojedinog prava udruzi za kolektivno ostvarivanje odnosnog prava ako ona to pravo ostvaruje radi njegove koristi kao i koristi drugih autora za njihova odnosna prava.

ODRICANJE OD AUTORSKOG PRAVA

Članak 50.

Autor se ne može odreći svojega autorskog prava.

4.2. Opći dio ugovornoga autorskog prava

AUTORSKOPRAVNI UGOVORI

Članak 51.

Ugovor na temelju kojeg se stječe pravo iskorištavanja autorskog prava (autorskopravni ugovor) mora biti sklopljen u pisanom obliku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

SADRŽAJ AUTORSKOPRAVNIH UGOVORA

Članak 52.

(1) Autorskopravni ugovor mora sadržavati barem djelo na koje se odnosi, način korištenja, te osobu ovlaštenu na korištenje autorskog djela (korisnik).

(2) Autorskopravni ugovor može biti sklopljen i glede autorskog djela koje još nije stvoreno pod pretpostavkom da se njime odredi barem vrsta i način korištenja budućeg djela.

(3) Odredba ugovora o osnivanju prava iskorištavanja na svim autorovim budućim djelima ništava je.

ODREĐIVANJE NAKNADE ZA KORIŠTENJE AUTORSKOG DJELA

Članak 53.

Ako visina naknade nije određena pravnim poslom, ili je njena visina određena neprimjereno, ili nije određena prema odredbi članka 162. ovoga Zakona, autor ima pravo na primjerenu naknadu. Primjerena je ona naknada koja se u pravnom prometu pošteno mora dati u času zaključenja pravnog posla s obzirom na vrstu i opseg korištenja autorskog djela, uzimajući pri tom u obzir i financijski uspjeh u korištenju autorskog djela, vrstu i obujam autorskog djela, trajanje korištenja, postojanje sporazuma između odgovarajuće udruge autora i odgovarajućeg udruženja korisnika kojim se utvrđuje visina primjerene naknade, kao i druge elemente na temelju kojih se može donijeti odluku o primjerenoj naknadi.

PRAVO AUTORA NA IZMJENU UGOVORA RADI PRAVIČNIJEG UDJELA U ZARADI

Članak 54.

(1) Ako se korištenjem autorskog djela ostvari zarada koja je u očitu nerazmjeru s ugovorenom ili određenom naknadom, autor ima pravo zahtijevati izmjenu ugovora radi određivanja pravičnijeg udjela u zaradi ostvarenoj korištenjem njegova djela.

(2) Autor se ne može odreći prava iz stavka 1. ovoga članka.

PRIMJENA PROPISA O OBVEZNIM ODNOSIMA

Članak 55.

Na sva pitanja u svezi s autorskopравnim ugovorima koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojima se uređuju obvezni odnosi.

4.3. Posebni dio ugovornoga autorskog prava

4.3.1. Nakladnički ugovor

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 56.

(1) Nakladničkim ugovorom (izdavačkim ugovorom) autor se obvezuje za nakladnika (izdavača) osnovati pravo reproduciranja svojega određenoga autorskog djela tiskanjem ili drugim sličnim postupkom i pravo distribucije primjeraka autorskog djela (pravo izdavanja), a nakladnik se obvezuje autorsko djelo na ugovoreni način izdati i autoru za to platiti ugovorenu naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno, te se brinuti o uspješnoj distribuciji primjeraka autorskog djela i davati autoru podatke o distribuciji autorskog djela. Nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju prava izdavanja.

(2) Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da nakladnik ima isključivo pravo izdavanja djela iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Presumpcija iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na pravo izdavanja članaka u dnevnom i periodičnom tisku ili publikacijama.

PRAVO PREVOĐENJA I DRUGA PRAVA

Članak 57.

Ugovorom iz članka 56. ovoga Zakona autor može nakladniku prepustiti i pravo prevođenja svojeg djela na određeni jezik te pravo izdavanja prevedenog djela, kao i druga imovinska prava.

PROVJERA TOČNOSTI PODATAKA

Članak 58.

(1) Autor ima svakodobno pravo uvida i kontrole nakladnikovih poslovnih knjiga i dokumentacije radi provjere točnosti podataka koje je nakladnik dao autoru.

(2) Autor je ovlašten zahtijevati od treće osobe koja je za nakladnika umnožavala autorsko djelo podatke o broju umnoženih primjeraka njegovog djela, a ta je osoba dužna autoru dati potpune i istinite podatke.

IZNIMKA OD PRAVILA O OBVEZATNOM PISANOM OBLIKU UGOVORA

Članak 59.

Nakladnički ugovor o izdavanju članaka, crteža i drugih autorskih priloga u dnevnom i periodičnom tisku ili publikacijama ne mora biti sklopljen u pisanom obliku (mali nakladnički ugovor).

SKLAPANJE UGOVORA PREKO ZASTUPNIKA

Članak 60.

Zastupnik autora može zaključiti nakladnički ugovor samo za ona autorska djela koja su izričito navedena u autorovoj punomoći.

ODREĐIVANJE AUTORSKE NAKNADE

Članak 61.

(1) Ako je autorska naknada određena u postotku od maloprodajne cijene prodanih primjeraka, nakladničkim ugovorom mora se odrediti minimalni broj primjeraka prvog izdanja te najniži iznos naknade koju je nakladnik obvezan platiti autoru neovisno o broju prodanih primjeraka.

(2) Ako je autorska naknada određena u paušalnom iznosu, nakladničkim ugovorom, mora se odrediti ukupni broj primjeraka ugovorenih izdanja. Ako ukupni broj primjeraka nije ugovoren, a iz dobrih poslovnih običaja ili iz okolnosti slučaja ne proizlazi drukčije, nakladnik može izdati najviše 500 primjeraka autorskog djela.

DRUGI SASTOJCI UGOVORA

Članak 62.

Nakladnički ugovor može sadržavati osobito i sljedeće:

- rok u kojem je autor obvezan nakladniku predati uredan rukopis ili drugi izvornik djela. Ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana sklapanja ugovora;
- rok u kojem je nakladnik obvezan izdati autorsko djelo. Ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana predaje urednog rukopisa ili drugog izvornika djela;
- broj izdanja koji je nakladnik ovlašten izdati. Ako ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik ima pravo samo na jedno izdanje djela;
- rok u kojem je nakladnik obvezan izdati novo izdanje djela, ako je ugovoreno. Ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana računajući od dana kad je autor podnio pisani zahtjev;
- odredbu o vlasništvu rukopisa ili drugog izvornika. Rukopis ili drugi izvornik ostaje u vlasništvu autora osim ako se na temelju ugovora obveže predati ga u vlasništvo nakladnika;
- izgled i tehničku opremljenost primjeraka djela.

POBOLJŠANJA I DRUGE IZMJENE AUTORSKOG DJELA

Članak 63.

Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik je obvezan u slučaju novih izdanja djela omogućiti autoru unošenje poboljšanja ili drugih izmjena autorskog djela, pod pretpostavkom da to ne mijenja karakter autorskog djela.

PROPAST RUKOPISA I PRIPREMLJENOG IZDANJA

Članak 64.

(1) Ako rukopis ili drugi izvornik djela nakon njegove predaje nakladniku propadne krivnjom nakladnika ili zbog više sile, autor ima pravo na naknadu koja bi mu pripala da je autorsko djelo izdano. Ako autor ima drugi primjerak autorskog djela dužan je predati nakladniku primjerak tog djela na nakladnikov trošak.

(2) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile u potpunosti propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo pripremiti novo izdanje, a autoru pripada naknada samo za propalo izdanje.

(3) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile djelomično propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo, bez plaćanja naknade autoru, reproducirati samo onoliko primjeraka autorskog djela koliko je propalo.

NAKLADNIČKO PRAVO PRVENSTVA

Članak 65.

(1) Nakladnik koji je stekao pravo na izdavanje autorskog djela ima, u pogledu izdavanja toga djela u elektroničkom ili bilo kojem drugom obliku, pravo prvenstva pred drugim nakladnicima koji ponude iste uvjete.

(2) Nakladnik koji se namjerava koristiti pravom iz stavka 1. ovoga članka dužan je u roku od 30 dana od dana primitka autorovog pisanog poziva dostaviti autoru svoju ponudu.

(3) Nakladničko pravo prvenstva iz stavka 1. ovoga članka traje do isteka roka od dvije godine od dana sklapanja nakladničkog ugovora.

PRESTANAK RASKIDOM NAKLADNIČKOG UGOVORA

Članak 66.

(1) Autor može zahtijevati raskid nakladničkog ugovora ako nakladnik ne izda autorsko djelo ili ne pristupi izdavanju novog ugovorenog izdanja autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku.

(2) Ako se nakladnički ugovor raskida krivnjom nakladnika, autor ima, osim prava na naknadu štete, i pravo zadržati primljenu naknadu, odnosno zahtijevati isplatu ugovorene naknade.

(3) Nakladnik može zahtijevati raskid ugovora i naknadu štete zbog neizvršenja ugovora, ako autor ne preda nakladniku rukopis ili drugi izvornik autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku.

UNIŠTAVANJE PRIMJERAKA AUTORSKOG DJELA

Članak 67.

(1) Nakladnik koji neprodane primjerke autorskog djela namjerava prodati za preradu, ili ih na drugi način uništiti ili ih povući iz prometa, dužan je otkup tih primjeraka najprije ponuditi autoru, i to po cijeni koju bi za te primjerke dobio da ih prodaje za preradu. Ako to ne učini, odgovara za povredu moralnog prava autora.

(2) Ako autor ne prihvati ponudu nakladnika iz stavka 1. ovoga članka, ili je prihvati samo za određeni broj primjeraka, preostale primjerke autorskog djela nakladnik može prodati za preradu.

4.3.2. Ugovor o izvođenju autorskog djela

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 68.

(1) Ugovorom o izvođenju autorskog djela autor daje korisniku odobrenje za javno recitiranje autorskog djela ili javnu izvedbu glazbenog djela na način i pod uvjetima određenim ugovorom, a korisnik se za stečeno pravo obvezuje platiti naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Odredbe o ugovoru o izvođenju primjenjuju se i na radiodifuzijsko emitiranje i reemitiranje, javno priopćavanje radiodifuzijskog emitiranja, javno priopćavanje, javno prenošenje i stavljanje na raspolaganje javnosti nescenskih književnih i glazbenih djela.

DRUGE OBVEZE KORISNIKA

Članak 69.

Korisnik autorskog djela dužan je autoru omogućiti pristup izvođenju autorskog djela, ostvariti tehničke uvjete izvođenja koji osiguravaju poštovanje autorskih moralnih prava te autoru ili njegovu zastupniku dostavljati popis izvedenih autorskih djela i izvještavati ga o prihodima ostvarenim izvođenjem njegova autorskog djela, ako ugovorom nije drukčije određeno.

PRESTANAK ODOBRENJA

Članak 70.

Odobrenje za javno recitiranje, odnosno za javnu izvedbu glazbenog djela prestaje ako korisnik ne koristi autorsko djelo na način i pod uvjetima predviđenim odobrenjem.

4.3.3. Ugovor o scenskom prikazivanju autorskog djela

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 71.

(1) Ugovorom o scenskom prikazivanju autor osniva za korisnika pravo javnoga scenskog prikazivanja određenoga autorskog djela, a korisnik se obvezuje autorsko djelo scenski prikazati na način, u roku i pod uvjetima određenim ugovorom te za stečeno pravo platiti naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Odredbe o ugovoru o scenskom prikazivanju primjenjuju se i na radiodifuzijsko

emitiranje i reemitiranje, javno priopćavanje radiodifuzijskog emitiranja, javno priopćavanje, javno prenošenje i stavljanje na raspolaganje javnosti scenskih prikazivanja autorskog djela, kao i javno izvođenje scenskih djela na nescenski način.

DRUGE OBVEZE KORISNIKA

Članak 72.

Na ugovor o scenskom prikazivanju autorskog djela na odgovarajući način primjenjuju se odredbe iz članka 69. ovoga Zakona.

4.3.4. Ugovor o stvaranju autorskog djela po narudžbi

OPĆENITO O UGOVORU

Članak 73.

Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi autor se obvezuje stvoriti određeno autorsko djelo i primjerak tog djela predati naručitelju, a naručitelj se obvezuje autoru za to isplatiti ugovorenu naknadu ako ugovorom nije drukčije određeno.

SADRŽAJ UGOVORA

Članak 74.

(1) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuju se i obilježja, sastojci te rokovi predaje naručenog djela.

(2) Ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno, autorsko pravo na naručenom djelu zadržava autor bez ograničenja.

4.3.5. Autorska djela stvorena u izvršavanju ugovora o radu

AUTORSKO DJELO STVORENO U RADNOM ODNOSU

Članak 75.

Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu, po ovom Zakonu, označava djelo koje za vrijeme trajanja radnog odnosa kod određenog poslodavca stvori autor – zaposlenik izvršavajući svoje obveze ili po uputama toga poslodavca. Odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u radnom odnosu uređuju se ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos.

PRAVO ISKORIŠTAVANJA AUTORSKOG DJELA STVORENOG U RADNOM ODNOSU

Članak 76.

Ako se u izvršavanju obveza iz radnog odnosa stvaraju autorska djela, ugovorom o radu određuje se, između ostalog, stječe li poslodavac pravo na iskorištavanje autorskog djela, te posebice, ako ga stječe, opseg i trajanje prava iskorištavanja autorskog djela. Ako ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos nije drukčije određeno, autorsko pravo na autorskom djelu zadržava autor bez ograničenja.

Poglavlje 5. ODNOS AUTORSKOG PRAVA I PRAVA VLASNIŠTVA OPĆENITO

Članak 77.

(1) Autorsko pravo je samostalno i neovisno od prava vlasništva i drugih stvarnih prava na stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano.

(2) Pravo vlasništva i druga stvarna prava na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne smije bez odobrenja nositelja autorskog prava biti izvršavano protivno autorskom pravu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

NEOVISNOST PRAVNOG PROMETA

Članak 78.

(1) Raspolaganje autorskim pravom ne utječe na pravo vlasništva na stvari na kojoj je to autorsko djelo fiksirano, ako zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Raspolaganje vlasništvom na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne utječe na autorsko pravo na tom djelu, ako zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

UNIŠTENJE AUTORSKOG DJELA

Članak 79.

(1) Vlasnik izvornika autorskog djela koji zna ili mora znati da autor ili neki od koautora ima poseban interes za očuvanjem tog izvornika od propasti, dužan je prije uništenja obavijestiti ih o uništenju i ponuditi otkup po cijeni stvarne vrijednosti. Ako nije moguća predaja izvornika u posjed autora, vlasnik je dužan omogućiti autoru izradu primjerka autorskog djela na odgovarajući način. Ako autor neće izvornik otkupiti, vlasnik ga može slobodno uništiti, ali je na zahtjev autora dužan dopustiti mu njegovo fotografiranje prije no što ga uništi.

(2) Vlasnik stvari koje sadrže umnožene primjerke autorskog djela nema obveza iz stavka 1. ovoga članka osim ako zna ili mora znati da ne postoji ni izvornik niti drugi primjerci tog djela.

(3) Vlasnik stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano bez njegova odobrenja tu stvar može uništiti bez obveza iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na arhitektonska djela. Vlasnik

arhitektonskog djela jedino je dužan obavijestiti autora o uništenju i dopustiti autoru, na njegov zahtjev, fotografiranje toga djela i predati mu primjerak nacрта toga djela.

(5) Kod izmjene arhitektonskog djela moraju se uzeti u obzir interesi njegova vlasnika. Autor arhitektonskog djela ne može se protiviti izmjenama njegovog arhitektonskog djela proizišlih iz ozbiljnih razloga kao što su primjerice sigurnosni i tehnički razlozi. Ako je arhitektonsko djelo potrebno obnoviti, njegov autor se ne može protiviti uporabi drugih materijala ako su oni od kojih je to djelo napravljeno pokazali nedostatke za korištenje ili ako te materijale nije moguće nabaviti ili ih je moguće nabaviti samo uz nerazmjerne poteškoće ili nerazmjerni trošak. U tom slučaju autor ima pravo zahtijevati, ako je na arhitektonskom djelu označeno njegovo ime, da vlasnik zgrade uz njegovo ime stavi napomenu o izmjenama arhitektonskog djela i vremenu kad je to učinjeno.

(6) Postupi li vlasnik protivno odredbama ovoga članka odgovarat će za povredu moralnog prava autora.

Poglavlje 6. SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG PRAVA ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 80.

Objavljenim autorskim djelom može se koristiti bez autorovog odobrenja ili bez autorovog odobrenja i bez plaćanja naknade, samo u slučajevima koji su u ovom Zakonu izričito navedeni. Odredbe o ograničenjima iz ovoga poglavlja pokrivaju samo takvo korištenje autorskog djela koje se ne suprotstavlja redovitom korištenju autorskog djela i neopravdano ne šteti zakonitim interesima nositelja prava.

PRIVREMENE RADNJE REPRODUCIRANJA AUTORSKOG DJELA

Članak 81.

Privremene radnje reproduciranja autorskog djela čija je jedina svrha omogućavanje prijenosa u mreži između trećih strana preko posrednika ili ovlašteno korištenje autorskog djela, koje su prolazne ili popratne, koje čine sastavni i bitni dio tehnološkog procesa i koje kao takve nemaju nezavisan gospodarski značaj, izuzete su iz isključivog prava reproduciranja autorskog djela iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona. Odredbe ovoga članka ne utječu na odredbe članka 97. ovoga Zakona.

REPRODUCIRANJE AUTORSKOG DJELA ZA PRIVATNO I DRUGO VLASTITO KORIŠTENJE

Članak 82.

Fizička osoba može reproducirati autorsko djelo na bilo koju podlogu ako to čini za privatno korištenje, kao i reproducirati autorsko djelo u obliku fotokopije i za drugo vlastito korištenje, koje nema izravno ili neizravno komercijalnu svrhu i nije namijenjeno ili pristupačno javnosti. Nije dopušteno reproduciranje cijele knjige osim ako su primjerci te knjige rasprodani najmanje dvije godine, grafičkih izdanja glazbenih djela (u daljnjem tekstu: notni materijal), elektroničkih baza podataka, kartografskih djela kao ni izgradnja arhitektonskog objekta, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

EFEMERNE SNIMKE

Članak 83.

(1) Organizacija za radiodifuziju koja ima odobrenje za emitiranje autorskog djela može snimiti to djelo vlastitim sredstvima na nosač zvuka, slike ili teksta za potrebe vlastitog emitiranja (efemerne snimke).

(2) Organizacija za radiodifuziju dužna je efemerne snimke iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od mjesec dana od dana emitiranja uništiti, ili ih pohraniti u vlastitom ili u javnom službenom arhivu ako te snimke imaju posebnu dokumentarnu vrijednost.

(3) Efemerne snimke, koje su u skladu s odredbama iz stavka 2. ovoga članka pohranjene, ne mogu se ponovno emitirati bez odobrenja nositelja prava.

OGRANIČENJA U KORIST POJEDINIH USTANOVA

Članak 84.

Javni arhivi, javne knjižnice, muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost, obrazovne i znanstvene ustanove, ustanove za predškolski odgoj i socijalne (karitativne) ustanove mogu iz vlastitog primjerka reproducirati autorsko djelo na bilo koju podlogu za potrebe očuvanja i osiguranja građe, tehničke obnove i popravljivanja građe, upravljanja zbirkom i ostale vlastite potrebe, ako pri tome ne ostvaruju izravnu ili neizravnu komercijalnu korist.

SLOBODNO KORIŠTENJE DJELA SIROČADI

Članak 84.a

(1) Javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za radiodifuziju osnovane u Republici Hrvatskoj mogu reproducirati djela siročad koja su sadržana u njihovim zbirkama u svrhu digitalizacije, stavljanja na raspolaganje javnosti, indeksiranja, katalogiziranja, očuvanja ili obnove te ih mogu stavljati na raspolaganje javnosti. Radnje reproduciranja i stavljanja na raspolaganje javnosti navedene institucije mogu poduzimati samo radi postizanja ciljeva vezanih uz njihove zadaće od javnog interesa, posebno radi očuvanja i obnavljanja djela siročadi koja čine sastavni dio njihovih zbirki te osiguravanja njihove dostupnosti za kulturne i obrazovne potrebe. Institucije mogu od takvih korištenja ostvarivati prihode, isključivo u svrhu pokrivanja svojih troškova u svezi s digitalizacijom i stavljanjem na raspolaganje javnosti djela siročadi. Navedeno ne utječe na pravo institucija na slobodu ugovaranja u okviru provedbe svojih zadaća od javnog interesa, posebno u pogledu sklapanja sporazuma o javno-privatnom partnerstvu.

(2) Prigodom svakog korištenje djela siročadi institucije iz stavka 1. ovoga članka dužne su na uobičajen način navesti autora odnosno koautore tih djela koji su identificirani.

(3) Autor ili koautor koji ukine status djela siročeta u skladu s člankom 12.a stavkom 6. ovoga Zakona ima pravo na pravičnu naknadu za dotadašnje korištenje svojeg djela prema stavku 1. ovoga članka. Naknadu je dužna isplatiti institucija iz stavka 1. ovoga članka koja je koristila

djelo. Visina naknade određuje se s obzirom na kategoriju djela siročadi, uzimajući u obzir, među ostalim, ciljeve Republike Hrvatske u području promicanja kulture, nekomercijalnu narav korištenja koje poduzima institucija iz stavka 1. ovoga članka i kojim se ostvaruju ciljevi vezani uz njihove zadaće od javnog interesa kao što su promicanje učenja i širenje kulture, te moguću štetu koju su pretrpjeli autori. Pravična naknada isplaćuje se za najviše tri godine unatrag, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(4) Zahtjev za isplatom pravične naknade može postaviti autor ili odgovarajuća udruga za kolektivno ostvarivanje prava koju je autor ovlastio na podnošenje takvog zahtjeva. Zahtjev za isplatom pravične naknade zastarijeva u roku od godine dana, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(5) Odredbe iz ovoga članka ne utječu na obveze i prava stečena drugim propisima o drugim pravima intelektualnog vlasništva, o uvjetnom pristupu, o pristupu uslugama kablenskog reemitiranja, o zaštiti nacionalnih bogatstava, o obvezi deponiranja, o zaštiti poštenog trgovanja, o poslovnoj tajni, o sigurnosti, o povjerljivosti, o zaštiti podataka i privatnosti, o pristupu javnim dokumentima, o ugovornom pravu te o slobodi tiska i slobodi izražavanja u medijima.

ZBIRKE NAMIJENJENE NASTAVI ILI ZNANSTVENOM ISTRAŽIVANJU

Članak 85.

(1) Dopušteno je reproduciranje na papir ili sličan medij i distribuiranje pojedinih odlomaka zakonito objavljenih autorskih djela ili cjelovitih kratkih autorskih djela s područja znanosti, književnosti i glazbe, kao i pojedinačnih objavljenih autorskih djela s područja likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskih ili kartografskih djela te prikaza znanstvene ili tehničke prirode, u obliku zbirke koja sadržava priloge više autora i koja je po svojem sadržaju i sistematizaciji isključivo namijenjena nastavi ili znanstvenom istraživanju uz navođenje izvora, osim ako to autor izričito ne zabrani. Reproduciranje i distribuiranje pojedinih dijelova autorskih djela ne smatra se povredom prava iz članka 16. ovoga Zakona osim ako bi se objavljivanjem pojedinih dijelova ugrozili čast ili ugled autora.

(2) Autori djela sadržanih u zbirci iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na primjerenu naknadu za reproduciranje i distribuiranje njihovih autorskih djela.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA ZA POTREBE OSOBA S INVALIDITETOM

Članak 86.

Za potrebe osoba s invaliditetom dopušteno je korištenje autorskih djela na način koji je u izravnoj vezi s invaliditetom tih osoba i koje je nekomercijalne naravi, a u opsegu potrebnom za odnosni invaliditet.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA ZA POTREBE OSOBA KOJE SU SLIJEPE, IMAJU OŠTEĆENJE VIDA ILI DRUGE POTEŠKOĆE U KORIŠTENJU TISKANIH IZDANJA

Članak 86.a

(1) Pojedini pojmovi u smislu odredaba članka 86.a i 86.b imaju sljedeće značenje:

a) »autorska djela i predmeti srodnih prava« su djela u obliku knjiga, periodičkih publikacija, novina, časopisa ili drugih vrsta zapisa, notacija, uključujući notne materijale, te ilustracije koje su s njima povezane, na bilo kojem mediju, uključujući u zvučnom obliku, kao što su zvučne knjige, te djela u digitalnom obliku, koja su zaštićena autorskim pravom ili srodnim pravima i koja su zakonito izdana ili na drugi način zakonito objavljena javnosti,

b) »korisnik« je, bez obzira na bilo koji drugi oblik invaliditeta, osoba koja:

– je slijepa,

– ima oštećenje vida koje nije moguće popraviti tako da joj vidna funkcija bude u osnovi istovjetna onoj koju ima osoba koja nema takvo oštećenje te koja zbog toga ne može čitati tiskana djela u istoj mjeri kao osoba koja nema takvo oštećenje,

– ima perceptivne smetnje ili poteškoće u čitanju te zbog toga ne može čitati tiskana izdanja u istoj mjeri kao osoba koja nema takve smetnje ili poteškoće ili

– zbog tjelesnog oštećenja ili motoričkih smetnji nije u stanju držati knjigu ili rukovati njome ili fokusirati ili pomicati oči u mjeri u kojoj bi se u načelu omogućilo čitanje,

c) »primjerak u pristupačnom formatu« je primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava izrađen na drukčiji način ili u drukčijem formatu, kojim se korisniku omogućuje pristup djelu ili predmetu srodnog prava, uključujući i pristup jednako izvediv i ugodan kao i osobi koja nema nijedno od oštećenja, smetnji ili poteškoća iz stavka 1. točke b) ovoga članka,

d) »ovlašteni subjekt« je subjekt koji na neprofitnoj osnovi pruža korisnicima usluge obrazovanja, osposobljavanja, adaptivnog čitanja ili pristupa informacijama, što uključuje i javnu ustanovu ili neprofitnu organizaciju koja iste usluge pruža korisnicima kao jednu od svojih primarnih djelatnosti, institucijskih obveza ili kao dio svojih zadaća od javnog interesa, u skladu s posebnim propisima.

(2) Dopušteno je, bez odobrenja autora ili nositelja srodnih prava i bez plaćanja naknade, reproduciranje, distribuiranje, priopćavanje javnosti te prerada autorskih djela i predmeta srodnih prava, uključujući računalne programe i baze podataka zaštićene kao autorska djela ili kao predmeti srodnih prava, u svrhu obavljanja bilo koje radnje koja je potrebna:

– da bi korisnik ili osoba koja djeluje u njegovo ime izradili primjerak u pristupačnom formatu autorskog djela ili predmeta srodnog prava kojemu korisnik ima zakonit pristup, za isključivu uporabu od strane korisnika, i

– da bi ovlašteni subjekt izradio primjerak u pristupačnom formatu autorskog djela ili predmeta srodnog prava kojemu ovlašteni subjekt ima zakoniti pristup ili da bi takav primjerak priopćio, stavio na raspolaganje, distribuirao ili posudio korisniku ili drugom ovlaštenom subjektu na neprofitnoj osnovi, za isključivu uporabu od strane korisnika.

(3) Svaki primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava u pristupačnom formatu mora biti izrađen na način da se poštuje cjelovitost izvornika, uzimajući u obzir izmjene koje su nužne da bi se izradio primjerak u pristupačnom formatu.

(4) Ograničenje propisano u stavku 2. ovoga članka ne može se ugovorom isključiti niti ograničiti.

KORIŠTENJE NA UNUTARNJEM TRŽIŠTU EUROPSKE UNIJE AUTORSKIH DJELA
ZA POTREBE OSOBA KOJE SU SLIJEPE, IMAJU OŠTEĆENJE VIDA ILI DRUGE
POTEŠKOĆE U KORIŠTENJU TISKANIH IZDANJA

Članak 86.b

(1) Ovlašteni subjekt iz članka 86.a stavka 1. točke d) ovoga Zakona koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj može izvršavati radnje iz članka 86.a stavka 2. ovoga Zakona za korisnika ili za drugi ovlašteni subjekt iz bilo koje države članice Europske unije.

(2) Korisnik koji je državljanin ili ima prebivalište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj ili ovlašteni subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj može od ovlaštenog subjekta iz bilo koje države članice Europske unije pribaviti primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava u pristupačnom formatu ili imati pristup takvom primjerku.

(3) Ovlašteni subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj i izvršava radnje iz stavka 1. ovoga članka dužan je utvrđivati vlastitu praksu i pridržavati je se kako bi osigurao da:

– distribuirati, priopćavati i stavljati na raspolaganje primjerke u pristupačnom formatu samo korisnicima ili drugim ovlaštenim subjektima,

– poduzima odgovarajuće aktivnosti usmjerene odvratanju od neovlaštenog reproduciranja, distribuiranja, priopćavanja javnosti i stavljanja na raspolaganje javnosti primjeraka u pristupačnom formatu,

– posvećuje dužnu pažnju u rukovanju autorskim djelima i predmetima srodnih prava te njihovim primjercima u pristupačnom formatu, kao i u vođenju evidencija o njima,

– objavljuje i ažurira, prema potrebi na svojoj internetskoj stranici ili na druge načine na internetu ili izvan njega, podatke o tome kako ispunjava svoje obveze iz podstavaka 1. do 3. ovoga stavka.

(4) Ovlašteni subjekt je pri utvrđivanju prakse iz stavka 3. ovoga članka dužan pridržavati se u cijelosti propisa kojima se uređuje obrada osobnih podataka korisnika.

(5) Ovlašteni subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj i izvršava radnje iz članka 86.a stavka 2. ovoga Zakona dužan je korisnicima, drugim ovlaštenim subjektima ili nositeljima autorskog ili srodnih prava na njihov zahtjev na odgovarajući način dostaviti sljedeće informacije:

– popis autorskih djela ili predmeta srodnih prava koje ima u pristupačnom formatu te podatke o raspoloživim primjercima u pristupačnom formatu i

– imena i podatke za kontakt ovlaštenih subjekata s kojima razmjenjuje primjerke u pristupačnom formatu u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(6) Zavod će pozvati ovlaštene subjekte iz članka 86.a stavka 1. točke d) ovoga Zakona koji imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj da mu na dobrovoljnoj osnovi dostave svoje nazive i podatke za kontakt.

(7) Informacije iz stavka 6. ovoga članka koje zaprimi Zavod dužan je dostavljati Europskoj komisiji, koja je ovlaštena staviti ih na raspolaganje javnosti putem središnjeg mjesta za pristup informacijama na internetu te ih ažurirati.

(8) Zavod je dužan Europskoj komisiji dostavljati informacije vezane uz mogućnosti poboljšanja pristupa drugim vrstama autorskih djela i predmetima zaštite srodnih prava u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima, kao i uz mogućnost pristupa takvim djelima i predmetima zaštite za osobe s drugim vrstama invaliditeta te druge relevantne informacije potrebne za izradu

izvješća Europske komisije vezanih uz iznimke autorskog i srodnih prava u korist osoba s invaliditetom.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA U SUDSKIM, UPRAVNIM I DRUGIM SLUŽBENIM POSTUPCIMA

Članak 87.

(1) Dopušteno je reproduciranje autorskih djela radi korištenja u sudskim, i upravnim postupcima, kao i, izuzevši zbirke, arbitražnim i drugim službenim postupcima.

(2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na priopćavanje javnosti primjeraka autorskih djela izrađenih za potrebe službenih postupaka.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA U NASTAVI

Članak 88.

Dopušteno je javno izvođenje ili scensko prikazivanje autorskih djela u obliku izravnog poučavanja na nastavi, ili na priredbama koje su vezane uz nastavu, u opsegu opravdanom obrazovnom svrhom koja se želi postići takvim priopćavanjem, ako se autorsko djelo ne koristi radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi za obrazovnu ustanovu, organizatora ili treće osobe, ako izvođači ne primaju naknadu za izvođenje autorskih djela, te ako se ne naplaćuju ulaznice.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA U SVRHU INFORMIRANJA JAVNOSTI

Članak 89.

(1) Dopušteno je, u opsegu potrebnom za izvješćivanje javnosti o tekućim događajima putem tiska, radija ili televizije, reproduciranje, distribuiranje te priopćavanje javnosti:

1. autorskih djela koja se pojavljuju kao sastavni dio tekućeg događaja o kojem se javnost izvješćuje, pod uvjetom da se autorsko djelo koristi u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja o tekućem događaju,

2. novinskih članaka i fotografija o tekućim političkim, gospodarskim ili vjerskim pitanjima, koji su objavljeni u drugim sredstvima javnog priopćavanja, pod uvjetom da autor to nije izričito zabranio i da se autorsko djelo koristi u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja,

3. javnih političkih, vjerskih i drugih govora održanih u tijelima državne ili lokalne vlasti, vjerskim ustanovama ili prilikom državnih ili vjerskih svečanosti te izvadaka iz javnih predavanja.

(2) U svim slučajevima iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti izvor i autorstvo djela.

CITATI

Članak 90.

Dopušteno je doslovno navođenje ulomaka autorskog djela (citata) koje je na zakonit način postalo pristupačno javnosti, radi znanstvenog istraživanja, nastave, kritike, polemike, recenzije, osvrta, u mjeri opravdanoj svrhom koja se želi postići i u skladu s dobrim običajima, time da se mora naznačiti izvor i ime autora.

REPRODUCIRANJE AUTORSKIH DJELA TRAJNO SMJEŠTENIH NA JAVNIM MJESTIMA

Članak 91.

(1) Dopušteno je reproduciranje autorskih djela koja su trajno smještena na ulicama, trgovima, parkovima ili drugim mjestima pristupačnim javnosti te distribuiranje i priopćavanje javnosti takvih reprodukcija.

(2) Djela iz stavka 1. ovoga članka ne smiju se reproducirati u trodimenzionalnom obliku.

(3) Na primjercima djela iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti izvor i autorstvo djela, osim ako to nije moguće.

REPRODUCIRANJE ARHITEKTONSKIH OBJEKATA

Članak 92.

Odredbe članka 91. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuju se samo u pogledu vanjskog izgleda arhitektonskog objekta.

PLAKATI I KATALOZI

Članak 93.

(1) Organizatorima javnih izložbi ili aukcija dopušteno je, u svrhu njihova promoviranja i u opsegu potrebnom za tu svrhu, reproduciranje, na plakatima i u katalozima za te izložbe ili aukcije, i distribuiranje putem tih plakata i kataloga, djela likovnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti, industrijskog dizajna te fotografskih djela koja su izložena na javnoj izložbi ili aukciji ili namijenjena takvom izlaganju.

(2) U katalozima iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti izvor i autorstvo djela.

PARODIJE I KARIKATURE

Članak 94.

Dopuštena je prerada autorskog djela u parodiju u mjeri koja je potrebna za njen smisao, kao i karikaturu, a uz navođenje djela koje se prerađuje i njegovog autora.

KORIŠTENJE AUTORSKIH DJELA U SVRHU UPOZNAVANJA ILI ISKUŠAVANJA UREĐAJA

Članak 95.

Trgovinama koje prodaju fonograme ili videograme ili uređaje za reproduciranje ili za prijam zvuka ili slike, dopušteno je snimanje autorskog djela na nosače zvuka, slike ili teksta, priopćavanje autorskog djela s tih nosača, kao i priopćavanje autorskog djela koja se radiodifuzijski emitiraju, u opsegu potrebnom za upoznavanje ili iskušavanje rada tih zvučnih snimaka ili filmova ili uređaja neposrednim kupcima ili za njihov popravak.

BRISANJE SNIMAKA

Članak 96.

Snimke učinjene na temelju odredbe iz članka 95. ovoga Zakona moraju se bez odlaganja izbrisati.

KORIŠTENJE BAZE PODATAKA

Članak 97.

(1) Ovlašteni korisnik baze podataka ili njezina primjerka može izvršiti bilo koji akt korištenja ako je neophodan za pristup sadržaju baze podataka i njegovo redovito korištenje.

(2) Ako je korisnik ovlašten samo za dio baze podataka, dopušteno je reproduciranje i prerada samo toga dijela.

(3) Svaka ugovorna odredba protivna stavku 1. i 2. ovoga članka ništava je.

OBVEZE NOSITELJA PRAVA

Članak 98.

(1) Kada je po odredbama članka 82. – 87. ovoga Zakona dopušteno korištenje autorskog djela, a korištenje autorskog djela ili pristup autorskom djelu onemogućeni su primjenom tehničkih mjera iz članka 175. ovoga Zakona, autori odnosno druge osobe koje su te mjere primijenile ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, dužni su, osiguravanjem posebnih mjera ili sklapanjem sporazuma, omogućiti korisnicima ili njihovim udrugama pristup tim autorskim djelima i njihovo korištenje u skladu s ograničenjima iz članka 82. – 87. ovoga Zakona. Odredbe ovoga stavka se ne primjenjuju na računalne programe.

(2) Ako autori odnosno druge osobe koje su primijenile tehničke mjere zaštite pristupa autorskom djelu ili korištenja autorskog djela ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih, ne postupe u skladu s odredbama iz stavka 1. ovoga članka, osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba iz članka 82.-87. ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom bez autorovog odobrenja ili bez autorovog odobrenja i bez plaćanja naknade, može podnijeti tužbu protiv autora odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnost otkloniti ih, u kojoj zahtijeva omogućavanje pristupa autorskom djelu i njegovo korištenje u skladu s ograničenjem iz nekog od članaka 82.-87. ovoga Zakona. Tužitelj je u tužbi dužan dokazati da su ispunjene pretpostavke iz članka 80. ovoga Zakona.

(3) Bez obzira na odredbe iz stavka 2. ovoga članka, osoba koja tvrdi da je na temelju

neke od odredaba iz članka 82.-87. ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom bez autorovog odobrenja ili bez autorovog odobrenja i bez plaćanja naknade ili autor odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih, mogu od Vijeća stručnjaka iz članka 164. ovoga Zakona zatražiti posredovanje u pogledu pristupa autorskom djelu i njegovog korištenja u skladu s ograničenjem iz nekog od članaka 82.-87. ovoga Zakona. Vijeće stručnjaka će obaviti posredovanje u skladu s odredbama iz članka 163. ovoga Zakona.

(4) Tehničke mjere koje dobrovoljno primjenjuju nositelji prava iz ovoga Zakona, uključujući one koje su primijenjene u ispunjavanju ugovora sklopljenih dobrovoljno, te tehničke mjere primijenjene u provedbi mjera iz stavka 1. i 2. ovoga članka uživaju zaštitu iz članka 175. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na autorska djela koja su stavljena na raspolaganje javnosti po dogovorenim uvjetima na način da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

(6) Nositelj prava odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih, mora, s ciljem osiguranja učinkovite primjene stavka 1. ovoga članka, jasno i vidljivo na svakom primjerku autorskog djela proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe, označiti primjenu tehničkih mjera, navodeći podatke o tehničkoj mjeri i njenim učincima te svoje ime i kontakt adresu.

Poglavlje 7. VREMENSKA OGRANIČENJA AUTORSKOG PRAVA OPĆA ODREDBA O TRAJANJU AUTORSKOG PRAVA

Članak 99.

Autorsko pravo traje za života autora i sedamdeset godina nakon njegove smrti, bez obzira kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA KOAUTORSKO DJELO

Članak 100.

(1) Ako su koautori iz članka 11. ovoga Zakona nositelji zajedničkoga autorskog prava na stvorenom autorskom djelu, rok iz članka 99. ovoga Zakona računa se od smrti koautora koji je najduže živio.

(2) U pogledu audiovizualnih djela, rok iz članka 99. ovoga Zakona računa se od smrti posljednje preživjele od sljedećih osoba: glavni redatelj, autor scenarija, autor dijaloga i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA GLAZBENO DJELO S RIJEČIMA

Članak 100.a

U pogledu glazbenog djela s riječima, rok iz članka 99. ovoga Zakona računa se od smrti posljednjeg preživjelog među autorima glazbe i autorima teksta koji su glazbu, odnosno tekst stvorili posebno za korištenje u tom glazbenom djelu s riječima. Ako glazba, odnosno tekst nisu stvoreni posebno za korištenje u tom glazbenom djelu s riječima, primjenjuju se opća pravila o trajanju autorskog prava.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA ANONIMNO AUTORSKO DJELO

Članak 101.

Autorsko pravo na anonimnom autorskom djelu traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 99. ovoga Zakona.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA AUTORSKO DJELO OBJAVLJENO POD PSEUDONIMOM

Članak 102.

Autorsko pravo na autorskom djelu objavljenom pod pseudonimom traje sedamdeset godina od zakonite objave tog djela. Ako pseudonim ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu identiteta autora, primjenjuje se rok iz članka 99. ovoga Zakona.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA AUTORSKO DJELO OBJAVLJENO U DIJELOVIMA

Članak 103.

Ako se trajanje autorskog prava računa od zakonite objave autorskog djela, a to djelo se objavljuje u svescima, dijelovima, nastavcima, izdanjima ili epizodama, taj se rok za svaki takav dio računa zasebno.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA ZA NEOBJAVLJENO AUTORSKO DJELO

Članak 104.

Ako se trajanje autorskog prava ne računa ni od smrti autora, niti je autorsko djelo bilo zakonito objavljeno, autorsko pravo prestaje protekom sedamdeset godina od kada je autorsko djelo nastalo.

RAČUNANJE ROKOVA

Članak 105.

Rokovi trajanja autorskog prava određeni ovim Zakonom računaju se od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je nastala činjenica od koje se računa početak roka.

UČINCI ISTEKA ROKA

Članak 106.

(1) Prestankom autorskog prava, autorsko djelo postaje javno dobro, te se može slobodno koristiti uz obvezu priznanja autorstva, poštivanja autorskog djela te časti ili ugleda autora.

(2) Protiv onih koji ne poštuju obveze iz stavka 1. ovoga članka nasljednici autora, udruge

autora kojima je autor pripadao, druge osobe koje za to imaju pravni interes te Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti ovlašteni su zahtijevati prestanak povrede te obveze.

Poglavlje 8. POSEBNE ODREDBE ZA RAČUNALNE PROGRAME I AUDIOVIZUALNA DJELA

8.1. Posebne odredbe za računalne programe PREDMET ZAŠTITE

Članak 107.

Računalni program je zaštićen kao jezično djelo po ovom Zakonu ako je izvoran u smislu da predstavlja vlastitu intelektualnu tvorevinu svog autora. Pojam računalni program obuhvaća izražaj računalnog programa u bilo kojem obliku uključujući i pripremni dizajnerski materijal. Ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element računalnog programa, uključujući i ona na kojima se zasnivaju njegova sučelja, nisu zaštićena autorskim pravom.

RAČUNALNI PROGRAM STVOREN U RADNOM ODNOSU

Članak 108.

Ako je računalni program stvorio zaposlenik u izvršavanju svojih obveza ili slijedeći upute poslodavca, poslodavac je isključivo ovlašten izvršavati sva imovinska prava na tako stvorenom programu, ako ugovorom nije drugačije određeno.

PRAVO AUTORA RAČUNALNOG PROGRAMA

Članak 109.

(1) Autor računalnog programa ima u skladu s odredbama poglavlja 3. glave II. ovoga Zakona isključivo pravo izvršiti ili odobriti:

1. trajno ili privremeno reproduciranje računalnog programa bilo kojim sredstvom i u bilo kojem obliku, djelomično ili u cijelosti, to uključuje i učitavanje, prikazivanje, izvođenje, prenošenje ili pohranu računalnog programa za koje je potrebno takvo reproduciranje,

2. prijevod, prilagodbu, obradu i bilo koju drugu izmjenu računalnog programa te reproduciranje rezultata tih izmjena, s time da prava osobe koja je izmijenila program ostaju nedirnuta,

3. distribucije izvornika ili primjeraka računalnog programa, u bilo kojem obliku, kao i njihovo iznajmljivanje.

(2) Odredbe iz članka 17., 32., i 82. ovoga Zakona ne primjenjuju se na računalne programe. Računalni programi ne mogu biti predmetom javne posudbe, osim ako je ugovorom drukčije određeno.

(3) Odredbe iz članka 20. ovoga Zakona o iscrpljenju prava distribucije primjenjuju se na odgovarajući način na računalne programe.

IZNIMKE

Članak 110.

(1) U nedostatku posebnih ugovornih odredaba za poduzimanje radnji iz članka 109. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona nije potrebno odobrenje nositelja prava, ako su te radnje zakonitom stjecatelju neophodne za korištenje računalnog programa u skladu s njegovom namjeravanom svrhom, uključujući i za ispravljanje pogrešaka.

(2) Osobi koja ima pravo koristiti računalni program ugovorom se ne može zabraniti izrada sigurnosnog primjerka, ako je to potrebno za to korištenje programa.

(3) Osoba koja ima pravo koristiti kopiju računalnog programa, ovlaštena je bez odobrenja nositelja prava, promatrati, proučavati ili ispitivati rad programa radi utvrđivanja ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element programa, ako to čini prilikom izvođenja bilo koje od radnji učitavanja, prikazivanja, izvođenja, prenošenja ili pohranjivanja računalnog programa, koju je ovlaštena poduzimati.

(4) Svaka ugovorna odredba protivna stavku 2. i 3. ovoga članka ništava je.

DEKOMPILIRANJE

Članak 111.

(1) Ako je reproduciranje koda i prevođenje njegova oblika, po odredbi iz članka 109. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, nužno za dobivanje informacija potrebnih za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog programa s drugim programima, odobrenje nositelja prava nije potrebno, ako:

1. te radnje izvodi osoba koja ima odobrenje za korištenje ili druga osoba koja ima pravo koristiti primjerak programa, ili osoba koja je u njihovo ime ovlaštena to učiniti,

2. informacije potrebne za postizanje interoperabilnosti prethodno nisu bile odmah dostupne osobama iz točke 1. ovoga stavka i

3. su te radnje ograničene samo na one dijelove izvornog programa koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti.

(2) Informacije dobivene primjenom odredbi iz stavka 1. ovoga članka ne smiju se:

1. koristiti za ciljeve drukčije od postizanja interoperabilnosti nezavisno stvorenoga računalnog programa,

2. prenositi drugima, osim kad je to potrebno za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog programa ili

3. koristiti za razvoj, proizvodnju ili marketing drugog programa, bitno sličnog u svojem izražaju, ili za bilo koju drugu radnju kojom se nanosi povreda autorskom pravu.

(3) Odredbe iz ovoga članka ne smiju se tumačiti tako da omogućuju da se njihova primjena suprotstavlja redovitom korištenju računalnog programa ili da neopravdano šteti zakonitim interesima nositelja prava.

(4) Svaka ugovorna odredba protivna odredbama iz ovoga članka ništava je.

POSEBNE MJERE ZAŠTITE

Članak 112.

Povreda prava na računalnom programu čini se osobito:

1. bilo kojom radnjom distribucije primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno tuđe pravo,
2. posjedovanjem, u komercijalne svrhe, primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno tuđe pravo,
3. bilo kojom radnjom distribucije ili posjedovanjem u komercijalne svrhe bilo kojeg sredstva čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja.

DALJNJA PRIMJENA DRUGIH PROPISA

Članak 113.

Odredbe iz ovoga Zakona o zaštiti računalnih programa ne utječu na primjenu drugih propisa, kao što su propisi koji uređuju zaštitu izuma patentima, zaštitu planova rasporeda poluvodičkih proizvoda, žigove, nepošteno tržišno natjecanje, zaštitu poslovne tajne ili ugovorne obveze.

8.2. Posebne odredbe za audiovizualna djela

AUDIOVIZUALNA DJELA

Članak 114.

Audiovizualna djela, po ovom Zakonu, jesu kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama koje u slijedu daju dojam pokreta, sa zvukom ili bez zvuka, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana.

AUDIOVIZUALNA PRILAGODBA

Članak 115.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj prilagodbi autor daje drugoj osobi odobrenje za prilagodbu autorskog djela u audiovizualno djelo (pravo audiovizualne prilagodbe). Ako ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je stečeno isključivo pravo audiovizualne prilagodbe.

(2) Ako je pravo prilagodbe autorskog djela stečeno kao isključivo pravo, autor prerađenog djela zadržava:

1. isključivo pravo nove audiovizualne prilagodbe prerađenog djela koje može ostvarivati nakon isteka dvadeset godina od sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka,

2. isključivo pravo daljnje prerade audiovizualnog djela u bilo kojem drugom umjetničkom obliku,

3. pravo na primjerenu naknadu za svako iznajmljivanje videograma koji sadrži prerađeno djelo.

(3) Autor se ne može odreći prava iz stavka 2. ovoga članka.

KOAUTHORI AUDIOVIZUALNOG DJELA

Članak 116.

(1) Koautorima audiovizualnog djela smatraju se:

1. glavni redatelj,
2. autor scenarija,
3. autor dijaloga,
4. glavni snimatelj,
5. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.

(2) Ako je crtež odnosno animacija bitni element audiovizualnog djela, koautorom takvog djela smatra se i glavni crtač, odnosno glavni animator.

(3) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina bitni element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema općim pravilima, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.

AUTORI DOPRINOSA AUDIOVIZUALNOM DJELU

Članak 117.

Skladatelj glazbe, glavni crtač ili glavni animator koji se ne smatra koautorom audiovizualnog djela po odredbi iz članka 116. ovoga Zakona, scenograf, kostimograf, slikar maski, montažer i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (autori doprinosa).

UGOVOR O AUDIOVIZUALNOJ PRODUKCIJI

Članak 118.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji, uređuju se odnosi između filmskog producenta, koautora audiovizualnog djela i autora doprinosa te međusobni odnosi autora audiovizualnog djela.

(2) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između filmskog producenta i autora doprinosa nije drukčije određeno, smatra se da filmski producent stječe sva imovinska prava autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora.

(3) Ako ugovorom iz stavka 1. ovoga članka koautori svoje pravo iznajmljivanja prepuste filmskom producentu, zadržavaju pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje audiovizualnog djela.

(4) Bez obzira na odredbe iz stavka 2. ovoga članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima filmskog producenta toga djela.

(5) Koautori audiovizualnog djela ne mogu se odreći prava iz stavka 3., a autori doprinosa iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Odredbe iz članka 17., članka 47. stavka 1. i članka 48. ovoga Zakona ne primjenjuju se na audiovizualna djela.

IZVJEŠĆE O AUTORSKOJ NAKNADI ZA PRAVA NA AUDIOVIZUALNOM DJELU

Članak 119.

Filmski producent audiovizualnog djela dužan je najmanje jedanput godišnje dostaviti koautorima izvješće o prihodu ostvarenom svakim pojedinim načinom korištenja toga djela.

ZAVRŠENO AUDIOVIZUALNO DJELO

Članak 120.

(1) Audiovizualno djelo smatra se završenim kada je, u skladu sa sporazumom između glavnog redatelja i filmskog producenta, završena prva standardna kopija djela koje je predmet ugovora o produkciji.

(2) Zabranjeno je uništavanje matrice prve standardne kopije audiovizualnog djela.

(3) Ako koji od koautora ili autora doprinosa odbije nastavak suradnje na stvaranju audiovizualnog djela, ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti tu suradnju, ne može se protiviti da se doprinos koji je već dao koristi za dovršenje toga djela. Takav autor ima odgovarajuća autorska prava na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

RASKID UGOVORA

Članak 121.

(1) Ako filmski producent audiovizualnog djela ne završi djelo u roku od pet godina od dana sklapanja ugovora o audiovizualnoj produkciji toga djela, ili ako završeno audiovizualno djelo ne distribuira u roku od dvije godine od dana završetka toga djela, koautori mogu zahtijevati raskid ugovora, ako nije ugovoren koji drugi rok.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka koautori djela i autori doprinosa zadržavaju pravo na isplatu naknade.

III. SRODNA PRAVA

Poglavlje 1. PRAVO UMJETNIKA IZVOĐAČA UMJETNICI IZVOĐAČI

Članak 122.

Umjetnici izvođači su glumci, pjevači, glazbenici, plesači i druge osobe koje glumom, pjevanjem, recitiranjem, deklamiranjem, interpretiranjem, pokretima ili na drugi način izvode djela s područja književnosti i umjetnosti ili izražaja folkloru. Umjetnikom izvođačem smatra se i redatelj kazališne predstave i dirigent umjetničkog ansambla.

ZASTUPNIK UMJETNIČKOG ANSAMBLA

Članak 123.

(1) Umjetnici izvođači članovi umjetničkog ansambla mogu ovlastiti u pisanom obliku jednog od svojih članova ili treću osobu za zastupanje u ostvarivanju izvođačkog prava.

(2) Za davanje ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka potrebna je suglasnost većine članova umjetničkog ansambla, osim ako nije drukčije određeno pravilima pojedinog umjetničkog ansambla. Smatra se da su to ovlaštenje dali i umjetnici izvođači koji nisu članovi ansambla, a sudjeluju u pojedinoj izvedbi ansambla.

(3) Odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na dirigente, soliste, redatelje kazališnih predstava i nositelje glavnih uloga, koji nisu članovi ansambla, ako između njih i umjetničkog ansambla nije drukčije ugovoreno.

MORALNA PRAVA UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 124.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo biti priznat i označen kao izvođač, odnosno odlučiti hoće li njegovo ime ili oznaka drugog umjetnikovog identiteta biti označeni pri korištenju njegove izvedbe.

(2) Osoba koja javno koristi izvedbu dužna je pri svakom korištenju naznačiti umjetnika izvođača, osim ako umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden.

(3) Umjetnikom izvođačem smatra se osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima izvedbe ili pri objavi izvedbe, dok se ne dokaže suprotno.

(4) Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se uništenju, izobličenju, sakaćenju ili sličnoj izmjeni svoje izvedbe, kao i svakom korištenju izvedbe na način koji ugrožava njegovu čast ili ugled.

ISKLUČIVA IMOVINSKA PRAVA UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 125.

Umjetnik izvođač ima isključivo pravo:

1. fiksiranja svoje nefiksirane izvedbe,
2. reproduciranja svoje fiksirane izvedbe,
3. distribuiranja, kao i pravo iznajmljivanja svoje fiksirane izvedbe,
4. priopćavanja javnosti svoje nefiksirane i fiksirane izvedbe koje osobito obuhvaća:
 - pravo radiodifuzijskog emitiranja i reemitiranja,
 - pravo javnog priopćavanja fiksiranih izvedbi i radiodifuzijskih emitiranja,
 - pravo javnog prenošenja,
 - pravo javnog prikazivanja,
 - pravo stavljanja na raspolaganje javnosti.

NAKNADA ZA IZNAJMLJIVANJE

Članak 126.

Umjetnik izvođač koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili filmskom producentu, ili kojoj drugoj osobi, zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svoje fiksirane izvedbe. Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na tu primjerenu naknadu. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje izvedbu.

NAKNADA ZA RADIODIFUZIJSKO EMITIRANJE I JAVNO PRIOPĆAVANJE IZVEDBE

Članak 127.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za radiodifuzijsko emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe.

(2) Jedinstvena naknada iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od pojedinačnih naknada koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma.

PRAVO NA NAKNADU

Članak 128.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo na odgovarajuću naknadu za svako zvučno ili vizualno snimanje svoje fiksirane izvedbe za privatno ili drugo vlastito korištenje iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Umjetnik izvođač ima pravo na odgovarajuću naknadu ako se njegova fiksirana izvedba u pogledu koje je dopuštena daljnja distribucija posuđuje posredovanjem javne knjižnice. Na ovo se pravo, na odgovarajući način, primjenjuju odredbe članka 33. stavka 2. i 4. ovoga Zakona.

KORIŠTENJE IZVEDBE ZA DOVRŠENJE AUDIOVIZUALNOG DJELA

Članak 129.

Ako umjetnik izvođač odbije završiti svoju izvedbu u audiovizualnom djelu, ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti izvedbu, ne može se protiviti da se ostvareni dio izvedbe koristi za dovršenje audiovizualnog djela. Takav izvođač ima odgovarajuća prava na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

IZVEDBA OSTVARENA U RADNOM ODNOSU

Članak 130.

(1) Izvedba nastala u radnom odnosu, po ovom Zakonu, označava izvedbu koju za vrijeme

trajanja radnog odnosa kod određenog poslodavca ostvari umjetnik izvođač – zaposlenik izvršavajući svoje obveze ili po uputama toga poslodavca. Odnosi u pogledu izvedbe ostvarene u radnom odnosu uređuju ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos.

(2) Ako se u izvršavanju obveza iz radnog odnosa nastaje izvedba umjetnika izvođača, ugovorom o radu određuje se, između ostalog, stječe li poslodavac pravo na iskorištavanje te izvedbe, te posebice, ako ga stječe, opseg i trajanje prava iskorištavanja izvedbe. Ako ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos nije drukčije određeno, pravo umjetnika izvođača na izvedbi zadržava umjetnik izvođač bez ograničenja.

TRAJANJE PRAVA

Članak 131.

(1) Imovinska prava umjetnika izvođača traju 50 godina od izvedbe.

(2) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka izvedba fiksirana na fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, prava prestaju istekom 70 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.

(3) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka fiksacija izvedbe koja nije fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, prava prestaju istekom 50 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.

Poglavlje 2. PRAVO PROIZVOĐAČA FONOGRAMA ZNAČENJE POJMOVA

Članak 132.

(1) Fonogram je fiksacija zvukova izvedbe ili drugih zvukova ili onoga što predstavlja zvukove, osim u obliku fiksiranja ugrađenih u audiovizualna djela. Fiksiranje, u smislu ovoga članka, znači ugrađivanje zvukova ili onoga što predstavlja zvukove na podlogu s koje se mogu slušati, množavati ili priopćavati putem nekog uređaja. Prava na fonogramu nisu ni na koji način ograničena njegovim ugrađivanjem u videogram.

(2) Proizvođač fonograma, po ovom Zakonu, fizička je ili pravna osoba koja poduzima inicijativu i koja je odgovorna za prvo fiksiranje zvukova izvedbe ili drugih zvukova ili onog što predstavlja zvukove. Smatra se da je proizvođač fonograma, dok se ne dokaže drukčije, onaj čije je ime, odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava proizvođača fonograma na fonogramu.

PRAVA PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

Članak 133.

(1) Proizvođač fonograma ima isključivo pravo:

1. reproduciranja svojih fonograma,
2. distribuiranja svojih fonograma, kao i pravo iznajmljivanja osim prava iz stavka 5. članka 20. ovoga Zakona,
3. stavljanja na raspolaganje javnosti svojih fonograma.

(2) Pravom proizvođača fonograma se može slobodno raspolagati. Pravo proizvođača

fonograma ne utječe ni na koji način na autorsko pravo i pravo umjetnika izvođača.

PRAVO NA NAKNADU ZA JAVNO POSUĐIVANJE

Članak 134.

Proizvođač fonograma ima pravo na primjerenu naknadu za posuđivanje svojih fonograma, odnosno njegovih umnoženih primjeraka posredovanjem javnih knjižnica.

PRAVO NA NAKNADU ZA RADIODIFUZIJSKO EMITIRANJE I JAVNO PRIOPĆAVANJE FONOGRAMA

Članak 135.

Proizvođač fonograma ima pravo, u skladu s odredbom iz članka 127. stavka 2. ovoga Zakona, na udio u jedinstvenoj primjerenom naknadi za radiodifuzijsko emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svojeg fonograma izdanog u komercijalne svrhe.

PRAVO NA NAKNADU ZA REPRODUCIRANJE FONOGRAMA ZA PRIVATNO ILI DRUGO VLASTITO KORIŠTENJE

Članak 136.

Proizvođač fonograma ima pravo na odgovarajuću naknadu za svako zvučno snimanje svojih fonograma za privatno ili drugo vlastito korištenje iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona.

TRAJANJE PRAVA

Članak 137.

(1) Prava proizvođača fonograma traju 70 godina od prvog fiksiranja fonograma. Ako je u tom razdoblju fonogram zakonito izdan, prava traju 70 godina od takva prvog izdanja. Ako fonogram u tom razdoblju nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, prava traju 70 godina od takva prvog priopćavanja javnosti.

(2) Rokovi trajanja prava proizvođača fonograma iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se ako su nastupile okolnosti iz članka 137.a ovoga Zakona.

Poglavlje 2.a ODNOS PRAVA UMJETNIKA IZVOĐAČA I
PRAVA PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

OTKAZ UGOVORA IZMEĐU UMJETNIKA IZVOĐAČA I PROIZVOĐAČA
FONOGRAMA

Članak 137.a

(1) Ako 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno ako fonogram nije zakonito izdan, 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti, proizvođač fonograma ne ponudi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga ne stavi na raspolaganje javnosti, umjetnik izvođač može otkazati ugovor koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja fiksirane izvedbe na fonogramu.

(2) Prije otkaza ugovora iz stavka 1. ovoga članka umjetnik izvođač dužan je obavijestiti proizvođača fonograma da ima obvezu ponuditi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti i staviti ga na raspolaganje javnosti u roku od godine dana, računajući od dana primitka pisane obavijesti umjetnika izvođača.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na otkaz ugovora iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako je u stvaranju umjetničke izvedbe sudjelovalo više umjetnika izvođača, oni mogu otkazati ugovor o osnivanju prava iskorištavanja njihove fiksirane izvedbe na fonogramu u skladu s odredbom članka 123. ovoga Zakona.

(5) Ako je umjetnik izvođač otkazao ugovor o osnivanju prava iskorištavanja fiksirane izvedbe na fonogramu u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, prava proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaju istekom 50 godina od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

DODATNA GODIŠNJA NAKNADA UMJETNIKU IZVOĐAČU

Članak 137.b

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja fiksirane izvedbe na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na jednokratnu naknadu, umjetnik izvođač, prema ovome Zakonu, stječe pravo na dodatnu godišnju naknadu. Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču plaćati dodatnu godišnju naknadu za svaku punu godinu koja slijedi pedesetu godinu od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno pedesetu godinu od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije tako izdan.

(2) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na dodatnu godišnju naknadu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Dodatna godišnja naknada, prema ovome Zakonu, iznosi 20 % od prihoda kojega proizvođač fonograma ostvari od reproduciranja, distribuiranja i stavljanja na raspolaganje javnosti fonograma na kojem se nalazi izvedba umjetnika izvođača iz stavka 1. ovoga članka. Dodatna godišnja naknada obračunava se prema prihodu kojeg proizvođač fonograma ostvari u godini koja prethodi godini njezina dospijeca.

(4) Obveza plaćanja dodatne godišnje naknade, prema ovome Zakonu, nastaje u godini koja slijedi pedesetu godinu od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno pedesetu godinu od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije tako izdan.

(5) Proizvođač fonograma dužan je, prema ovome Zakonu, umjetniku izvođaču koji je ovlašten primati dodatnu godišnju naknadu, osobi koju on ovlasti, kao i udruzi koja pravo na dodatnu godišnju naknadu ostvaruje u kolektivnom sustavu dati sve podatke koji su potrebni za njezinu isplatu.

PROMJENA SADRŽAJA UGOVORA U KORIST UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 137.c

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja fiksirane izvedbe na fonogramu, umjetnik izvođač stekao pravo na naknadu koja dospijeva u obrocima, pri obračunu iznosa takve naknade, prema ovome Zakonu, ne oduzimaju se eventualno ranije plaćeni predujmovi kao ni eventualni drugi odbici koji su određeni u takvom ugovoru.

(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

(3) Umjetnik izvođač, prema ovome Zakonu, ima pravo zahtijevati izmjenu ugovora iz stavka 1. ovoga Zakona sklopljenog prije 1. studenoga 2013. nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

(4) Ako umjetnik izvođač i proizvođač fonograma ne postignu sporazum u vezi pravične izmjene ugovora iz stavka 3. ovoga članka, prava proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaju istekom 50 godina od zakonitog izdavanja javnosti fonograma, odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

UGOVORI KOJI OSTAJU NA SNAZI

Članak 137.d

Ugovor između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma o osnivanju prava iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogram koji je sklopljen prije 1. studenoga 2013. proizvodi učinke do isteka roka zaštite umjetnika izvođača iz članka 131. ovoga Zakona, osim ako je u ugovoru izrijekom drukčije određeno

Poglavlje 3.

PRAVO FILMSKIH PRODUCENATA (PRAVO PROIZVOĐAČA VIDEOGRAMA) FILMSKI PRODUCENT I VIDEOGRAM

Članak 138.

(1) Filmski producent (proizvođač videograma), po ovom Zakonu, fizička je ili pravna osoba, koja u svoje ime daje inicijativu, prikuplja financijska sredstva, organizira i preuzima odgovornost za stvaranje prve fiksacije audiovizualnog djela, kao i slijeda pomičnih slika popraćenih zvukom ili bez zvuka (videograma). Smatra se da je filmski producent, dok se ne dokaže drukčije, onaj čije je ime odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava filmskog producenta na videogramu.

(2) Videogram je, po ovom Zakonu, fiksacija audiovizualnog djela, kao i slijeda pomičnih slika popraćenih zvukom ili bez zvuka.

PRAVA FILMSKOG PRODUCENTA

Članak 139.

(1) Filmski producent u pogledu primjeraka svojeg videograma ima isključivo pravo:

1. reproduciranja,
2. distribuiranja, kao i pravo iznajmljivanja osim prava iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona,
3. javnog prikazivanja,
4. stavljanja na raspolaganje javnosti.

(2) Pravom filmskog producenta se može slobodno raspolagati. Pravo filmskog producenta ne utječe ni na koji način na autorsko pravo, pravo umjetnika izvođača i pravo proizvođača fonograma.

PRAVO NA NAKNADU ZA JAVNO POSUĐIVANJE

Članak 140.

Filmski producent ima pravo na primjerenu naknadu za posuđivanje videograma posredovanjem javnih knjižnica.

PRAVO NA NAKNADU ZA REPRODUCIRANJE VIDEOGRAMA ZA PRIVATNO ILI DRUGO VLASTITO KORIŠTENJE

Članak 141.

Filmski producent ima pravo na odgovarajuću naknadu za svako zvučno i vizualno reproduciranje svojih videograma za privatno i drugo vlastito korištenje iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona.

TRAJANJE PRAVA

Članak 142.

Prava filmskog producenta traju 50 godina od stvaranja prve fiksacije videograma. Ako je u tom razdoblju videogram bio zakonito izdan ili zakonito priopćen javnosti, prava filmskog producenta traju 50 godina od takva prvog izdanja ili takva prvog priopćavanja, ovisno o tome koje je bilo ranije.

Poglavlje 4.

PRAVO ORGANIZACIJA ZA RADIODIFUZIJU

PRAVA ORGANIZACIJA ZA RADIODIFUZIJU

Članak 143.

(1) Organizacija za radiodifuziju ima isključivo pravo:

1. reemitiranja svojih emitiranja bežično i putem žica,
2. fiksiranja svojih emitiranja,
3. reproduciranja svojih fiksiranih emitiranja,
4. distribuiranja, osim prava iznajmljivanja i javne posudbe, svojih fiksiranih emitiranja,
5. javnog priopćavanja svojih emitiranja, ako je takvo priopćavanje pristupačno javnosti uz plaćanje ulaznice,
6. stavljanja na raspolaganje javnosti svojih fiksiranih emitiranja.

(2) Kabelski operator koji samo retransmitira radiodifuzijska emitiranja nije organizacija za radiodifuziju prema odredbama ovog poglavlja.

(3) Pravom organizacija za radiodifuziju se može slobodno raspolagati. Pravo organizacija za radiodifuziju ne utječe ni na koji način na autorsko pravo, pravo umjetnika izvođača, pravo proizvođača fonograma i pravo filmskog producenta.

TRAJANJE PRAVA

Članak 144.

Prava organizacija za radiodifuziju traju pedeset godina računajući od prvog emitiranja bez obzira je li ono bilo bežično ili putem žica.

Poglavlje 5. PRAVA NAKLADNIKA NA NJIHOVIM IZDANJIMA

PRAVO NA NAKNADU ZA REPRODUCIRANJE SVOJIH PISANIH IZDANJA ZA PRIVATNO ILI DRUGO VLASTITO KORIŠTENJE

Članak 145.

(1) Nakladnici imaju vlastito pravo na naknadu za svako reproduciranje svojih pisanih

izdanja za privatno ili drugo vlastito korištenje odgovarajuće pravu autora na naknadu iz stavka 2. članka 32. ovoga Zakona.

(2) Pravo na odgovarajuću naknadu iz stavka 1. ovoga članka traje 50 godina od zakonitog izdanja djela i može se njime slobodno raspolagati.

PRAVO NA PRVOM IZDANJU NEOBJAVLJENIH SLOBODNIH AUTORSKIH DJELA

Članak 146.

(1) Osoba koja prvi put zakonito izdaje ili priopći javnosti još neobjavljeno autorsko djelo na kojemu je autorsko pravo prestalo, stječe pravo odgovarajuće imovinskim autorskim pravima po ovom zakonu.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka traje 25 godina od prvog zakonitog izdanja djela ili priopćavanja javnosti i može se njime slobodno raspolagati.

Poglavlje 6. PRAVO PROIZVOĐAČA BAZE PODATAKA

BAZA PODATAKA, PROIZVOĐAČ BAZE PODATAKA

Članak 147.

(1) Baza podataka, po ovom poglavlju Zakona, zbirka je samostalnih djela, podataka ili druge građe u bilo kojem obliku, koji su uređeni po određenom sustavu ili metodi i pojedinačno dostupni elektroničkim ili drugim sredstvima, pri čemu bilo postizanje, bilo verifikacija, bilo predstavljanje njezina sadržaja zahtijeva kvalitativno i/ili kvantitativno znatno ulaganje koje se primjerice sastoji u sredstvima, utrošenom vremenu i uloženom trudu.

(2) Proizvođač baze podataka pravna je ili fizička osoba koja je poduzela inicijativu i rizik ulaganja navedenog u stavku 1. ovoga članka.

(3) Zaštita baze podataka iz stavka 1. ovoga članka, nezavisna je od njezine zaštite autorskim pravom ili bilo kojim drugim pravom.

(4) Pravom proizvođača baze podataka se može slobodno raspolagati. Pravo proizvođača baze podataka ne utječe ni na koji način na autorsko pravo, pravo umjetnika izvođača, pravo proizvođača fonograma, pravo filmskog producenta i pravo organizacija za radiodifuziju.

PREDMET ZAŠTITE

Članak 148.

(1) Predmet zaštite, po odredbama iz ovog poglavlja, obuhvaća:

1. cjelokupan sadržaj baze podataka,
2. svaki kvalitativno i/ili kvantitativno znatni dio sadržaja baze podataka,
3. kvalitativno i/ili kvantitativno neznatne dijelove sadržaja baze podataka kad se ti dijelovi koriste ponavljano i sustavno, pa je to u suprotnosti s redovitim korištenjem baze podataka ili ako neopravdano štete zakonitim interesima proizvođača baze podataka.

(2) Zaštita uređena ovim člankom ne primjenjuje se na računalne programe koji su korišteni za izradu baza podataka ili za rad s bazama podataka koje su dostupne elektroničkim putem.

PRAVA PROIZVOĐAČA BAZE PODATAKA

Članak 149.

(1) Proizvođač baze podataka ima isključivo pravo izvršiti ili odobriti:

1. reproduciranje svoje baze podataka,
 2. distribuiranje primjeraka svoje baze podataka uključujući iznajmljivanje, osim prava iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona, i isključujući javnu posudbu,
 3. stavljanje na raspolaganje javnosti svoje baze podataka,
 4. drugog oblika priopćavanja javnosti svoje baze podataka.
- (2) Iscrpljenje prava distribucije obuhvaća samo preprodaju.

IZNIMKE

Članak 150.

Ovlašteni korisnik objavljene baze podataka može se bez odobrenja njezina proizvođača koristiti znatnim dijelovima njezina sadržaja u slučaju:

1. iz članka 149. točka 1. ovoga Zakona za privatno korištenje baze podataka koja nije elektronička,
2. iz članka 149. točka 1. ovoga Zakona za korištenje namijenjeno nastavi ili znanstvenom istraživanju, uz navođenje izvora i u mjeri opravdanoj nekomercijalnom svrhom,
3. iz članka 149. točke 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona za potrebe javne sigurnosti ili u upravnim i sudskim postupcima.

PRAVA I OBVEZE OVLAŠTENIH KORISNIKA

Članak 151.

(1) Ovlašteni korisnik objavljene baze podataka ne može biti spriječen u korištenju neznatnih dijelova njezina sadržaja za bilo kakvu namjenu. Kad je ovlašteni korisnik ovlašten samo u pogledu dijela baze podataka, ovaj se stavak primjenjuje samo na taj dio.

(2) Ovlašteni korisnik baze podataka stavljene na raspolaganje javnosti ne smije obavljati radnje koje su u suprotnosti s uobičajenim korištenjem te baze ili koje u nerazumnoj mjeri nanose štetu zakonitim interesima njezina proizvođača.

(3) Ovlašteni korisnik baze podataka stavljene na raspolaganje javnosti ne smije nanijeti štetu nositelju autorskog ili srodnog prava u pogledu autorskog djela ili predmeta zaštite koji su sadržani u bazi podataka.

(4) Ugovorne odredbe, koje su u suprotnosti sa stavkom 1., 2. i 3. ovoga članka, ništave su.

TRAJANJE PRAVA

Članak 152.

Prava proizvođača baze podataka traju 15 godina od završetka izrade baze podataka. Ako je u tom razdoblju baza podataka zakonito objavljena, prava traju 15 godina od takve prve objave.

TRAJANJE PRAVA U SLUČAJU ZNATNE IZMJENE

Članak 153.

Svaka kvalitativna ili kvantitativna znatna izmjena dijela sadržaja baze podataka, koja je znatno novo ulaganje u kvalitetu ili kvantitetu sadržaja baze podataka, rezultira novim rokom zaštite iz stavka 1. ovoga članka. Znatna izmjena sadržaja baze podataka uključuje i postupno dopunjavanje, brisanje i mijenjanje baze.

IV. OSTVARIVANJE PRAVA

Poglavlje 1. OPĆE ODREDBE

DEFINICIJE POJMOVA

Članak 154.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

- a) »ostvarivanje autorskog prava odnosno srodnih prava« obuhvaća osobito:
- davanje odobrenja za korištenje predmeta zaštite autorskog prava odnosno srodnih prava (predmeti zaštite), osim kada odobrenje po odredbama ovoga Zakona nije potrebno,
 - naplatu cijene za korištenje predmeta zaštite, ako se koriste uz plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja,
 - raspodjelu naplaćenog prihoda od prava nositeljima prava,
 - nadzor nad korištenjem predmeta zaštite,
 - pokretanje i vođenje postupaka zaštite u slučaju povrede prava koja se ostvaruju;
- b) »organizacija za kolektivno ostvarivanje prava« je organizacija koja je na temelju zakona, punomoći ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:
- pripada ili je pod kontrolom svojih članova i
 - ustrojena je na neprofitnoj osnovi;
- c) »specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava« je trgovačko društvo ili druga pravna osoba koja kao svoju glavnu djelatnost ima individualno ostvarivanje autorskog i srodnih prava i ima zaposlenu barem jednu osobu sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem pravne struke;
- d) »neovisni upravljački subjekt« je svaka organizacija koja je na temelju zakona ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:
- ni u cijelosti ni u dijelu ne pripada svojim članovima, niti je pod njihovom kontrolom, bilo direktno bilo indirektno i
 - ustrojena je na profitnoj osnovi,
- pri čemu se producenti, organizacije za radiodifuziju i izdavači koji ostvaruju vlastita prava kao i prava drugih nositelja prava prenesena pojedinačnim sporazumima te djeluju u vlastitom interesu, ne smatraju neovisnim upravljačkim subjektima, kao niti menadžeri i

agenti nositelja prava koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava;

e) »nositelj prava« je svaka osoba ili subjekt, različit od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koji je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koji je na temelju ugovora o iskorištavanju prava ili zakona ovlašten ubirati dio prihoda od prava;

f) »član« je nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava (uključujući druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava), koji ispunjava uvjete članstva u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i koji je primljen u njezino članstvo;

g) »statut« je temeljni opći akt koji sadrži pravila o ustrojstvu i djelovanju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u smislu propisa kojim se uređuju statusna pitanja pravnih osoba;

h) »opća skupština članova« je tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo, neovisno o pravnom obliku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;

i) »član odbora« je:

a. svaki član upravnog odbora u slučaju kad je zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava propisana jedinstvena uprava,

b. svaki član upravnog i nadzornog odbora u slučaju kad je zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje propisana dvojna uprava;

j) »prihod od prava« je prihod koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvari za račun nositelja prava, bez obzira na to proizlazi li od isključivog prava ili prava na naknadu;

k) »trošak ostvarivanja« je iznos koji u svrhu pokrića troškova ostvarivanja autorskog ili srodnih prava organizacija za kolektivno ostvarivanje prava naplati, odbije ili kompenzira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganjem prihoda od prava;

l) »sporazum o zastupanju« je svaki sporazum između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da ostvaruje prava koja ona zastupa, uključujući i sporazum zaključen prema člancima 168.k i 168.l ovoga Zakona;

m) »korisnik« je svaka osoba ili subjekt koji poduzima radnje za koje je potrebno odobrenje nositelja prava ili plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja, a koji nije potrošač;

n) »repertoar« je skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava;

o) »multiteritorijalno odobrenje« je odobrenje za korištenje koje se odnosi na teritorij više od jedne države članice Europske unije;

p) »internetska prava na glazbenim djelima« su autorska prava na glazbenim djelima iz članaka 19. i 21. uključujući pravo iz članka 30. ovoga Zakona, a koja je potrebno urediti pri pružanju usluga na internetu.

INDIVIDUALNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 155.

(1) Ostvarivanje prava koje se odnosi na pojedinačno korištenje određenog predmeta zaštite, prema odgovarajućem ugovoru između nositelja prava i korisnika predmeta zaštite,

obavlja sam nositelj prava osobno ili putem zastupnika.

(2) Poslove opunomoćenog zastupnika može obavljati odvjetnik, specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava te organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 156.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je postupati u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nositeljima prava ne smije nametati obveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa te za učinkovito upravljanje njihovim pravima.

(2) Kolektivno ostvarivanje prava može obuhvaćati osobito sljedeća prava:

1. prava autora:

a) pravo javnog izvođenja, javnog prenošenja, javnog priopćavanja fiksiranog djela, radiodifuzijskog emitiranja, radiodifuzijskog reemitiranja, javnog priopćavanja radiodifuzijskog emitiranja i pravo stavljanja na raspolaganje javnosti nescenskih glazbenih i književnih djela,

b) pravo reproduciranja (zvučnog snimanja) glazbenih djela,

c) pravo distribucije uključujući pravo iznajmljivanja i pravo na naknadu iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona,

d) pravo na naknadu za javnu posudbu,

e) pravo slijeđenja pri preprodaji izvornika umjetničkih djela,

f) pravo na naknadu za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje,

g) pravo na naknadu iz članka 85. stavka 2. ovoga Zakona,

h) pravo na naknadu za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina,

i) pravo radiodifuzijskog reemitiranja audiovizualnih djela.

2. prava umjetnika izvođača:

a) pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe i radiodifuzijskih emitiranja,

b) pravo javnog prikazivanja fiksirane izvedbe,

c) pravo radiodifuzijskog emitiranja i reemitiranja fiksirane izvedbe,

d) pravo stavljanja na raspolaganje javnosti fiksirane izvedbe,

e) pravo iznajmljivanja fiksirane izvedbe i pravo na naknadu iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona,

f) pravo na naknadu za javnu posudbu fiksirane izvedbe,

g) pravo na naknadu za reproduciranje fiksirane izvedbe za privatno ili drugo vlastito korištenje,

h) pravo na dodatnu godišnju naknadu iz članka 137.b ovoga Zakona.

3. prava proizvođača fonograma:

a) pravo stavljanja na raspolaganje javnosti fonograma,

b) pravo na naknadu za radiodifuzijsko emitiranje i javno priopćavanje fonograma,

c) pravo iznajmljivanja fonograma,

d) pravo na naknadu za javnu posudbu fonograma,

e) pravo na naknadu za reproduciranje fonograma za privatno ili drugo vlastito korištenje.

4. prava filmskih producenata:

a) pravo na naknadu za javnu posudbu videograma,

b) pravo na naknadu za reproduciranje videograma za privatno ili drugo vlastito korištenje.

5. prava nakladnika:

a) pravo na naknadu za reproduciranje svojih pisanih izdanja za privatno ili drugo vlastito korištenje.

(3) Pravo radiodifuzijskog emitiranja i reemitiranja iz stavka 2. točaka 1.a) i 2.c), pravo radiodifuzijskog reemitiranja iz točke 1. i), pravo na naknadu za radiodifuzijsko emitiranje iz stavka 2. točke 3.b), pravo iznajmljivanja iz točke 1.c) i to ako se radi o snimljenim glazbenim djelima, 2.e) i 3.c), pravo na naknadu za javnu posudbu iz točke 1.d), 2.f), 3d) i 4.a) te pravo na naknadu za reproduciranje za privatno i drugo vlastito korištenje iz točke 1.f), 2.g), 3.e), 4.b), 5.a) i pravo na naknadu iz točke 2.h) mogu se ostvarivati samo preko organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) Odredbe iz stavka 3. ovoga članka ne primjenjuju se za kabelsko reemitiranje ako se radi o organizaciji za radiodifuziju u pogledu njezinih vlastitih emitiranja, bez obzira radi li se o njezinim vlastitim pravima ili su joj ta prava prenijeli drugi nositelji.

PRETPOSTAVKE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA OD STRANE ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 157.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima za obavljanje takve djelatnosti odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod).

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja zadovoljava sljedeće uvjete:

a) ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji,

b) ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja, pri čemu minimalne resurse predstavljaju odgovarajući poslovni prostor, oprema i stručna služba s najmanje jednom zaposlenom osobom sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem pravne struke i

c) kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.

(4) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.

(5) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 4. ovoga članka pretpostavlja se da ima punomoći za obavljanje poslova ostvarivanja prava za koje je ovlaštena za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je

izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.

(6) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 5. ovoga članka.

POVJERAVANJE OSTVARIVANJA PRAVA I UZAJAMNO ZASTUPANJE

Članak 158.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može ostvarivati jednu, dvije ili više vrsta prava koja se, u pravilu, odnose na pojedinu vrstu nositelja prava.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može povjeriti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava obavljanje određenih provedbenih poslova ostvarivanja prava pisanim ugovorom. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je povjereno obavljanje poslova ostvarivanja prava te poslove obavlja u ime i za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova ili u svoje ime, a za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova.

(3) Obavljanje određenih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova (primjerice izdavanja računa korisnicima ili raspodjele pripadajućih iznosa među nositeljima prava) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može pisanim ugovorom povjeriti da pod njezinim nadzorom te poslove obavlja druga fizička ili pravna osoba. Takav ugovor nema utjecaja na dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osnovana po ovome Zakonu može s drugom takvom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava osnovanom po zakonu neke druge države članice Europske unije ili po zakonu bilo koje druge države radi ostvarivanja iste vrste prava, sklopiti ugovor o uzajamnom zastupanju. U tome slučaju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije diskriminirati nositelje prava čijim pravima upravlja, posebno u odnosu na primjenjive tarife, trošak ostvarivanja te uvjete naplate prihoda od prava i raspodjele pripadajućih iznosa nositeljima prava.

Poglavlje 2. ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I NOSITELJA PRAVA PRAVA NOSITELJA PRAVA

Članak 159.

(1) Nositelj prava ima pravo po svom izboru odabrati i ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava u bilo kojoj državi članici Europske unije da upravlja onim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje države članice Europske unije je državljanin i u kojoj ima boravište ili poslovni nastan. Odabrana organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njezine djelatnosti, osim ako ima objektivne razloge odbiti takvu ovlast.

(2) Nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po svom izboru, a organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava čija prava ostvaruje objaviti uvjete pod kojima nositelji mogu izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih djela ili predmeta srodnih prava čije upravljanje su prepustili toj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Nekomercijalnim korištenjem smatra se ono korištenje u kojem se ni neposredno ni posredno ne ostvaruje gospodarska ili ekonomska korist.

(3) Nositelj prava može otkazati ovlaštenje za upravljanje koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, kategoriju prava ili vrstu djela ili predmeta srodnih prava koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok ne duži od šest mjeseci, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za upravljanje dao drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takav otkaz proizvodi učinke nakon završetka financijske godine.

(4) Nositelj prava pridržava sva prava prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u odnosu na korištenja koja su se ostvarila i odobrenja za korištenje koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izdala prije učinaka otkaza iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Svako ovlaštenje za upravljanje pravima i otkaz takvog ovlaštenja moraju biti u pisanom obliku, uz navođenje pojedinih prava, kategorija prava ili vrsta djela ili predmeta srodnih prava na koja se odnosi.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu i/ili pravilima o članstvu utvrditi da nositelji prava imaju barem prava iz ovoga članka, objaviti to na svojoj mrežnoj stranici te nositelje prava o tim pravima obavijestiti prije davanja ovlasti za upravljanje.

PRAVILA O ČLANSTVU U ORGANIZACIJI ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.a

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je kao članove prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Pretpostavke za članstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je uvrstiti u svoj statut ili drugi akt kojim se utvrđuju uvjeti članstva i javno ih objaviti. Odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu utvrditi odgovarajuće i učinkovite mehanizme sudjelovanja svojih članova u postupcima donošenja odluka. Pri tome zastupljenost različitih kategorija članova mora biti poštena i uravnotežena.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njezini članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem, uključujući i u svrhu ostvarivanja svojih članskih prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je voditi evidenciju o svojim članovima i redovito je ažurirati.

PRAVILA O NOSITELJIMA PRAVA KOJI NISU ČLANOVI ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.b

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 3. UNUTARNJE USTROJSTVO ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

OPĆA SKUPŠTINA ČLANOVA ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.c

(1) Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.

(2) Opća skupština članova ima najmanje sljedeće ovlasti:

- donosi statut, njegove izmjene i dopune te odlučuje o pretpostavkama za članstvo u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ako one nisu propisane statutom;
- imenuje i razrješuje članove odbora, ocjenjuje općenito njihov rad i odobrava njihove naknade i druge pogodnosti kao što su novčane i nenovčane pogodnosti, izdvajanja u dobrovoljne mirovinske fondove, pravo na nagrade i otpremnine;
- donosi opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava;
- donosi opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa te odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa, isključivo u svrhu ostvarivanja socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti na korist nositelja prava;
- donosi opća pravila o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava;
- donosi opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava;
- donosi pravila o upravljanju rizikom;
- odobrava kupnju, prodaju ili zalaganje nekretnina u vlasništvu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- odobrava spajanja i udruživanja s drugim subjektima, osnivanje podružnica, preuzimanje drugih subjekata ili dionica ili udjela u drugim subjektima;
- odobrava uzimanje ili davanje zajmova i osiguranja zajmova.

(3) U organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u kojoj postoji sustav dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje o imenovanju i razrješavanju članova upravnog odbora niti odobrava njihove naknade i druge pogodnosti ako je za obavljanje tih ovlasti nadležan nadzorni odbor.

(4) Opća skupština članova može statutom ili posebnom odlukom svoje ovlasti iz stavka 2. podstavaka 7. – 10. ovoga članka prenijeti na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad upravljanjem organizacijom za kolektivno ostvarivanje.

(5) Opća skupština članova ovlaštena je nadzirati rad organizacije za kolektivno ostvarivanje prava osobito time što:

- odlučuje o imenovanju i razrješenju revizora i
- odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz članka 168.d ovoga Zakona.

(6) Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i glasovati na općoj skupštini članova. Pod uvjetom da to primjenjuje pošteno i razmjerno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu ili pravilima o članstvu ograničiti pravo sudjelovanja i glasovanja članova na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:

- trajanje članstva,
- iznosi naknada koje je član primio ili ostvario.

(7) Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebnom punomoći ovjerenom kod javnog bilježnika imenovati bilo koju fizičku ili pravnu osobu kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da umjesto njega sudjeluje i glasuje na općoj skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa (primjerice u slučaju kad član i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava). Imenovanje opunomoćenika vrijedi samo za jednu opću skupštinu. Opunomoćenik ima na općoj skupštini članova za koju je imenovan sva prava kao i član koji ga je imenovao te je dužan na općoj skupštini sudjelovati i glasovati u skladu s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenovao, a koje su sadržane u punomoći. Statutom ili drugim aktom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu se pobliže odrediti ograničenja u vezi s imenovanjem opunomoćenika i ostvarivanjem prava glasovanja članova koje predstavljaju.

(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu utvrditi da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavnika izabranih najmanje jednom u četiri godine na općoj skupštini članova, pod uvjetom da je:

- osigurano odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupcima donošenja odluka i
- zastupljenost različitih kategorija članova u skupštini predstavnika poštena i uravnotežena.

(9) Stavci 1. – 7. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se na skupštinu predstavnika iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju iz članka 159.d ovoga Zakona. U tom slučaju odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 3. i 4. ovoga članka, na odgovarajući način primjenjuju se na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.

(11) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove samo subjekte koji zastupaju nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova iz ovoga članka može svojim statutom prenijeti na opću skupštinu članova tih subjekata. U tom slučaju odredbe iz ovoga članka, osim stavaka 8. – 10., na odgovarajući način primjenjuju se na opću skupštinu članova tih subjekata.

NADZORNA FUNKCIJA

Članak 159.d

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) U tijelu koje obavlja nadzornu funkciju moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Svaki član tijela koje obavlja nadzornu funkciju dužan je općoj skupštini članova dati izjavu o sukobu interesa koja sadrži podatke propisane u članku 159.e stavku 3. ovoga Zakona.

(4) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima barem sljedeće ovlasti:

– ovlasti koje mu je povjerila opća skupština članova, uključujući ovlasti u okviru članka 159.c stavka 2. podstavka 2. i stavka 4. ovoga Zakona i

– praćenje aktivnosti i izvršavanje obveza osoba iz članka 159.e ovoga Zakona, uključujući provedbu odluka opće skupštine članova, a posebno općih pravila iz članka 159.c stavka 2. podstavaka 3. – 6. ovoga Zakona.

(5) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju barem jednom godišnje izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.

OBVEZE OSOBA KOJE UPRAVLJAJU POSLOVANJEM ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 159.e

(1) Osobe koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su to činiti s povećanom pažnjom, na razborit i odgovarajući način, koristeći se najboljim administrativnim i računovodstvenim postupcima te mehanizmima unutarnje kontrole.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svoje poslovanje uvesti i primjenjivati postupke za sprječavanje nastanka sukoba interesa. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi i razotkriti svaki stvarni ili mogući sukob interesa, njime upravljati i nadzirati ga ako ga nije moguće izbjeći te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa.

(3) Postupci iz stavka 2. ovoga članka uključuju obvezu svake od osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da općoj skupštini članova dade pojedinačnu izjavu koja sadrži sljedeće podatke:

– svaku korist koju ima od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;

– sve naknade primljene u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, uključujući u obliku mirovinskog osiguranja, davanja u naravi i druge oblike povlastica;

– sve iznose koje je kao nositelj prava primila od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u prethodnoj financijskoj godini i

– izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i interesa organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema

organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dužnosti prema bilo kojoj drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.

Poglavlje 4. ODNOS S KORISNICIMA PREDMETA ZAŠTITE

DAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE

Članak 160.

(1) Prije početka korištenja predmeta zaštite pravna odnosno fizička osoba dužna je podnijeti zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste predmeta zaštite odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. U zahtjevu se navodi vrsta i okolnosti korištenja (kao što su način, prostor i vrijeme korištenja te ostali podaci o kojima ovisi visina naknade).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku odgovoriti na zahtjev za odobrenje korištenja, navodeći osobito podatke koji su potrebni da bi mogla izdati odobrenje. Po primitku svih relevantnih podataka organizacija je dužna korisniku izdati odobrenje ili obrazložiti zašto nije u mogućnosti izdati odobrenje. Odobrenje mora sadržavati oznaku vrsta prava na koje se odobrenje odnosi, uvjete korištenja s obzirom na način, prostor i vrijeme korištenja te visinu naknade za korištenje, ako je korištenje uz naknadu. Uvjeti iz odobrenja za korištenje moraju biti utemeljeni na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima.

(3) Korisnik je dužan bez odgađanja obavijestiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava o svakoj promjeni okolnosti korištenja ili o samom prestanku korištenja, radi odgovarajuće izmjene uvjeta pod kojima je odobrenje dano, odnosno radi povlačenja odobrenja.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti korisnicima da zahtjev za odobrenje korištenja i svu komunikaciju u svezi s odobrenjem obavljaju elektroničkim putem.

(5) Pravna ili fizička osoba koja omogući korištenje svog prostora drugoj osobi koja u tom prostoru koristi predmete zaštite, dužna je provjeriti ima li ta druga osoba odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite. Ako pravna ili fizička osoba omogući korištenje svog prostora osobi koja nema odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite, a znala je ili je morala znati da će se u tom prostoru koristiti predmeti zaštite, solidarno odgovara za isplatu odgovarajuće naknade za korištenje predmeta zaštite.

OBVEZE KORISNIKA

Članak 161.

(1) Korisnici su dužni organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dati relevantne podatke kojima raspolažu, a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku. Kad odlučuju o obliku u kojem će se dati potrebni podaci, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici dužni su uzeti u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno primjenjuju u odnosnom području (dobrovoljne industrijske standarde).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je, kad je to moguće, omogućiti korisnicima da podatke iz stavka 1. ovoga članka dostavljaju elektroničkim putem.

(3) U slučaju nedostatno dobivenih podataka odnosno neovlaštenog korištenja predmeta zaštite nadležna tijela državne uprave odnosno fizičke i pravne osobe koje raspolažu takvim

podacima dostavit će organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, na njezin upit, podatke koji se odnose na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona, osim u slučaju kada bi takva dostava podataka bila protivna posebnim propisima.

CIJENA KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 162.

(1) Cijena korištenja i drugi uvjeti korištenja predmeta zaštite utvrđuju se prije svega ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i komore korisnika predmeta zaštite. U slučaju da korisnici nisu organizirani putem komore ili iz okolnosti proizlazi da će interesi korisnika biti bolje zastupani putem nekog drugog udruženja korisnika predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sklopiti ugovor s drugim udruženjem korisnika. Pregovore o sklapanju takvih ugovora organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici odnosno njihove komore ili udruženja dužni su voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora.

(2) Ako cijena korištenja nije određena sukladno stavku 1. ovoga članka, plaća se prema cjeniku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je prije utvrđivanja cjenika iz stavka 2. ovoga članka zatražiti očitovanje o prijedlogu cjenika od komore ili drugog udruženja korisnika.

(4) Ako komora ili drugo udruženje korisnika ne dostavi pisano očitovanje organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u roku od 30 dana od dana dostave prijedloga cjenika, smatrat će se da se ne protivi prijedlogu cjenika.

(5) Ako komora ili drugo udruženje korisnika u pisanom očitovanju ne prihvati u cijelosti ili djelomice cjenik, može se s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava sporazumjeti o postupku arbitraže radi utvrđivanja predmetnog cjenika, najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka prijedloga cjenika. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici mogu i unaprijed sklopiti arbitražni sporazum kojim utvrđuju da će svaki spor u postupku donošenja cjenika riješiti pred arbitražom. Arbitraža se provodi u skladu s odredbama iz članka 162.a ovoga Zakona.

(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i komora ili drugo udruženje korisnika ne sklope sporazum o arbitraži u roku iz stavka 5. ovoga članka, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zatražit će u daljnjem roku od 15 dana mišljenje Vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava (u daljnjem tekstu: Vijeće stručnjaka) o predmetu neslaganja. Vijeće stručnjaka dat će svoje mišljenje u roku od 60 dana od dana primitka zahtjeva. Vijeće stručnjaka može zbog opravdanih razloga produžiti rok za donošenje mišljenja za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku davanja mišljenja prije isteka prvog roka od 60 dana.

(7) Do dovršetka postupaka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka, cijena se plaća prema postojećem cjeniku, a ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedinu vrstu korištenja predmeta zaštite, kao akontacija prema prijedlogu cjenika.

(8) Mišljenje Vijeća stručnjaka iz stavka 6. ovoga članka sadržava ocjenu o tome obuhvaća li cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ona prava za koja ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima odobrenje Zavoda i mišljenje je li cijena određena u skladu s načelima iz članka 165. ovoga Zakona. Ako Vijeće stručnjaka ne donese mišljenje u roku iz stavka 6. ovoga članka, smatra se da je suglasno s prijedlogom cjenika.

(9) Nakon dovršetka postupka utvrđivanja cjenika po odredbama iz ovoga članka, cjenik se, sukladno članku 168.c ovoga Zakona, objavljuje na internetskoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama iz stavka 3. ovoga članka.

UTVRĐIVANJE CJENIKA PRED ARBITRAŽNIM SUDOM

Članak 162.a

(1) U skladu s odredbama iz članka 162. stavka 5. ovoga Zakona stranke mogu sklopiti sporazum da se njihov spor o cjeniku konačno riješi arbitražom u skladu s važećim Pravilnikom o arbitraži pri Stalnom arbitražnom sudištu Hrvatske gospodarske komore (Zagrebačka pravila), ako ovim Zakonom nije određeno drukčije.

(2) Arbitraža o cjeniku vodi se po odredbama o ubrzanom arbitražnom postupku u smislu Zagrebačkih pravila iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira na to koja je vrijednost predmeta spora, te po ostalim primjenjivim odredbama Zagrebačkih pravila. Ubrzani postupak arbitraže o cjeniku može u pravilu trajati najduže tri mjeseca, računajući od dana kada je konstituiran arbitražni sud u skladu s odredbama članka 164.a ovoga Zakona. Rokove iz Zagrebačkih pravila koji se odnose na ubrzani arbitražni postupak u kojima stranke mogu poduzeti određene radnje arbitražni sud može skratiti ako ocijeni da je to u interesu učinkovitosti postupka, a pri tome se poštuje načelo jednakog postupanja sa strankama.

(3) Ako prijedlog cjenika daju dvije ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, one se u arbitražnom postupku sve zajedno smatraju jednom strankom. Ako interese korisnika na koje se primjenjuje cjenik koji je predmet arbitražnog postupka zastupa više komora i/ili drugih udruženja korisnika, oni se svi smatraju jednom strankom u arbitražnom postupku.

(4) Arbitražnim pravorijekom utvrđuje se cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s načelima iz članka 165. ovoga Zakona.

(5) Cjenik utvrđen pravorijekom iz stavka 4. ovoga članka, sukladno članku 168.c ovoga Zakona, objavljuje se na mrežnoj stranici organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na koju se cjenik odnosi i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama članka 162. stavka 3. ovoga Zakona.

POSREDOVANJE

Članak 163.

(1) Vijeće stručnjaka obavlja i posredovanje u pogledu sklapanja ugovora o kablskoj retransmisiji između organizacija za radiodifuziju i kablskih operatora, te posredovanje u pogledu omogućavanja pristupa autorskom djelu i njegovog korištenja u skladu s ograničenjem iz nekog od članaka 82.-87. ovoga Zakona, između osobe koja tvrdi da je na temelju ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom bez autorovog odobrenja ili bez autorovog odobrenja i bez plaćanja naknade i autora odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih.“

(2) Ako organizacija za radiodifuziju i kablški operator ne postignu dogovor o sadržaju ugovora o kablskoj retransmisiji emitiranja te organizacije za radiodifuziju, svaka od

navedenih strana može zatražiti posredovanje Vijeća stručnjaka u pogledu sklapanja tog ugovora. Vijeće stručnjaka će u pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da navedene strane postignu sporazum. Vijeće stručnjaka je ovlašteno stranama davati prijedloge o uređenju međusobnih odnosa. Prijedloge će Vijeće stručnjaka stranama dostaviti osobno ili u preporučenom pismu. Ako se ni jedna od strana ne usprotivi prijedlogu Vijeća stručnjaka preporučenim pismom poslanim u roku od tri mjeseca od primitka prijedloga Vijeća stručnjaka, smatra se da su obje strane prihvatile prijedlog Vijeća stručnjaka i obvezatne su ga uvrstiti u ugovor o kablskom reemitiranju.

(3) Organizacija za radiodifuziju i kablski operator su dužne započeti, voditi i okončati pregovore o sklapanju ugovora o kablskoj retransmisiji u dobroj vjeri. Za zlouporabu pregovora ili svog položaja u pregovorima, kao i za zlouporabu svojih prava odgovaraju u skladu s općim propisima.

(4) Odredbe iz stavaka 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i na obavljanje posredovanja iz stavka 1. ovoga članka, u pogledu omogućavanja pristupa autorskom djelu i njegovog korištenja u skladu s ograničenjem iz nekog od članaka 82.-87. ovoga Zakona.

SASTAV I RAD VIJEĆA STRUČNJAKA

Članak 164.

(1) Vijeće stručnjaka sastoji se od predsjednika i četiri člana. Predsjednika i članove Vijeća stručnjaka na razdoblje od četiri godine imenuje ministar u čijem je djelokrugu nadzor nad radom Zavoda, na prijedlog ravnatelja Zavoda. Predsjednik i članovi Vijeća stručnjaka imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu pridonijeti ostvarivanju ciljeva zbog kojih je Vijeće stručnjaka osnovano.

(2) Ravnatelj Zavoda pokreće postupak izbora predsjednika i članova Vijeća stručnjaka javnim pozivom.

(3) Ako ministar smatra da predloženi kandidati ne osiguravaju primjeren sastav Vijeća stručnjaka, naložit će ravnatelju Zavoda da ponovi postupak izbora.

(4) Vijeće stručnjaka donosi mišljenje na sjednici većinom glasova svih članova Vijeća stručnjaka.

(5) Prije davanja mišljenja Vijeće stručnjaka može pozvati osobe stručne za pojedina pitanja da sudjeluju u radu sjednica Vijeća stručnjaka bez prava odlučivanja. U radu Vijeća stručnjaka mogu sudjelovati, bez prava odlučivanja, i dužnosnici i drugi službenici Zavoda za područje rada sjednice Vijeća stručnjaka.

(6) Predsjednik, članovi Vijeća stručnjaka i pozvani stručnjaci imaju pravo na naknadu za rad. Naknadu snose stranke koje sudjeluju u postupku pred Vijećem stručnjaka, u pravilu u jednakim dijelovima, ako Vijeće stručnjaka ne odluči drukčije.

(7) Vijeće stručnjaka donosi poslovnik o svom radu. Visinu naknade iz stavka 6. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar.

SASTAV I RAD ARBITRAŽNOG SUDA

Članak 164.a

Arbitražni sud ima tri arbitra koji se imenuju s Liste arbitara u postupcima bez međunarodnog obilježja pred Stalnim arbitražnim sudištem pri Hrvatskoj gospodarskoj komori i moraju biti stručni u području autorskog prava i srodnih prava. Predsjednik arbitražnog suda mora biti sudac ili bivši sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Svaka stranka imenuje po jednog arbitra u arbitražnom sporazumu iz članka 162. stavka 5. ovoga Zakona. Tako imenovani arbitri imenovat će predsjednika arbitražnog suda najkasnije u roku od 15 dana od dana sklapanja arbitražnog sporazuma. Ako se arbitri koje su imenovale stranke ne mogu sporazumjeti o predsjedniku arbitražnog suda, njega će imenovati predsjednik Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

NAČELA ZA ODREĐIVANJE VISINE CIJENE KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 165.

(1) Cijena za korištenje predmeta zaštite mora biti primjerena, bez obzira na to je li riječ o isključivim pravima ili pravima na naknadu. Cjenici moraju biti razumni u odnosu na, među ostalim, ekonomsku vrijednost korištenja prava na tržištu uzimajući u obzir narav i opseg korištenja predmeta zaštite, ekonomsku vrijednost usluge koju pruža organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te na odgovarajući način cjenike koji su na snazi u drugim državama članicama Europske unije za istu vrstu i oblik korištenja i istu vrstu prava.

(2) Pri određivanju visine cijene iz stavka 1. ovoga članka u odgovarajućoj mjeri uzet će se u obzir religiozne, socijalne i kulturne potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s invaliditetom.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je obavijestiti korisnika na kojeg se to odnosi o kriterijima koje je uzela u obzir pri određivanju iznosa cijene u cjeniku.

(4) Pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite na internetu, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije dužna kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste i oblike korištenja na internetu ako je riječ o korištenju u novoj vrsti internetske usluge koja je u Europskoj uniji dostupna kraće od tri godine.

(5) Ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika tako da djelatnost korisnika ovisi o korištenju predmeta zaštite, kao što je to u slučaju radiodifuzijskog emitiranja, koncertnih, plesnih i drugih korištenja predmeta zaštite uz naplatu, visina cijene određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda, odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenja predmeta zaštite.

(6) Visina cijene može se odrediti u postotku od troškova potrebnih za korištenje predmeta zaštite, kao što su naknade ili plaće umjetnika izvođača ili trošak korištenja prostora za korištenje predmeta zaštite ili drugi odgovarajući trošak, ako su troškovi potrebni za korištenje predmeta zaštite nerazmjerno veći od prihoda koji se ostvaruje korištenjem.

(7) Uz cijene koje se određuju u postotku odredit će se najniži iznosi cijena.

(8) Ako korištenje predmeta zaštite nije nužno korisniku, ali je korisno ili ugodno (primjerice u slučaju smještajnih objekata, izložbenih prostora, prijevoznih sredstava i nekih ugostiteljskih objekata), cijena se u pravilu određuje u paušalnim iznosima za stalna i za povremena korištenja predmeta zaštite.

(9) Prilikom utvrđivanja cijene određene u paušalnom iznosu prema stavku 8. ovoga članka i najniže cijene iz stavka 7. ovoga članka uzimaju se u obzir okolnosti korištenja, kao što su vrsta korištenja, mjesto i zemljopisno područje korištenja, kategorija i veličina prostora u kojem se koriste predmeti zaštite, trajanje i broj korištenja te razlike u visini cijena u poslovanju korisnika.

(10) U slučaju da korisnik uskrati davanje podataka potrebnih za određivanje cijene za korištenje predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sama utvrditi te podatke prema podacima dobivenim sukladno člancima 161. ili 165.a ovoga Zakona ili na drugi prikladan način.

NADZIRANJE KORIŠTENJA PREDMETA ZAŠTITE

Članak 165.a

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, u skladu s ovlaštenjem nositelja prava iz članka 159. ovoga Zakona, nadzirati korištenje predmeta zaštite za koje ima odobrenje za kolektivno ostvarivanje prava izdano od strane Zavoda.

(2) Korisnici predmeta zaštite dužni su davati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke relevantne za to ostvarivanje te omogućiti uvid u odgovarajuću dokumentaciju.

(3) U ostvarivanju nadzora iz stavka 1. ovoga članka organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava mogu na zahtjev pružati pomoć u obavljanju nadzora nad korištenjem predmeta zaštite: tijelo državne uprave nadležno za provedbu nadzora i inspeksijskih poslova na unutrašnjem tržištu, provedbu carinskih mjera zaštite te tijelo državne uprave nadležno za policijske poslove.

(4) Na zahtjev autora odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nadležna policijska uprava ili policijska postaja zabranit će održavanje priredbe na kojoj se koriste predmeti zaštite ako korisnik nema odobrenje autora, odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 5. UPRAVLJANJE PRIHODOM OD PRAVA

NAPLATA I KORIŠTENJE PRIHODA OD PRAVA

Članak 165.b

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s osobitom pažnjom naplaćuje i upravlja prihodom od prava.

(2) U svojim poslovnim knjigama organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je odvojeno voditi:

a) prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava i

b) vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od takve imovine, od prava na trošak ostvarivanja ili od svojih drugih aktivnosti.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava koristiti u svrhe različite od raspodjele nositeljima prava, osim za namirenje ili prijeboj s troškom ostvarivanja u skladu s člankom 159.c stavkom 2. podstavkom 6. ili kada je to dopušteno odlukom donesenom u skladu s člankom 159.c stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili prihode koje je ostvarila ulaganjem prihoda od prava, dužna je to činiti u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava te pravilima o upravljanju rizikom iz članka 159.c stavka 2. podstavaka 5. i 7. ovoga Zakona, kao i postupajući po sljedećim pravilima:

- ako postoji ikakva mogućnost sukoba interesa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da je ulaganje u isključivom interesu nositelja prava čija prava zastupa;

- ulaganje se poduzima tako da jamči sigurnost, kvalitetu, likvidnost i profitabilnost portfelja kao cjeline i

- ulaganje se mora primjereno rasporediti (diverzificirati) da bi se izbjeglo prekomjerno oslanjanje na neki njegov određeni dio te gomilanje rizika u portfelju kao cjelini.

RASPODJELA PRIHODA OD PRAVA

Članak 166.

(1) Raspodjela prihoda od prava nositeljima prava obavlja se u pravilu prema podacima o korištenju predmeta zaštite.

(2) Korisnik je dužan dostavljati udruzi za kolektivno ostvarivanje prava potpune podatke o mjestu i vremenu korištenja pojedinih predmeta zaštite radi raspodjele prihoda od prava i to u roku određenom ugovorom o korištenju predmeta zaštite. Ako ne postoji takva ugovorna odredba, korisnik je dužan dostaviti udruzi podatke, najkasnije u roku od 15 dana od dana korištenja.

(3) Za vrste korištenja predmeta zaštite za koje nije moguće obaviti raspodjelu na temelju podataka o korištenju, ili bi to očito bilo neekonomično, raspodjela se može obaviti primjenom metode uzoraka koji u najvećoj mjeri odgovaraju stvarnom korištenju predmeta zaštite.

OPĆA PRAVILA O RASPODJELI IZNOSA KOJI PRIPADAJU NOSITELJIMA PRAVA

Članak 167.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općim pravilima iz članka 159.c stavka 2. podstavka 3. ovoga Zakona.

(2) Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava iz članka 159.c stavka 2. podstavka 3. ovoga Zakona sadržavaju odredbe osobito o:

- predmetu zaštite i nositeljima prava na koje se opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava odnose,

- utvrđivanju udjela pojedinog nositelja prava u naplaćenim prihodima od prava, pri čemu se mogu stimulirati predmeti zaštite od posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo,

- utvrđivanju iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdvajanja u fondove predviđene zakonom, statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili

međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i

– rokovima u kojima se obavljaju obračuni i isplate raspodijeljenih iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(3) Ugovori o raspodjeli između nositelja prava istog djela imaju prednost pred općim pravilima o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci nakon završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.

(5) Ako se pripadajući iznosi ne mogu raspodijeliti u roku iz stavka 4. ovoga članka zato što se ne može identificirati ili pronaći nositelja prava, iznimka iz stavka 4. ovoga članka se u odnosu na taj rok ne primjenjuje, a ti se iznosi čuvaju odvojeno na računu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je poduzeti sve potrebne mjere radi identificiranja i pronalaznja nositelja prava. Osobito, najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka, dužna je učiniti dostupnima podatke o djelima i predmetima srodnih prava za koje nije identificiran ili pronađen jedan ili više nositelja prava:

– nositeljima prava koje zastupa ili subjektima koji zastupaju nositelje prava koji su njezini članovi i

– svim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s kojima ima sklopljene ugovore o uzajamnom zastupanju.

Podaci uključuju, gdje je dostupno, osobito:

– naslov djela ili predmeta srodnog prava;

– ime nositelja prava;

– ime relevantnog izdavača ili producenta i

– bilo koji drugi dostupan relevantan podatak koji bi mogao pomoći u identifikaciji nositelja prava.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je također provjeriti evidenciju iz članka 159.a stavka 4. ovoga Zakona te druge dostupne evidencije. Ako sve navedene mjere ne poluče rezultate, dužna je javno objaviti da identifikacija i potraga za nositeljem prava nije uspjela, najkasnije u roku od godinu dana od isteka tromjesečnog roka.

(7) Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti nakon isteka roka od tri godine od završetka financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava, te pod uvjetom da su poduzete sve mjere za identifikaciju i pronalazak nositelja prava, ti će se iznosi smatrati neraspodjeljivima.

(8) Opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa u skladu s pravilima iz članka 159.c stavka 2. podstavka 4. ovoga Zakona, ne šteteći pravu nositelja prava da u zastarnom roku od tri godine zahtijevaju isplatu iznosa koji im pripadaju.

(9) Opći obračun raspodjele mora utvrditi nadležno tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

(10) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dostaviti opći obračun raspodjele iz stavka 9. ovoga članka Zavodu u roku od 15 dana od dana primitka izvješća o obavljenoj reviziji.

TROŠAK OSTVARIVANJA PRAVA I DRUGA IZDVAJANJA TE POTICANJE STVARALAŠTVA I KULTURE

Članak 167.a

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelje prava obavijestiti o trošku ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava, prije dobivanja punomoći za ostvarivanje prava.
- (2) Trošak ostvarivanja prava ne smije biti veći od stvarnih i opravdanih troškova upravljanja pravima. Trošak ostvarivanja mora biti dokumentiran u skladu s najboljim računovodstvenim standardima.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, povrh ukupnog troška ostvarivanja određenog u stavku 2. ovoga članka, odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3 % utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja te druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava.
- (4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u punomoćima o zastupanju sa svojim članovima te u međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju odrediti izdvajanja u fond za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području. Prihod fonda nije dopušteno koristiti u druge svrhe. Izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 10 % ukupne mase prihoda od prava osim ako je riječ o prihodu od prava ostvarenog na ime prava na naknadu za reproduciranje za privatno ili drugo vlastito korištenje iz članka 32., članka 128. stavka 1., članka 136., članka 141. te članka 145. stavka 1. ovoga Zakona, u kojem slučaju izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 30 % ukupne mase prihoda od tog prava na naknadu.
- (5) Sva izdvajanja od prihoda od prava u fondove propisane ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebaju biti razumna u odnosu na usluge koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, uključujući i usluge iz stavka 6. ovoga članka, te moraju biti utemeljena na objektivnim kriterijima.
- (6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili edukativne usluge koje se financiraju iz izdvajanja od prihoda od prava i od prihoda koji nastanu ulaganjem prihoda od prava, takve usluge dužna je pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga.

RASPODJELA, TROŠAK OSTVARIVANJA PRAVA I IZDVAJANJA PREMA UGOVORIMA O MEĐUSOBNOM ZASTUPANJU

Članak 167.b

- (1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno, i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju.
- (2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije ovlaštena drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju obračunavati izdvajanja iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava bez njezine izričite suglasnosti, osim troška ostvarivanja prava.
- (3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o međusobnom zastupanju isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci od

završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava, onemogućuju poštovanje tog roka.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose koje su primili od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na temelju ugovora o međusobnom zastupanju što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava primljen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose osobito na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava ili povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava onemogućuju poštovanje tog roka.

Poglavlje 6. TRANSPARENTNOST I IZVJEŠĆIVANJE

IZVJEŠĆIVANJE NOSITELJA PRAVA O UPRAVLJANJU NJIHOVIM PRAVIMA

Članak 168.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će najmanje jednom godišnje nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava ili je izvršila plaćanje u razdoblju na koje se podaci odnose, učiniti dostupnim najmanje sljedeće podatke:

a) sve podatke koje je nositelj prava dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi za identifikaciju i pronalazak nositelja prava;

b) iznos koji pripada nositelju prava;

c) iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava, prema kategoriji prava i vrsti korištenja;

d) razdoblje u kojem se dogodilo korištenje za koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna nositelju prava isplatiti prihod od prava, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini;

e) izdvajanja na ime troška ostvarivanja prava;

f) izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe i

g) sve iznose koje pripadaju nositelju prava za bilo koje razdoblje, a nisu mu plaćeni.

(2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove subjekte koji su odgovorni za raspodjelu prava nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dati podatke iz stavka 1. ovoga članka tim subjektima ako ih ti subjekti nemaju. U tome slučaju, ti subjekti dužni su najmanje jednom godišnje dati te podatke nositeljima prava kojima su dužni isplatiti prihod od prava ili su izvršili plaćanje za razdoblje na koje se ti podaci odnose.

IZVJEŠĆIVANJE DRUGIH ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA O UPRAVLJANJU PRAVIMA PREMA UGOVORU O UZAJAMNOM ZASTUPANJU

Članak 168.a

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava će drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, najmanje jednom godišnje, za razdoblje na koje se odnose, učiniti dostupnim barem sljedeće podatke i to u elektroničkom obliku:

a) prihode od prava koji prema ugovoru o uzajamnom zastupanju pripadaju drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, iznose koje joj je platila, prema kategoriji prava i vrsti korištenja, kao i sve prihode od prava koji joj pripadaju za bilo koje razdoblje, a nisu joj plaćeni;

b) izdvajanja na ime troška ostvarivanja;

c) izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe;

d) podatke o odobrenjima za korištenje koja je dodijelila ili odbila dodijeliti za predmete zaštite na koje se odnosi ugovor o uzajamnom zastupanju, i

e) odluke koje je donijela opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ako se odnose na upravljanje pravima u okviru sporazuma o uzajamnom zastupanju.

PODACI KOJI SE NOSITELJIMA PRAVA, DRUGIM ORGANIZACIJAMA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNICIMA DAJU NA ZAHTJEV

Članak 168.b

Na obrazloženi zahtjev nositelja prava, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju ili korisnika, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku elektroničkim putem dostaviti barem sljedeće podatke:

a) predmete zaštite za koje ostvaruje prava, prava koja ostvaruje neposredno ili posredstvom ugovora o uzajamnom zastupanju te područja koja obuhvaća ili

b) ako se zbog opsega djelovanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne mogu odrediti predmeti zaštite za koje ostvaruje prava, treba dostaviti vrste predmeta zaštite, prava koja ostvaruje i područja koja obuhvaća.

PODACI KOJI SE JAVNO OBJAVLJUJU

Članak 168.c

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je javno na svojoj mrežnoj stranici objaviti barem sljedeće podatke te ih kontinuirano ažurirati:

a) svoj statut;

b) pretpostavke za članstvo i pretpostavke otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako nisu uključeni u statut;

c) obrasce ugovora o davanju dopuštenja za korištenje;

- d) cjenike koje primjenjuje, uključujući popuste;
- e) popis osoba iz članka 159.e ovoga Zakona;
- f) opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava;
- g) opća pravila o troškovima ostvarivanja prava;
- h) opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava, različitih od troška ostvarivanja prava, uključujući odbitke za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe;
- i) popis ugovora o međusobnom zastupanju koje je potpisala i imena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje su stranke tih ugovora;
- j) opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa i
- k) o postupcima po žalbama i rješavanju sporova koji su dostupni u skladu s člancima 168.p, 168.r i 168.s ovoga Zakona.

GODIŠNJE IZVJEŠĆE O TRANSPARENTNOSTI

Članak 168.d

(1) Najkasnije u roku od osam mjeseci nakon završetka financijske godine organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sastaviti i objaviti na svojoj mrežnoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti koje uključuje posebno izvješće iz stavka 3. ovoga članka. Objavljeno izvješće na mrežnoj stranici mora ostati dostupno javnosti najmanje pet godina.

(2) Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži barem sljedeće podatke:

- a) financijsko izvješće koje sadrži bilancu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu te izvješće o novčanom tijeku;
- b) izvješće o aktivnostima u financijskoj godini;
- c) podatke o odbijanju izdavanja odobrenja u skladu s člankom 160. stavkom 2. ovoga Zakona;
- d) opis pravne i upravljačke strukture organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- e) podatke o svim subjektima koji su izravno ili neizravno, u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod kontrolom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- f) podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se financijsko izvješće podnosi osobama iz članka 159.d stavka 3. te članka 159.e ovoga Zakona kao i opis drugih koristi koje su im dodijeljene;
- g) financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka i
- h) posebno izvješće o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge iz stavka 4. ovoga članka.

(3) U godišnjem izvješću o transparentnosti navode se barem sljedeći financijski podaci:

- a) financijski podaci o prihodima od prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja (npr. emitiranje, internet, javna izvedba), uključujući podatke o prihodu od ulaganja prihoda od prava te korištenju tih prihoda (jesu li raspodijeljeni nositeljima prava ili drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava ili su korišteni na drugi način);
- b) financijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje nositeljima prava, s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:

– svi operativni i financijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;

– operativni i financijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od prihoda od prava ili prihoda koji proizlaze od ulaganja prihoda od prava u skladu s člankom 165.b stavkom 3. i člankom 167.a stavicima 1., 2. i 3. ovoga Zakona ili se s njima prebijaju;

– operativni i financijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući socijalne, kulturne i obrazovne usluge;

– sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava;

– izdvajanja od prihoda od prava, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi obavljanja socijalnih, kulturnih ili obrazovnih usluga i

– trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava izražen u postotku u odnosu prema prihodu od prava u financijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, obrazloženje metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;

c) financijski podaci o iznosima koji pripadaju nositeljima prava s detaljnim opisom barem sljedećih stavki:

– ukupan iznos dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja;

– ukupan iznos isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja;

– učestalost isplata, po kategoriji prava i vrsti korištenja;

– ukupan iznos prikupljen, ali koji još nije dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen;

– ukupan iznos dodijeljen, ali koji još nije isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen;

– razlozi kašnjenja ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije u rokovima propisanim u članku 167. stavku 4. ovoga Zakona izvršila raspodjelu i isplatu;

– ukupni neraspodjeljivi iznosi s obrazloženjem za što su utrošeni;

d) financijski podaci o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s opisom barem sljedećih stavki:

– iznosi primljeni od i isplaćeni drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava;

– troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od prihoda od prava koji pripadaju drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava;

– troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava;

– iznosi isplaćeni neposredno nositeljima prava koji su članovi drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) U posebnom izvješću organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje najmanje sljedeće podatke o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge:

a) iznosi izdvojeni za socijalne, kulturne i obrazovne usluge u financijskoj godini, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih po kategoriji prava i vrsti korištenja;

b) obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe uključujući troškove upravljanja iznosima izdvojenim za socijalne, kulturne i obrazovne usluge kao i zasebnih iznosa korištenih za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe i

c) iznosi iz članka 167.a stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Računovodstvene podatke uključene u godišnje izvješće o transparentnosti mora revidirati jedan ili više revizora ovlaštenih u skladu sa Zakonom o reviziji. Revizorsko izvješće sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti u godišnjem izvješću o transparentnosti. Računovodstveni podaci uključuju financijske izjave iz stavka 2. točke a) ovoga članka, financijske podatke iz stavka 2. točaka g) i h) ovoga članka, te financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka.

Poglavlje 7. IZDAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE INTERNETSKIH PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA

IZDAVANJE ODOBRENJA NA UNUTARNJEM TRŽIŠTU EUROPSKE UNIJE

Članak 168.e

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužna je u izdavanju odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja unutar Europske unije (u daljnjem tekstu: multiteritorijalna odobrenja) poštovati odredbe iz ovoga poglavlja ovoga Zakona.

KAPACITET OBRADE MULTITERITORIJALNIH ODOBRENJA

Članak 168.f

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je imati dostatan kapacitet za elektroničku obradu, na učinkovit i transparentan način, podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, uključujući i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.

(2) Za ostvarenje svrhe iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ispunjavati najmanje sljedeće pretpostavke:

– sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, autorskih glazbenih djela koje je ovlaštena zastupati;

– sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, za svako relevantno državno područje, prava i odgovarajućih nositelja prava;

– korištenje jedinstvenih identifikatora za utvrđivanje nositelja prava i autorskih glazbenih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno koriste u industriji i praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili na razini Europske unije, i

– korištenje odgovarajućih načina za identificiranje te pravodobno i učinkovito rješavanje nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje daju multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima.

TRANSPARENTNOST PODATAKA O MULTITERITORIJALNOM REPERTOARU

Članak 168.g

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, na njihov obrazloženi zahtjev, elektroničkim putem davati ažurne podatke koji omogućuju utvrđivanje repertoara koji zastupa na internetu. To uključuje:

- autorska glazbena djela koja zastupa;
- prava koja zastupa u cijelosti ili u dijelu i
- državna područja koja obuhvaća.

(2) Kada je to nužno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može poduzeti razumne mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu njihove ponovne uporabe te za zaštitu komercijalno osjetljivih podataka.

TOČNOST PODATAKA O MULTITERITORIJALNOM REPERTOARU

Članak 168.h

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je propisati postupke kroz koje će omogućiti nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima internetskih usluga da zahtijevaju ispravak podataka iz članka 168.f stavka 2. i članka 168.g ovoga Zakona ako iz razumnih dokaza koje su podnijeli uz svoj zahtjev proizlazi da su ti podaci netočni. Ako to podneseni dokazi opravdavaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku ispraviti takve podatke.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava na glazbenim autorskim djelima koje zastupa u svom vlastitom repertoaru kao i nositeljima prava koji su joj povjerali zastupanje u skladu s člankom 168.m ovoga Zakona učiniti dostupnim odgovarajuća sredstva pomoću kojih će oni biti sposobni u elektroničkom obliku dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke o svojim autorskim glazbenim djelima, o udjelu svojih prava na tim djelima te o državama za koje ovlašćuju tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava. Tom prigodom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelji prava uzet će u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde ili prakse koji se odnose na razmjenu podataka, a razvijeni su na međunarodnoj ili unijskoj razini, dopuštajući nositeljima prava da odrede glazbeno djelo, u cijelosti ili u dijelu, internetska prava, u cijelosti ili u dijelu i države za koje ovlašćuju neku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 168.k i 168.l ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je primijeniti odredbe iz stavka 2. ovoga članka i na nositelje prava na glazbenim autorskim djelima koja su uključena u repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlast, osim ako je drukčije ugovoreno.

TOČNO I PRAVODOBNO IZVJEŠĆIVANJE I IZDAVANJE RAČUNA

Članak 168.i

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je nadzirati korištenje internetskih prava na glazbenim djelima koja zastupa u cijelosti ili djelomično kod onih pružatelja internetskih usluga koje je ovlastila na takvo korištenje.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi pružateljima internetskih usluga mogućnost dostavljanja u elektroničkom obliku izvještaja o stvarnom korištenju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima, a pružatelji internetskih usluga dužni su je o tome točno izvješćivati. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odbiti izvješće pružatelja internetskih usluga dostavljeno u njihovu vlastitom formatu ako ujedno omogućuje da se za izvješćivanje upotrebljava industrijski standard za elektroničku razmjenu podataka.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava elektronički izdaje račun pružateljima internetskih usluga. Dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Na računu je dužna specificirati autorska djela i prava za koja je odobrenje izdano, u cijelosti ili u dijelu, na temelju podataka navedenih u popisu pretpostavki iz članka 168.f stavka 2. ovoga Zakona i odgovarajućeg stvarnog korištenja, u mjeri u kojoj je to moguće učiniti na temelju podataka dobivenih od pružatelja internetskih usluga i formata koji je korišten za davanje tih podataka. Pružatelj internetskih usluga ne može odbiti račun zbog njegova formata ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upotrebljava industrijski standard.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je izdati račun pružatelju internetskih usluga točno i u primjerenom roku nakon što je pružatelj prijavio stvarno korištenje internetskih prava na autorskom glazbenom djelu, osim u slučajevima kad to nije moguće zbog razloga koje je skrivio pružatelj internetskih usluga.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti pružateljima internetskih usluga podnošenje prigovora protiv računa, uključujući slučajeve kad pružatelj internetskih usluga primi račun od jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za isto internetsko pravo na istom glazbenom djelu.

TOČNA I PRAVODOBNA ISPLATA NOSITELJIMA PRAVA

Članak 168.j

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je isplatiti iznose koje duguje nositeljima prava iz takvih odobrenja točno i u primjerenom roku, nakon primitka izvješća o stvarnom korištenju, osim ako to nije moguće zbog razloga koji su na strani korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(2) Zajedno sa svakom isplatom iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelju prava dati barem sljedeće podatke:

– razdoblje korištenja na koje se odnosi isplata i državna područja na koja se odnosi isplata;

– naplaćeni prihod od prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svako internetsko pravo za svako glazbeno djelo za koje je nositelj prava ovlastio tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ga zastupa, u cijelosti ili u dijelu i

– prihod od prava naplaćen za tog nositelja prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svakog korisnika (pružatelja internetskih usluga).

(3) U slučaju kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da u njezino ime i za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 168.k i 168.l ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je isplatiti iznose iz stavka 1. ovoga članka točno i u primjerenom roku te dati podatke iz stavka 2. ovoga članka organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila. U tome slučaju je ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odgovorna za daljnju isplatu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava, osim kad su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ugovorile drukčije.

UGOVORI IZMEĐU ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA ZA MULTITERITORIJALNA ODOBRENJA

Članak 168.k

(1) Ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojima jedna takva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima za njezin repertoar ne mogu biti isključive naravi. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ostvarivati povjerena internetska prava bez diskriminacije.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je drugoj takvoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dala ovlast iz stavka 1. ovoga članka dužna je svoje članove obavijestiti o glavnim uvjetima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključujući njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža.

(3) Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila obavijestiti o glavnim uvjetima pod kojima izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima iz njezina repertoara, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose ili utječu na iznos cijene za izdavanje odobrenja, trajanje odobrenja, obračunska razdoblja te obuhvaćena državna područja.

OBVEZA ZASTUPANJA DRUGE ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA ZA IZDAVANJE MULTITERITORIJALNIH ODOBRENJA ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA

Članak 168.l

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz svojeg repertoara zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da s njom sklopi ugovor kojim bi je ovlastila na zastupanje svojeg repertoara, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava od koje je zatraženo sklapanje takvog ugovora ne može odbiti takav zahtjev ako već izdaje ili nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za repertoar jedne ili više drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

Članak 168.m

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona dužna je na njega u primjerenom roku odgovoriti pisano.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona dužna je zastupati povjereni repertoar pod istim uvjetima koje primjenjuje na svoj repertoar te uključiti povjereni repertoar u sve ponude koje upućuje pružateljima internetskih usluga.

(3) Trošak ostvarivanja koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona naplati za zastupanje povjerenog repertoara ne smije premašiti iznos opravdanih troškova koji joj nastanu u obavljanju te usluge.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja upućuje zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona dužna je organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj upućuje taj zahtjev učiniti dostupnim sve podatke o svom vlastitom repertoaru koji su potrebni za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima. Ako su ti podaci nedostadni ili pruženi u obliku koji nije prikladan za ispunjavanje pretpostavki za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz ovog poglavlja ovog Zakona, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz članka 168.l ovoga Zakona ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prigodom ispunjavanja tih pretpostavki ili isključiti djela za koja su podaci nedostadni ili se ne mogu koristiti.

PRISTUP MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA

Članak 168.n

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, te ako nije ovlastila drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava na zastupanje njezina repertoara u tu svrhu do 31. prosinca 2017., nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ostvaruje njihova internetska prava na autorskim glazbenim djelima mogu povući to ovlaštenje u odnosu na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava i ostaviti joj ovlast za ostvarivanje tih prava na području Republike Hrvatske (jednoteritorijalno odobrenje) te izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za

internetska prava obavljati individualno (osobno), putem specijalizirane pravne osobe ili kolektivno putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

IZUZECI ZA INTERNETSKA PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA U ODNOSU NA RADIJSKE I TELEVIZIJSKE PROGRAME

Članak 168.o

Ovo poglavlje ovoga Zakona ne primjenjuje se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju, na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava te u skladu s odredbama o zaštiti tržišnog natjecanja iz članaka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima organizacijama za radiodifuziju u slučaju kad one priopćavaju ili stavljaju na raspolaganje javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno sa svojim primarnim emitiranjima ili nakon njega, kao i bilo koji drugi internetski materijal koji su proizvele ili je proizveden za njih, uključujući najave, a dodatan je u odnosu na primarno emitiranje njihova radijskog ili televizijskog programa.

Poglavlje 8. PROVEDBENE MJERE

PRIGOVORI

Članak 168.p

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi učinkovite i pravodobne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorima o uzajamnom zastupanju, osobito u odnosu na punomoći za zastupanje i prestanak ili povlačenje prava, uvjete članstva, prikupljanje iznosa koji pripadaju nositeljima prava, izdavanja te raspodjele.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pisano odgovarati na prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora obrazložiti razloge.

RJEŠAVANJE SPOROVA IZMEĐU ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNIKA

Članak 168.r

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kao i korisnik, koji su u sporu o njihovu međusobnom odnosu, a posebno o uvjetima davanja odobrenja za korištenje ili povredu ugovora, mogu svoj spor izložiti pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu s propisima o arbitraži ili pred nadležnim sudom u skladu s propisima o parničnom postupku.

POSEBNO O ALTERNATIVNOM RJEŠAVANJU SPOROVA U SVEZI S
MULTITERITORIJALNIM ODOBRENJIMA ZA INTERNETSKA PRAVA NA
AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA

Članak 168.s

(1) U svrhu provedbe odredaba iz poglavlja 7. ovoga Zakona (Izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja) sljedeće sporove povezane s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, strane u sporu mogu iznositi pred arbitražni sud u skladu s propisima o arbitraži:

a) sporove s postojećim ili potencijalnim pružateljem internetskih usluga u vezi s primjenom članka 160., 168.g, 168.h i 168.i ovoga Zakona;

b) sporove s jednim ili više nositelja prava u vezi s primjenom članka 168.g, 168.h, 168.i, 168.j, 168.k, 168.l i 168.m ovoga Zakona;

c) sporove s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s primjenom članka 168.g, 168.h, 168.i, 168.j, 168.k i 168.m ovoga Zakona.

(2) Stranke u sporovima iz stavka 1. ovoga članka mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti da dade mišljenje o predmetu njihova spora. Na postupak davanja mišljenja na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 162. stavka 6. ovoga Zakona.

ZAŠTITA OSOBNIH PODATAKA

Članak 168.t

Obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim Zakonom podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka.

POSLOVI ZAVODA U POGLEDU KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA

Članak 169.

(1) Zavod izdaje odobrenje organizacijama iz članka 157. ovoga Zakona.

(2) Zavod vodi evidenciju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju djelatnost na području Republike Hrvatske.

(3) Zavod obavlja inspekcijske poslove vezane uz rad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj u smislu obavljanja djelatnosti u skladu s ovim Zakonom.

(4) U pogledu rada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske, ali sjedište ili poslovni nastan imaju u drugim državama članicama Europske unije, Zavod obavlja inspekcijske poslove u smislu obavljanja djelatnosti u skladu s odgovarajućim propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU. Inspekcijski poslovi obavljaju se sukladno članku 170. stavku 2.b. ovoga Zakona te odredbama članka 171.a. ovoga Zakona.

(5) Zavod će rješenjem ukinuti odobrenje iz stavka 1. ovoga članka ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj

prestane udovoljavati propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona. U tom će slučaju Zavod prethodno pisanim putem upozoriti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava i dati joj odgovarajući rok za uklanjanje utvrđenih nepravilnosti. Ova odredba primjenjuje se na odgovarajući način u skladu s odredbama članka 171.a na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Rješenje o odobrenju obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka te rješenje o ukidanju toga odobrenja objavljuje se u službenom glasilu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo.

(8) Ministar u čijem je djelokrugu nadzor nad radom Zavoda donosi Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka.

Poglavlje 9. NADZOR NAD KOLEKTIVNIM OSTVARIVANJEM PRAVA

INSPEKCIJSKA OVLAŠTENJA

Članak 170.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

(2) Inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:

a) redoviti inspekcijski nadzor provodi se periodički, u pravilu jednom godišnje;

b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti na dostatno obrazloženi zahtjev članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, korisnika, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenjem takvog nadzora u kojem se upozorava na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju povredu ovog Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, ili se može provesti po službenoj dužnosti ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno izdanom rješenju odnosno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.

(4) Ako u određenom roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni i ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i dalje ne udovoljava propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe iz ovoga Zakona inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenje iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. i stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Odredba iz stavka 3. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način sukladno odredbama članka 171.a. i na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a koje obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(7) Ako je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava registrirana kao udruga, o poduzetim mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka inspektor je dužan obavijestiti ured državne uprave koji vodi upis udruge u registru udruuga.

(8) Inspektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini iz članka 159.c ovoga Zakona bez prava glasovanja. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravodobno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine.

STRUČNI I DRUGI POSLOVI ZAVODA

Članak 171.

Zavod obavlja stručne, tehničke i administrativne poslove u vezi s osnivanjem i radom Vijeća stručnjaka te druge poslove iz svoje nadležnosti na tom području.

SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE I EUROPSKOM KOMISIJOM

Članak 171.a

(1) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na zahtjev za dostavu podataka o primjeni Direktive 2014/26/EU, što posebno uključuje podatke o aktivnostima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, koji je primio od tijela države članice Europske unije koje je odgovarajućim propisom te države određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zavod nije dužan odgovarati na zahtjeve koji nisu dostatno obrazloženi.

(2) Ako Zavod smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, a obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj ne obavlja te poslove u skladu s propisima te države članice u koje je implementirana Direktiva 2014/26/EU, može sve relevantne podatke dostaviti tijelu te države članice koje je odgovarajućim propisom u njoj određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Prema potrebi Zavod može priložiti i zahtjev tome tijelu za poduzimanje odgovarajuće mjere u skladu s nadležnostima tog tijela.

(3) Ako je Zavod od tijela koje je u nekoj državi članici Europske unije odgovarajućim propisom određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava primio zahtjev iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odgovoriti u roku od tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka Zavod može uputiti i stručnoj skupini koju čine predstavnici nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjedava predstavnik Europske komisije.

(5) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na sve upite Europske komisije i surađivati s Europskom komisijom radi razvijanja multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima te postizanja ciljeva redovite razmjene svih relevantnih informacija između Europske komisije i Zavoda, podnošenja izvješća Europskoj komisiji o stanju i razvoju izdavanja multiteritorijalnih odobrenja u Republici Hrvatskoj do 10. listopada 2017., redovitog izvješćivanja o promjenama u popisu organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj te za potrebe ostvarivanja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.

Poglavlje 10. NEOVISNI UPRAVLJAČKI SUBJEKTI

OBAVIJEST O NAMJERI OBAVLJANJA DJELATNOSTI KOLEKTIVNOG OSTVARIVANJA PRAVA

Članak 171.b

(1) Neovisni upravljački subjekt koji na području Republike Hrvatske namjerava kolektivno ostvarivati prava dužan je o toj svojoj namjeri obavijestiti Zavod, bez obzira na to gdje mu se nalazi sjedište ili poslovni nastan. U pisanoj obavijesti Zavodu dužan je navesti sve podatke o vrsti prava i kategoriji nositelja prava te broju nositelja prava za koje na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati prava. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke (npr. pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava te predmeta zaštite za koje ostvaruje prava).

(2) Tijekom obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava neovisni upravljački subjekt dužan je redovito obavještavati Zavod o svim promjenama podataka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sva prepiska između Zavoda i neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju ili namjeravaju kolektivno ostvarivati autorska i srodna prava vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(4) Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju prava.

(5) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez prethodne dostave obavijesti Zavodu iz stavka 1. ovoga članka, Zavod od tog subjekta može tražiti informacije i dokumentaciju radi utvrđivanja obavlja li kolektivno ostvarivanje prava u skladu s odredbama ovoga Zakona.

NADZOR NAD RADOM NEOVISNIH UPRAVLJAČKIH SUBJEKATA I MJERE ZAVODA

Članak 171.c

(1) Ovlašteni inspektori Zavoda obavljaju inspekcijski nadzor nad radom neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske imaju sjedište ili poslovni nastan, u smislu obavljanja djelatnosti u skladu s ovim Zakonom.

(2) Odredba iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način sukladno odredbama stavka 3b) ovoga članka i članka 171.a. ovoga Zakona na neovisne upravljačke

subjekte sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, a koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(3) Inspekcijski nadzor nad radom neovisnih upravljačkih subjekata može biti redoviti i izvanredni, pri čemu:

a) redoviti inspekcijski nadzor provodi se periodički, u pravilu jednom godišnje;

b) izvanredni inspekcijski nadzor može se provesti na dostatno obrazloženi zahtjev opunomoćitelja neovisnog upravljačkog subjekta, korisnika, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili druge osobe koja ima pravni interes za provođenje takvog nadzora u kojem se upozorava na radnje ili okolnosti koje prema mišljenju podnositelja zahtjeva predstavljaju povredu ovoga Zakona u obavljanju djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava, ili se može provesti po službenoj dužnosti ako Zavod na bilo koji način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu neovisnog upravljačkog subjekta.

(4) U obavljanju inspekcijskog nadzora državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora ovlašten je zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.

(5) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno odredbama iz ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku. Protiv tog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Ako u određenom roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuje rad neovisnom upravljačkom subjektu na području Republike Hrvatske. Protiv tog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

PRIMJENA DRUGIH ODREDBA OVOG ZAKONA

Članak 171.d

Na neovisne upravljačke subjekte na odgovarajući način primjenjuju se odredbe iz članka 162. stavka 1., članaka 168. i 168.b, članka 168.c točaka a), b), c), f), g) i h), članka 168.t i članka 171.a ovoga Zakona.

V. ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE

PRAVO NA ZAŠTITU

Članak 172.

(1) Nositelj prava iz ovoga Zakona koje mu je protupravno povrijeđeno, ima pravo na zaštitu tog prava.

(2) Ako nije što posebno propisano zakonom, pravo na zaštitu iz stavka 1. ovoga članka ovlašćuje svojeg nositelja da od osobe koja je njegovo pravo povrijedila, ili njezinog sveopćeg slijednika, zahtijeva prestanak radnje koja to pravo vrijeđa i propuštanje takvih ili sličnih radnji ubuduće (prestanak uznemiravanja), popravljanje nanesene štete (naknada štete), plaćanje naknade za neovlašteno korištenje, plaćanje zakonom određenog penala, vraćanje ili naknađivanje svih koristi koje je bez osnove stekla od povrijeđenog prava

(vraćanje stečenog bez osnove), utvrđenje učinjene povrede, kao i objavu pravomoćne presude kojom je sud, makar i djelomično, udovoljio zahtjevu usmjerenom na zaštitu prava iz ovoga Zakona.

(3) Uz izvornog nositelja prava iz ovoga Zakona, pravo na odgovarajuću zaštitu imaju i osobe koje su na temelju pravnog posla stekle izvedeno pravo iz tih prava, a sukladno sadržaju i naravi tog izvedenog prava.

(4) Pravo na zaštitu prelazi na nasljednike.

(5) Postoji li više nositelja istog prava iz ovoga Zakona svaki od njih ima pravo na zaštitu svojeg prava prema drugim nositeljima.

(6) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i kad prijeti opasnost povrede tih prava.

(7) Tvorevine nastale povredom prava iz ovoga Zakona ne uživaju zaštitu predviđenu ovim Zakonom.

(8) Odredbe ovoga članka ne utječu na zahtjeve predviđene drugim odredbama ovoga Zakona.

SOLIDARNOST

Članak 173.

(1) Kada je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno, svaki od više nositelja istog prava može prema trećima zahtijevati zaštitu prava koje je povrijeđeno kao da je njegov jedini nositelj, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Predaju cijelog predmeta može od trećega zahtijevati samo prema obveznopravnim pravilima o nedjeljivim obvezama. Kada osoba koja je povrijedila pravo ispuni zahtjeve jednog od više nositelja istog prava, njegova obveza prestaje i prema ostalim nositeljima istog prava. Ako je riječ o sudskom postupku koji je u tijeku, nositelji se istog prava smatraju jedinstvenim suparničarima.

(2) Ako više osoba povrijedi zajedničkim djelovanjem neko od prava iz ovoga Zakona, njihova je odgovornost solidarna.

ZAŠTITA PRAVA KOJA SE OSTVARUJU KOLEKTIVNO I DOKAZIVANJE NJIHOVE POVREDE

Članak 174.

(1) Udruge ovlaštene za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštene su u svoje ime pokretati i voditi sudske i upravne postupke za zaštitu onih prava iz ovoga Zakona koja ovlašteno kolektivno ostvaruju.

(2) Kad udruga za kolektivno ostvarivanje dokaže da je došlo do povrede prava iz ovoga Zakona koja ona ovlašteno kolektivno ostvaruje, nije potrebno utvrđivati povredu prava pojedinih nositelja koja se kolektivno ostvaruju.

ZAŠTITA TEHNIČKIH MJERA

Članak 175.

(1) Osujećivanje učinkovitih tehničkih mjera koje služe za zaštitu prava predviđenih ovim Zakonom predstavlja povredu tog prava osim ako ovim Zakonom nije drukčije posebno određeno.

(2) Osujećivanje tehničkih mjera predstavlja, po ovom Zakonu, također proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, najam, oglašavanje prodaje ili najma, ili posjedovanje iz komercijalnih razloga tehnologije, računalnih programa, sredstava, proizvoda ili komponenti, ili pružanje usluga:

– koji se predstavljaju, oglašavaju ili se njima trguje iz razloga osujećivanja tehničkih mjera, ili

– koji imaju znatnije komercijalno značenje ograničeno na osujećivanje tehničkih mjera ili im je uporaba ograničena na osujećivanje tehničkih mjera,

– koji su prvenstveno sastavljeni, proizvedeni, prilagođeni ili izrađeni radi osujećivanja ili omogućavanja osujećivanja učinkovitih tehničkih mjera.

(3) Zahtjev se može podnijeti protiv osobe koja je znala ili morala znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera. Smatra se da onaj koji postupa na način opisan u stavku 2. ovoga članka mora znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera.

(4) Tehničke mjere označavaju za potrebe ovoga Zakona svaku tehnologiju, računalni program, sredstvo, proizvod ili komponentu koji su napravljeni da u uobičajenom djelovanju sprječavaju ili ograničavaju radnje koje nositelj prava iz ovoga Zakona nije dopustio. Tehničke mjere smatraju se učinkovitim kada nositelji prava iz ovoga Zakona korištenje svojih autorskih djela, odnosno svojih predmeta srodnih prava ograničavaju putem primjene kontrole pristupa ili zaštitnog postupka kao što je enkripcija, premetanje (*scrambling*) ili druga preinaka ili nadzor umnožavanja kojima se postiže cilj zaštite.

(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuje se u svezi računalnih programa.

ZAŠTITA PODATAKA O UPRAVLJANJU PRAVIMA

Članak 176.

(1) Povredu autorskog prava i srodnih prava propisanih ovim Zakonom čini i osoba koja zna da bez ovlaštenja: uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju pravima u elektroničkom obliku, proizvodi, distribuira, uvozi radi stavljanja na tržište, emitira, priopćava javnosti ili stavlja na raspolaganje javnosti autorska djela i predmete srodnih prava s kojih su podaci o upravljanju pravima u elektroničkom obliku uklonjeni ili preinačeni bez ovlaštenja nositelja tog prava ako zna ili mora znati da time uzrokuje, omogućava, olakšava ili prikriva povredu prava iz ovoga Zakona.

(2) Podaci o upravljanju pravima, po ovom Zakonu, jesu podaci navedeni od strane nositelja prava kojima se identificira autorsko djelo odnosno predmet zaštite srodnog prava, nositelj prava, uvjeti uporabe odnosno korištenja djela, kao i brojke ili kodovi koji predstavljaju takve podatke ako su navedeni na primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava iz ovoga Zakona ili se pojavljuju u svezi s njihovim priopćavanjem javnosti.

ZAHTJEV ZA PRESTANKOM POVREDE PRAVA

Članak 177.

(1) Nositelj prava iz ovoga Zakona čije je pravo povrijeđeno može zahtijevati prestanak povrede i zabranu takve ili slične povrede ubuduće.

(2) Da bi ostvario svoje pravo iz stavka 1. ovoga članka dovoljno je da se nositelj prava pozove na nj i dokaže da ga tuženik uznemirava. Ako tuženik tvrdi da ima pravo poduzimati ono što nositelja prava uznemirava, na njemu je da to dokaže.

ZAHTJEV ZA POPRAVLJANJEM ŠTETE

Članak 178.

Ako je povredom kojeg prava iz ovoga Zakona nastala šteta, nositelj prava ima pravo zahtijevati njeno popravljanje prema općim pravilima o popravljanju štete.

ZAHTJEV ZA NAKNADOM ZBOG NEOVLAŠTENOG KORIŠTENJA I ZAHTJEV ZA KORISTIMA STEČENIM NEOVLAŠTENIM KORIŠTENJEM

Članak 179.

(1) Ako je neovlaštenim korištenjem autorskog djela ili predmeta srodnog prava povrijeđeno pravo nositelja prava iz ovoga Zakona, nositelj prava, odnosno udruga za kolektivno ostvarivanje odnosnih prava može zahtijevati cijenu koja je uobičajena za tu vrstu korištenja ili cijenu koja je propisana cjenikom iz članka 162. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je pravo koje se ostvaruje kolektivno povrijeđeno na način opisan u stavku 1. ovoga članka kada su autorsko djelo ili predmet srodnog prava korišteni bez ugovora ili bez odobrenja udruge za kolektivno ostvarivanje ili kada ugovor ili odobrenje nisu valjani.

(3) Ako je bespravnim korištenjem kojeg prava iz ovoga Zakona stečena neka korist, nositelj prava ima pravo zahtijevati tako stečenu korist prema općim pravilima o stjecanju bez osnove.

ZAHTJEV ZA OBJAVOM PRESUDE

Članak 180.

Osoba čije je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno ima pravo zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar i djelomično udovoljilo zahtjevu usmjerenom na zaštitu tog prava bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja na trošak tuženika. Sud će na prijedlog tužitelja odlučiti u kojem će sredstvu javnog priopćavanja presuda biti objavljena te hoće li se objaviti cijela presuda ili njezin dio. Odluči li sud da se objavi samo dio presude mora se objaviti barem izreka kao i onaj dio presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i tko je povrijedio odnosno pravo.

ZAHTJEV ZA UNIŠTENJEM, PREINAČENJEM ILI PREDAJOM PRIMJERAKA NASTALIH POVREDOM I SREDSTAVA KOJIMA JE POVREDA POČINJENA

Članak 181.

(1) Nositelj čije je isključivo pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno ima pravo zahtijevati uništenje, odnosno preinačenje svih primjeraka koji su bespravno izrađeni ili stavljeni na tržište ili su namijenjeni stavljanju na tržište.

(2) Umjesto mjere iz stavka 1. ovoga članka onaj čije je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno ima pravo zahtijevati da mu kršitelj prava koji je u posjedu primjeraka iz stavka 1. ovoga članka, ili je njihov vlasnik, preda takve primjerke uz naknadu koja ne može biti viša od troškova njihove proizvodnje.

(3) Odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka odnose se na arhitektonska djela samo ako postoji posebno opravdan razlog za njihovo uništenje odnosno predaju.

(4) Ako su mjere iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka u određenom slučaju nerazmjerne naravi i intenzitetu povrede, a povreda se može otkloniti na neki drugi način, sud može, u granicama tužbenog zahtjeva, za takav slučaj odrediti druge potrebne mjere. U tom slučaju nositelju prava pripada barem naknada u iznosu koji ne može biti manji od onog koji bi dobio za ovlašteno korištenje odnosno prava.

(5) Mjere iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na odvojive dijelove primjeraka čija proizvodnja i stavljanje na tržište nisu bespravni.

(6) Odredbe iz ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na sredstva korištena ili namijenjena za izradu primjeraka kojima se čini povreda prava iz ovoga Zakona ili koja su isključivo ili pretežito namijenjena za to.

(7) Odredbe iz ovoga članka neće se primjenjivati ako bi uništenjem sredstava iz stavka 6. ovoga članka nastala veća šteta od štete koja je nastala povredom prava iz ovoga Zakona osim ako se radi o sredstvima koja su isključivo ili pretežito namijenjena za povredu prava iz ovoga Zakona.

(8) Zahtjevi iz ovoga članka u odnosu na treće poštene osobe zastarijevaju 3 godine od kad je nositelj prava saznao za bespravnu izradu predmeta, odnosno njihovo stavljanje na tržište, odnosno da su namijenjeni za stavljanje na tržište, a najkasnije za 5 godina od bespravne izrade, odnosno stavljanja na tržište.

ZAHTJEV KOD POVREDE PRAVA NAVOĐENJA AUTORA I UMJETNIKA IZVOĐAČA

Članak 182.

(1) Uz ostale zahtjeve predviđene ovim Zakonom, autor i umjetnik izvođač čije ime, pseudonim ili neka druga umjetnička oznaka nisu navedeni prilikom korištenja autorskog djela odnosno izvedbe, ili su pogrešno ili nepotpuno navedeni, mogu zahtijevati od osoba koje koriste autorsko djelo ili izvedbu da ih naknadno odnosno ispravno navedu autorom ili umjetnikom izvođačem.

(2) Odredbe prethodnog stavka se na odgovarajući način primjenjuju kad se protivno zabrani pri korištenju autorskog djela odnosno izvedbe označi autor, odnosno umjetnik izvođač.

(3) Autor odnosno umjetnik izvođač neće imati pravo na zahtjeve iz ovoga članka ako se autorsko djelo odnosno izvedba koristi uz njihovo odobrenje, a način korištenja je takav da ne omogućava označavanje autora, odnosno umjetnika izvođača.

PENAL

Članak 183.

(1) Onaj čije je imovinsko ili pravo iz poglavlja 3.3. Druga prava autora ovoga Zakona povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom ima pravo zahtijevati naknadu u dvostrukom iznosu (penal) od ugovorene, a ako nije ugovorena od odgovarajuće uobičajene, od osobe koja je njegovo pravo povrijedila namjerno ili krajnjom nepažnjom.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne može se dokazivati da šteta nije nastala.

(3) Ako je nastala šteta veća od penala iz stavka 1. ovoga članka, nositelj prava ovlašten je zahtijevati razliku do popravljivanja potpune štete.

ZASTARA

Članak 184.

(1) Pravo na zaštitu prava iz ovoga Zakona ne zastarijeva ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Zahtjevi iz ovoga Zakona koji su po svojoj naravi obveznopravni, a za njih ovim Zakonom nije određen posebni zastarni rok, zastarijevaju prema općim pravilima o zastari.

PRIVREMENE MJERE ZBOG POVREDE PRAVA

Članak 185.

(1) Na zahtjev nositelja prava iz ovoga Zakona koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno ili da prijete opasnost od povrede, sud može odrediti bilo koju privremenu mjeru koja je usmjerena na prestanak ili sprječavanje povrede, a osobito:

- naložiti protivniku osiguranja da prestane odnosno odustane od radnji kojima se povređuje pravo iz ovoga Zakona; ovaj nalog sud može izreći i protiv posrednika čije usluge koriste treće osobe da bi povrijedile pravo iz ovoga Zakona;
- odrediti oduzimanje ili isključenje iz prometa proizvoda kojima se protupravno povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(2) Na zahtjev nositelja prava iz ovoga Zakona koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno u obavljanju gospodarske djelatnosti s ciljem pribavljanja gospodarske ili ekonomske koristi, te da mu zbog takve povrede prijete nenadoknativa šteta, pored privremenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, sud može odrediti i oduzimanje pokretnina ili nekretnina u vlasništvu protivnika osiguranja koje nisu u neposrednoj vezi s povredom, kao i zabranu raspolaganja sredstvima na računu kod financijskih institucija i raspolaganja drugom imovinom.

(3) Radi određivanja i provedbe privremene mjere iz stavka 2. ovoga članka sud može zahtijevati od protivnika osiguranja ili drugih osoba koje time raspolažu, dostavu bankovnih, financijskih i drugih ekonomskih podataka, ili pristup drugim potrebnim podacima i dokumentima. Sud je dužan osigurati čuvanje tajnosti ovih podataka, te zabraniti svaku zlouporabu ovih podataka.

(4) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita, ili da prijete opasnost od nastanka nenadoknativne štete. Privremena mjera iz stavka 2. ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika

osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita ili da je obzirom na osobito teške okolnosti povrede to potrebno. Ako je privremena mjera izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah po njenoj provedbi, dostaviti protivniku osiguranja.

(5) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(6) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe Ovršnog zakona.

(7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na mogućnost određivanja privremenih mjera prema drugim odredbama ovoga Zakona i odredbama Ovršnog zakona.

PRIVREMENE MJERE ZA OSIGURANJE DOKAZA

Članak 185.a

(1) Na zahtjev nositelja prava iz ovoga Zakona koji učini vjerojatnim da mu je pravo povrijeđeno ili da prijete opasnost od povrede, sud može odrediti privremenu mjeru radi osiguranja dokaza.

(2) Privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka sud može osobito odrediti:

- izradu detaljnog opisa robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje pravo iz ovoga Zakona, uz ili bez uzimanja primjeraka;

- oduzimanje robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje pravo iz ovoga Zakona;

- oduzimanje materijala i sredstava što su upotrijebljeni za izradu i distribuciju robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje pravo iz ovoga Zakona, te dokumentacije koja se na to odnosi.

(3) Privremena mjera iz ovoga članka se može izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da prijete opasnost od uništenja dokaza ili od nastanka nenadoknadive štete. Ako je privremena mjera iz ovoga članka izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah po njenoj provedbi, dostaviti protivniku osiguranja.

(4) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(5) Na pitanja koja nisu uređena u ovom članku primjenjuju se odredbe Ovršnog zakona.

(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na mogućnost suda da naloži mjere za osiguranje dokaza u skladu s odredbama Zakona o parničnom postupku.

PRIBAVLJANJE DOKAZA TIJEKOM PARNIČNOG POSTUPKA

Članak 185.b

(1) Kada se stranka u parničnom postupku poziva na dokaz i tvrdi da se on nalazi kod druge stranke ili pod njenom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese taj dokaz, ostavljajući joj za to određeni rok.

(2) Kada nositelj prava iz ovoga Zakona kao tužitelj u tužbi tvrdi da se dogodila povreda prava iz ovoga Zakona u obavljanju gospodarske djelatnosti radi stjecanja gospodarske ili ekonomske koristi i tijekom postupka učini to vjerojatnim, te kada se u postupku poziva na

bankovne, financijske ili slične ekonomske dokumente, isprave i slične dokaze i tvrdi da se oni nalaze kod druge stranke ili pod njezinom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese te dokaze, ostavljajući joj za to određeni rok.

(3) Kada stranka koja je pozvana na podnošenje dokaza poriče da se dokaz nalazi kod nje ili pod njenom kontrolom, sud može radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokaze.

(4) U pogledu prava stranke da uskrati podnošenje dokaza na odgovarajući se način primjenjuju odredbe iz Zakona o parničnom postupku o pravu na uskratu svjedočenja.

(5) Sud će, s obzirom na sve okolnosti, po svom vlastitom uvjerenju cijeniti od kakva je značenja to što stranka kod koje se dokaz nalazi neće postupiti po rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese dokaz ili protivno uvjerenju suda poriče da se dokaz nalazi kod nje.

(6) Protiv odluke suda iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

HITNOST I PRIMJENA ODREDBA DRUGIH ZAKONA

Članak 185.c

(1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je hitan.

(2) Na postupke zbog povrede prava iz ovoga Zakona primjenjuju se odredbe Zakona o parničnom postupku odnosno Ovršnog zakona.

CARINSKE MJERE

Članak 186.

Na zahtjev nositelja autorskog prava, odnosno srodnog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje prava iz ovoga Zakona koji učine vjerojatnim da bi uvozom, izvozom, odnosno prelaskom preko granične crte određene robe bila učinjena povreda prava iz ovoga Zakona, carinski će organi poduzeti odgovarajuće mjere u skladu s posebnim carinskim propisima kojima se uređuje postupanje s robom kojom se čini povreda prava intelektualnog vlasništva.

ZAHTJEV ZA DOSTAVOM PODATAKA

Članak 187.

(1) Nositelj prava iz ovoga Zakona koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu prava u slučaju povrede može zahtijevati dostavu podataka o podrijetlu i distribucijskim kanalima robe ili usluga kojima se povređuje njegovo pravo.

(2) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti u obliku tužbe ili privremene mjere protiv:

- osobe koja je tužena u parničnom postupku iz stavka 1. ovoga članka;
- osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti posjeduje robu za koju se sumnja da se njome povređuje pravo iz ovoga Zakona;
- osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daje usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona;
- osobe koje u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daju usluge koje se koriste u radnjama za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona;
- osobe koja je od jedne od navedenih osoba označena kao osoba koja sudjeluje u proizvodnji ili distribuciji roba ili davanju usluga za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(3) Zahtjev iz članka 1. se može postaviti i kao prvi zahtjev u stupnjevitom tužbi, ako je osoba protiv koje se postavlja tuženik i u glavnom zahtjevu.

(4) Zahtjev za dostavom podataka o podrijetlu roba i distribucijskim kanalima roba ili usluga iz stavka 1. ovoga članka može obuhvaćati osobito:

- podatke o imenima i adresama proizvođača i distributera, dobavljača i drugih prijašnjih posjednika robe odnosno davatelja usluga, kao i prodavača na veliko i prodavača na malo kojima je ta roba namijenjena;

- podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i cijenama ostvarenim za odnosnu robu i usluge.

(5) Osoba prema kojoj je postavljen zahtjev na dostavu podataka iz ovoga članka može odbiti dostavu tih podataka iz istih razloga iz kojih se prema pravilima Zakona o parničnom postupku može uskratiti svjedočenje. Ako odbije dostavu podataka bez opravdanog razloga, odgovara za štetu u skladu s odredbama Zakona o obveznim odnosima.

(6) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na propise o načinu korištenja povjerljivih podataka u građanskim i kaznenim postupcima, na propise kojima se uređuje odgovornost za zlouporabu prava na dobivanje podataka, te na propise kojima se uređuje obrada i zaštita osobnih podataka.

(7) Odredbe ovoga članka su bez utjecaja na odredbe iz članka 185.a i 185.b ovoga Zakona kojima se uređuje pribavljanje dokaza.

VI. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 188.

brisan.

POVREDA AUTORSKOG PRAVA I SRODNIH PRAVA

Članak 189.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. bez odobrenja autora prvi put objavi ili prije objave otkrije javnosti sadržaj ili opis autorskog djela, ili se bez naznačivanja autora, osim ako je autor u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje autora, koristi autorskim djelom, ili bez odobrenja autora deformira, sakati ili na bilo koji drugi način izmijeni autorsko djelo, ili se njime koristi na način koji ugrožava ili bi mogao ugroziti čast ili ugled autora (članak 14.-16.),

2. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje autorskog prava reproducira autorsko djelo (članak 19.),

3. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje autorskog prava distribuirati ili iznajmljuje ili skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije autorskog djela (članak 20.),

4. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje autorskog prava na bilo koji način priopći javnosti autorsko djelo (članak 22. do 26., članak 27. stavak 1, članak 28. do 30.),

5. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje autorskog prava preradi autorsko djelo (članak 31.),

6. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje autorskog prava ne plati naknadu za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje kada je po zakonu to dužan platiti (članak 32.),

7. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje autorskog prava ne plati naknadu za javnu posudbu kada je po zakonu to dužan platiti (članak 33.)

8. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili udruge za kolektivno ostvarivanje autorskog prava ne plati naknadu za pravo slijeđenja kada je po zakonu to dužan platiti (članak 34.)

9. distribuira ili posjeduje u komercijalne svrhe primjerak računalnog programa za koji zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno tuđe pravo, distribuira ili posjeduje u komercijalne svrhe bilo koje sredstvo čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja (članak 112.),

10. bez navođenja imena, pseudonima ili neke druge oznake umjetnika izvođača, osim ako je umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden, ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje umjetnika izvođača, javno se koristi njegovom izvedbom, ili bez odobrenja umjetnika izvođača deformira, sakati ili na drugi način izmijeni izvedbu ili se koristi izvedbom na način koji ugrožava ili bi mogao ugroziti čast ili ugled umjetnika izvođača (članak 124.),

11. bez odobrenja umjetnika izvođača ili udruge za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača fiksira njegove nefiksirane izvedbe, reproducira, distribuira, skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije, iznajmi, javno prenese nefiksirane izvedbe, javno priopći s fonograma ili videograma, javno prikaže, radiodifuzijski emitira ili reemitira njegove nefiksirane ili fiksirane izvedbe, stavi na raspolaganje javnosti, ili se na drugi način protupravno koristi njegovom izvedbom (članak 125.),

12. bez odobrenja proizvođača fonograma ili udruge za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma reproducira, distribuira, skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije, iznajmi, stavi na raspolaganje javnosti ili se na drugi način protupravno koristi njegovim fonogramom (članak 133.),

13. bez odobrenja filmskog producenta ili ovlaštenog distributera na kojeg je filmski producent prenio svoje pravo reproducira, distribuira, skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije, iznajmi, javno prikaže, stavi na raspolaganje javnosti ili se na drugi način protupravno koristi videogramom ili njegovim umnoženim primjercima (članak 139.),

14. bez odobrenja organizacije za radiodifuziju reemitira njezina emitiranja bežično i putem žice, reproducira, distribuira, skladišti ili poduzima druge radnje radi distribucije, javno priopći radiodifuzijskim emitiranjem uz plaćanje ulaznice, stavi na raspolaganje javnosti ili se na drugi način protupravno koristi fiksacijama njezinih emitiranja (članak 143.),

15. bez odobrenja nakladnika i bez plaćanja naknade nakladniku fotokopira za privatno ili drugo vlastito korištenje njegova pisana izdanja (članak 145.),

16. bez odobrenja proizvođača baze podataka reproducira, distribuira, iznajmi, stavi na raspolaganje javnosti, priopći javnosti ili se na drugi način protupravno koristi njegovim bazama podataka (članak 149.),

17. osujećuje tehničke mjere za zaštitu autorskog prava i srodnih prava (članak 175.),

18. uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju autorskim pravom i srodnim pravima u elektroničkom obliku (članak 176.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do

50.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kada su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(5) Predmeti i sredstva koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje prekršaja ili su nastali njegovim počinjenjem oduzet će se u skladu s odredbama Prekršajnog zakona.

(6) Pravnoj osobi, fizičkoj osobi uključivši obrtnika i trgovca pojedinca koji prekršaje iz stavka 1. ovoga članka počine u obavljanju djelatnosti može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se povređuje autorsko ili srodno pravo u trajanju do jedne godine ako je počinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela, povrata počinitelja ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja koje ga čine naročito teškim.

POVREDA PROVEDBE OGRANIČENJA AUTORSKOG PRAVA I SRODNIH PRAVA

Članak 189.a

(1) Novčanom kaznom od 5.000, 00 do 50.000, 00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. osobama kojima je po odredbama članka 82. – 87. ovoga Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnih prava i koje su dokazale da su ispunjene pretpostavke iz članka 80. ovoga Zakona, ne omogućiti način na osnovu kojeg će moći koristiti autorsko djelo ili predmet srodnih prava u skladu s ograničenjima iz članka 82.-87. ovoga Zakona (članak 98. stavak 1.).
2. na primjerku autorskog djela ili predmeta srodnih prava proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe ne označi primjenu tehničkih mjera (članak 98. stavak 6.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna fizička osoba.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kada su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

NEDOSTAVLJANJE PODATAKA UDRUZI ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 190.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako udruzi za kolektivno ostvarivanje prava iz ovoga Zakona ne dostavi potpune podatke o korištenju prava koje ta udruga kolektivno ostvaruje, u roku od 15 dana od dana korištenja prava, osim ako pravnim poslom nije drukčije ugovoreno (članak 166. stavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000.00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000.00 do 5.000,00 kuna fizička osoba.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000 do 50.000 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kada su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

NEOVLAŠTENI KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 191.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava iz ovoga Zakona obavlja bez odobrenja nadležnog tijela ili protivno tom odobrenju (članak 157. stavak 1. i 2.).

(2) Odgovorna osoba u pravnoj osobi kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna.

PREKRŠAJI POČINJENI RADI STJECANJA IMOVINSKE KORISTI

Članak 192.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba, ako je prekršaje iz ovoga Zakona počinila radi stjecanja imovinske koristi.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4.000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4.000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000 do 100.000 kuna fizička osoba obrtnik, odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, kada su prekršaj počinile u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

OŠTEĆENIK

Članak 192.a

Oštećenik u kaznenom i prekršajnom postupku je osoba koja je nositelj povrijeđenog prava te udruga za kolektivno ostvarivanje prava kada su povrijeđena prava koja ta udruga kolektivno ostvaruje ili prava koja ta udruga ostvaruje temeljem punomoći.

NEDOSTAVLJANJE PODATAKA NA ZAHTJEV ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Članak 192.b

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako na zahtjev organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dostavi podatke kojima raspolaže, a odnose se na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona, kad je dužna dostaviti takve podatke (članak 161. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna fizička osoba.

Članak 193.

brisan.

VII. PODRUČJE PRIMJENE ZAKONA

OPĆENITO

Članak 194.

(1) Zaštićeni su po ovom Zakonu, autori i nositelji srodnih prava koji su državljani Republike Hrvatske ili imaju svoje sjedište u Republici Hrvatskoj.

(2) Jednako kao osobe iz stavka 1. ovoga članka, zaštićene su strane fizičke ili pravne osobe (stranci) u okviru obveza što ih je Republika Hrvatska prihvatila na temelju međunarodnih ugovora ili na temelju stvarne uzajamnosti. Dok se ne dokaže suprotno smatra se da stvarna uzajamnost postoji.

(3) Bez obzira na odredbe iz stavka 1. i 2. ovoga članka zaštićeni su po ovom Zakonu stranci:

1. u pogledu autorskih djela pisanih na hrvatskom jeziku,

2. u pogledu moralnih prava - u svakom slučaju,

3. u pogledu prava slijedenja i prava na bazama podataka kao predmetu zaštite srodnih prava na temelju stvarne uzajamnosti.

(4) Ne šteteći odredbama stavka 2. i 3. ovoga Zakona stranac neće imati u Republici Hrvatskoj veću zaštitu nego što je ima u državi čiji je državljanin ili u kojoj ima svoje sjedište, ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ima u državi stranca manju zaštitu nego što joj je priznata ovim Zakonom.

AUTORI

Članak 195.

Uz osobe iz članka 194. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i strani autori:

1. koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.

2. u pogledu arhitektonskih djela sagrađenih na teritoriju Republike Hrvatske i djela likovnih umjetnosti koja su čvrsti sastavni dijelovi nekretnine koja se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske.

UMJETNICI IZVOĐAČI

Članak 196.

Uz osobe iz članka 194. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i strani umjetnici izvođači, sukladno članku 194. stavku 4. ovoga Zakona koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.

PROIZVOĐAČI FONOGRAMA I FILMSKI PRODUCENTI

Članak 197.

Uz osobe iz članka 194. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su, po ovom Zakonu sukladno članku 194. stavku 4. i strani proizvođači fonograma i filmski producenti, ako je njihov fonogram odnosno videogram prvi puta fiksiran u Republici Hrvatskoj.

ORGANIZACIJE ZA RADIODIFUZIJU

Članak 198.

Uz osobe iz članka 194. stavka 2. i 3. ovoga Zakona sukladno članku 194. stavku 4. ovoga Zakona, zaštićene su po ovom Zakonu strane organizacije za radiodifuziju koje prenose svoja emitiranja preko odašiljača koji su na teritoriju Republike Hrvatske.

USPOREĐIVANJE ROKOVA TRAJANJA

Članak 199.

(1) Za strane autore, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja tih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

(2) U opsegu primjene međunarodnih obveza, za strane nositelje srodnih prava, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja odnosnih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani ili gdje imaju sjedište i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

POSEBNE ODREDBE ZA PRIOPĆAVANJE JAVNOSTI PUTEM SATELITA

Članak 200.

(1) Zaštićeni su po ovom Zakonu strani autori i nositelji srodnih prava, sukladno članku 194. stavku 4. ovoga Zakona, čije je autorsko djelo ili predmet srodnih prava priopćeno javnosti putem satelita, ako se u Republiku Hrvatsku unesu, pod nadzorom i odgovornošću organizacije za radiodifuziju, odgovarajući programski signali u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag na zemlju.

(2) Zaštita, po ovom Zakonu, postoji ako nije ispunjen uvjet iz stavka 1. ovoga članka, ali:

1. se u Republici Hrvatskoj nalazi zemaljska odašiljačka postaja iz koje se odašiljaju programski signali, ili

2. organizacija za radiodifuziju koja je naručila priopćavanje javnosti preko satelita ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj.

OSOBE BEZ DRŽAVLJANSTVA (APATRIDI)

Članak 201.

(1) Autori i nositelji srodnih prava, koji nemaju državljanstvo ili ga se ne može utvrditi,

jednako su zaštićeni po ovom Zakonu, kao državljani Republike Hrvatske, ako u njoj imaju svoje uobičajeno boravište.

(2) Ako nemaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj jednako su zaštićeni kao državljani države u kojoj imaju svoje uobičajeno boravište.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

ODREDBA O PRIMJENI ZAKONA NA PRAVA NASTALA PRIJE NJEGOVA STUPANJA NA SNAGU

Članak 202.

(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača i sva emitiranja organizacija za radiodifuziju u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na fonograme i na njima snimljene izvedbe, ako od fiksacije odnosno zakonitog izdanja ili od zakonitog priopćavanja javnosti fonograma nije proteklo pedeset godina računajući od početka kalendarske godine u kojoj je stupio na snagu ovaj Zakon.

(3) Ovaj se Zakon primjenjuje na videograme i izdanja nakladnika kao predmete zaštite srodnih prava koji su prvi put fiksirani odnosno prvi put zakonito izdani nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ovaj se Zakon primjenjuje na baze podataka kao predmete zaštite srodnih prava koje su bile proizvedene nakon 1. siječnja 1983.

(5) Sva prava stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona, uključujući prava stečena na temelju članka 19.-23. Zakona o autorskom pravu (»Narodne novine«, br. 9/99., 76/99., 127/99. i 67/01.) ostaju netaknuta, a tarife udruga za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava (cjenici) primjenjuju se i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

(6) Na autorska djela koja nastanu nakon stupanja na snagu ovoga Zakona u okviru radnog odnosa nastalog na temelju ugovora o radu zaključenog prije stupanja na snagu ovoga Zakona, primjenjivat će se tri godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona odredbe Zakona o autorskom pravu (»Narodne novine«, br. 9/99., 76/99., 127/99. i 67/01.).

(7) Svi pravni poslovi sklopljeni nakon stupanja na snagu ovoga Zakona koji nisu u skladu s odredbama ovoga Zakona o autorskom pravu u pravnom prometu ništavi su, ako se njihov sadržaj ne može podvesti pod odredbe ovoga Zakona o autorskom pravu u pravnom prometu.

(8) Udruge za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava dužne su podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 157. ovoga Zakona u roku od 12 mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

POSEBNA ODREDBA O RAČUNALNIM PROGRAMIMA

I BAZAMA PODATAKA

Članak 203.

Odredbe iz ovoga Zakona o računalnim programima i bazama podataka primjenjuju se i na računalne programe i baze podataka koji su stvoreni prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona, ako se time ne zadire u ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije tog dana.

POSTUPCI U TIJEKU

Članak 204.

Postupci zaštite prava propisani člankom od 177. do 182. ovoga Zakona, koji su pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se sukladno propisima koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

PODZAKONSKI PROPISI

Članak 205.

(1) Ministar će donijeti:

1. pravilnik iz članka 169. stavka 2. ovoga Zakona o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava,

2. pravilnik iz članka 164. stavka 8. ovoga Zakona o naknadama za rad Vijeća stručnjaka u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a mjere iz članka 98. stavak 2. ovoga Zakona odredit će u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Pravilnike i mjere iz stavka 1. ovoga članka ministar donosi uz prethodno mišljenje Zavoda.

OBVEZA DOSTAVE OPĆEG OBRAČUNA

Članak 206.

Udruge za kolektivno ostvarivanje prava dužne su Zavodu dostaviti prvi revidirani opći obračun raspodjele iz članka 167. stavka 8. ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

PRESTANAK PROPISA

Članak 207.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o autorskom pravu (»Narodne novine«, br. 53/91., 58/93., 9/99. – pročišćeni tekst, 76/99., 127/99. i 67/01.) i Zakon o izdavačkoj djelatnosti (»Narodne novine«, br. 28/83.).

(2) Podzakonski propisi koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjivat će se do donošenja podzakonskih propisa prema ovom Zakonu, ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

STUPANJE ZAKONA NA SNAGU

Članak 208.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

IZVOD IZ
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
(NN 79/07)

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

Postupci koji se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona vode zbog zaštite autorskog prava i srodnih prava od povrede, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim odredbe iz članka 3. ovoga Zakona koja stupa na snagu danom stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

IZVOD IZ
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
(NN 80/11)

Članak 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

IZVOD IZ
KAZNENOG ZAKONA
(NN 125/11)

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 381.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Kazneni zakon (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98. – ispravak, 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.) osim odredaba članka 84., 85. i 86. koje prestaju važiti na dan stupanja na snagu posebnog zakona koji uređuje odnosna pitanja,
2. Zakon o kaznenim djelima protiv tržišta kapitala (»Narodne novine«, br. 152/08.),
3. odredbe članka 160. Zakona o izvršenju kazne zatvora (»Narodne novine«, br. 128/99., 55/00., 59/00., 129/00., 59/01., 67/01., 11/02., 190/03., 76/07., 27/08., 83/09., 18/11. i 48/11.),
4. odredbe članka 31. Zakona o računovodstvu (»Narodne novine«, br. 109/07.),
5. odredbe članka 188. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. 167/03., 79/07. i 80/11.),
6. odredbe članka 65. Zakona o arhivskom gradivu i arhivima (»Narodne novine«, br. 105/97., 64/00. i 65/09.),
7. odredbe članka 49. Zakona o medicinskoj oplodnji (»Narodne novine«, br. 88/09. i 137/09.),
8. odredbe članaka 627. i 629. Zakona o trgovačkim društvima (»Narodne novine«, br. 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08. i 137/09.),
9. odredba članka 129.a stavka 1. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (»Narodne novine«, br. 150/08., 94/09., 153/09., 71/10., 139/10. i 49/11.), a dosadašnji stavak 2. postaje stavak 1.

(2) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona u Zakonu o energiji (»Narodne novine«, br. 68/01., 177/04., 76/07., 152/08. i 127/10.) u članku 33. stavku 1. riječi: »odnosno troši energiju bez ili mimo mjernih uređaja« brišu se.

IZVOD IZ
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
(NN 141/13)

Članak 14.

(1) Odredba članka 3. ovoga Zakona primjenjuje se na glazbena djela s riječima kod kojih je autorsko pravo autora glazbe ili autora teksta zaštićeno barem u jednoj od država članica Europske unije na dan 1. studenoga 2013., kao i na glazbena djela s riječima koja nastanu nakon toga dana.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka neće utjecati na radnje iskorištavanja glazbenih djela s riječima koje su poduzete prije 1. studenoga 2013. Treće osobe koje su prije toga dana u dobroj vjeri stekle neka prava u odnosu na takva djela mogu, prema ovome Zakonu, nastaviti izvršavati ta prava pod istim uvjetima.

(3) Odredbe članka 6. ovoga Zakona primjenjuju se na izvedbe koje su fiksirane na fonograme i na fonograme kod kojih je pravo umjetnika izvođača, odnosno pravo proizvođača fonograma bilo zaštićeno u Republici Hrvatskoj na dan 1. studenoga 2013., kao i na izvedbe i fonograme koji nastanu nakon toga dana.

IZVOD IZ
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
(NN 127/14)

Članak 6.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se na sva djela, umjetničke izvedbe, fonograme i videograme koji su zaštićeni Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. 167/03., 79/07., 80/11., 125/11. i 141/13.) na dan 29. listopada 2014. ili kasnije.

(2) Ovaj Zakon primjenjuje se ne dovodeći u pitanje pravne poslove sklopljene ili prava stečena prije 29. listopada 2014.

IZVOD IZ
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
(NN 62/2017)

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33.

Udruga za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava koji su je do stupanja na snagu ovoga Zakona ovlastili da upravlja njihovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava dostaviti na odgovarajući način podatke o njihovim pravima iz članka 159. koji je izmijenjen člankom 11. ovoga Zakona najkasnije u roku od osam dana od dana stupanja na snagu Pravilnika iz članka 35. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

Članak 34.

(1) Sve udruge za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužne su uskladiti svoje akte, unutarnji ustroj te svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona najkasnije u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu Pravilnika iz članka 35. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(2) Sve udruge za kolektivno ostvarivanje prava dužne su u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu Pravilnika iz članka 35. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona podnijeti zahtjev za odobrenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo iz članka 8. ovoga Zakona te priložiti sve isprave i drugu dokumentaciju kojom dokazuju da ispunjavaju pretpostavke za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona.

(3) Sva odobrenja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo za kolektivno ostvarivanje prava koja su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do izvršnosti odluke Zavoda o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka ako je zahtjev podnesen u propisanom roku. U slučaju nepodnošenja zahtjeva u propisanom roku, odobrenja će prestati važiti, o čemu će Zavod donijeti posebno rješenje u roku od trideset dana od dana isteka roka iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Svi cjenici udruga za kolektivno ostvarivanje prava koji su važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi.

Članak 35.

(1) Ministar u čijem je djelokrugu nadzor nad radom Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona sljedeće pravilnike:

1. Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka (»Narodne novine«, br. 72/04., 151/08. i 90/13.) i

2. Pravilnik o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka (»Narodne novine«, br. 24/06. i 148/08.).

(2) Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka (»Narodne novine«, br. 72/04., 151/08. i 90/13.) i Pravilnik o visini naknada za rad Vijeća stručnjaka

(»Narodne novine«, br. 24/06. i 148/08.) ostaju na snazi do stupanja na snagu usklađenih pravilnika iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

IZVOD IZ
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA
(NN 96/2018)

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.